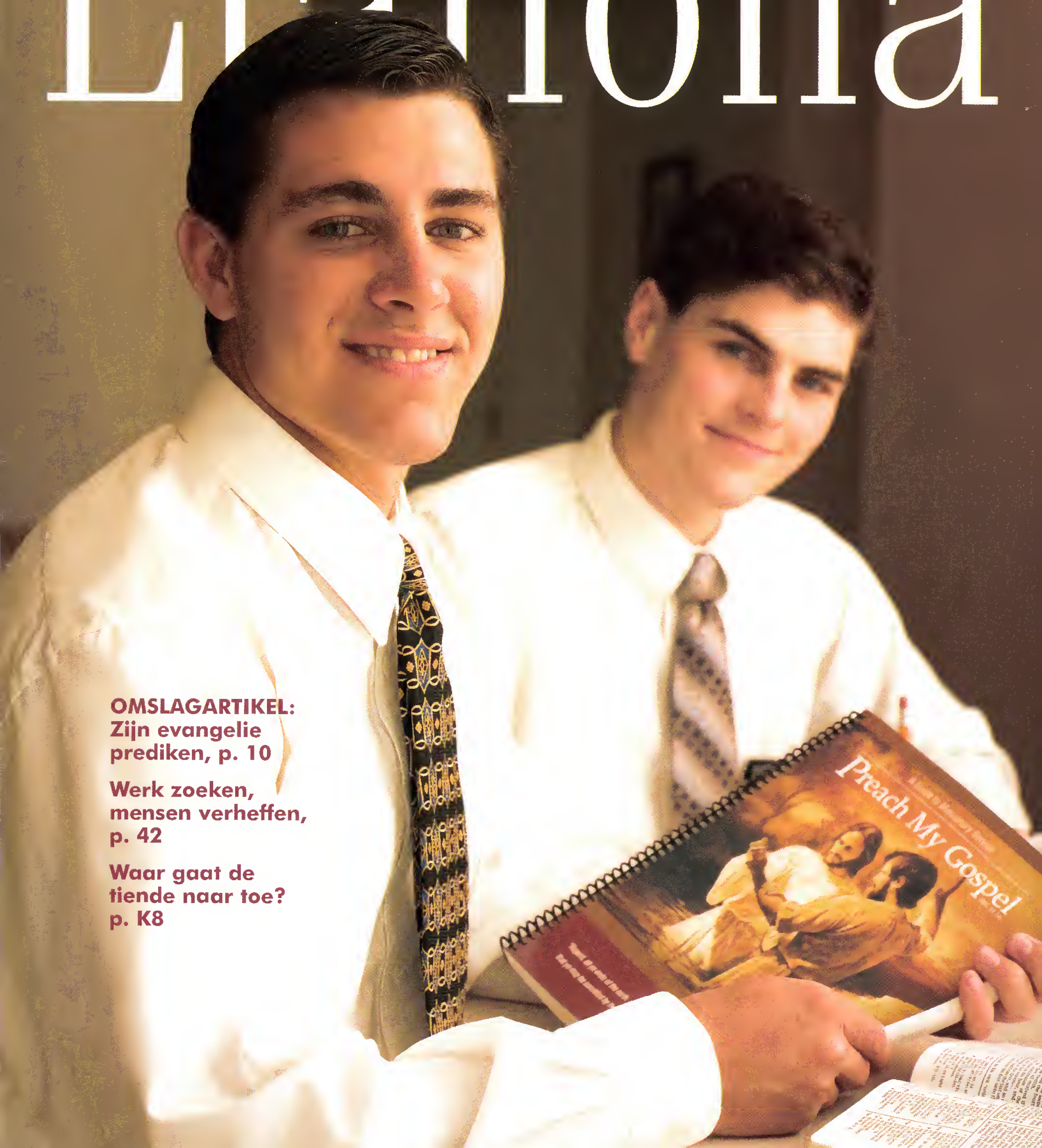
105E JAARGANG NUMMER 9 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2005

Liahona

105E JAARGANG NUMMER 9 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2005

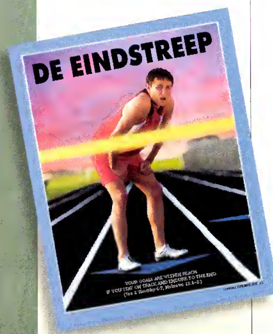
Liahona

OP DE OMSLAG
Foto Matthew Reier, geënsceneerd.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Illustratie Mark Robison.

ZIE 'DE EINDSTREEP' p. 31

VOOR VOLWASSENEN

VOOR JONGEREN

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

ZIE 'DE VENSTERS VAN DE HEMEL', p. K10.

September 2005 105e jaargang Nummer 9
LIAHONA 25989-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Monte J. Brough, Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie en planning: Victor D. Cave
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Directeur tijdschriftenredactie: Richard M. Romney
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Redactiemedewerkers: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Shanna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, Jenifer L. Greenwood, R. Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekirk, Adam C. Olson, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Don L. Searle, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Howard G. Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R. Peterson, Randall J. Pixton, Kari A. Todd, Claudio E. Warner

Marketing manager: Larry Hiller
Oplagedirecteur: Craig K. Sedgwick
Distributiedirecteur: Kris T Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: **cur-liahona-imag@ldschurch.org.**

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder **www.lds.org.** Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:
September 2005 Vol. 105 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

DE LIAHONA GEBRUIKEN

Ideeën voor de gezinsavond

Met behulp van deze pagina kunt u de Liahona *gebruiken om uw onderwijs in de kerk, maar ook thuis, te verrijken.*

'Zendelingen bij Engels', p. 9: vraag de gezinsleden te vertellen over situaties waarin hun gevraagd werd naar de leringen van de kerk. Lees samen Anettes ervaring en bespreek wat ze heeft gedaan om over het evangelie te vertellen. Getuig dat we bij zendingswerk op de Heer moeten vertrouwen.

'Persoonlijke toewijding', p. 16: maak een lijstje met voorbeelden van toewijding die in het artikel worden genoemd. Vraag de gezinsleden wat zij van die voorbeelden hebben geleerd. Kies een beginsel van het evangelie waar het gezin zich meer aan wil toewijden en maak plannen om daartoe te komen.

'De twaalf apostelen', p. 26: kies een paar uitspraken uit het artikel die de roeping van een apostel definiëren. Lees elke uitspraak voor totdat er wordt geraden wat er wordt omschreven. U kunt platen van de hedendaagse apostelen laten zien (zie mei- of novemberuitgave van de *Liahona*). Lees stukjes voor uit het artikel waarin de rol van een apostel wordt beschreven. Neem de laatste drie alinea's door en getuig van de belofte in LV 132:45.

'Wegblijven bij de strot van de duivel', p. K2: trek een streep over de vloer, gebruik daarvoor een draad of plakband. Leg aan de ene kant van de streep een voorwerp buiten het bereik van iemand neer. Vraag hem of haar het voorwerp op te pakken zonder de streep te overschrijden. Gebruik dit artikel om uit te leggen hoe Satan ons over de streep probeert te lokken.

'De vensters van de hemel', p. K10: Stal een kledingstuk uit dat te klein is voor iedereen in het gezin. Vraag de gezinsleden zich voor te stellen hoe het zou zijn om dat kledingstuk te dragen. Lees dit verhaal voor. Bespreek welke zegeningen tiendebetaling met zich meebrengen. Vertel hoe de vensters van de hemel voor u zijn opengegaan doordat u tiende betaalt.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De diepe invloed van dankbaarheid

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Op een dag reisde Jezus naar Jeruzalem. 'En [Hij trok] dwars door Samaria en Galilea.

'En toen Hij een zeker dorp binnenging, kwamen Hem tien melaatse mannen tegemoet, die op een afstand bleven staan.

'En zij verhieven hun stem en zeiden: Jezus, Meester, heb medelijden met ons.

'En Hij zag hen aan en zeide tot hen: Gaat heen, toont u aan de priesters. En het geschiedde, terwijl zij heengingen, dat zij gereinigd werden.

'En een van hen keerde terug, toen hij zag, dat hij genezen was, met luider stem God verheerlijkende,

en hij wierp zich op zijn aangezicht voor zijn voeten om Hem te danken. En dit was een Samaritaan.

'En Jezus antwoordde en zeide: Zijn niet alle tien rein geworden? Waar zijn de negen anderen?

'Waren er dan geen anderen om terug te keren en God eer te geven, dan deze vreemdeling?

'En Hij zeide tot hem: Sta op, ga heen, uw geloof heeft u behouden.'[1]

In psalm 30 belooft David: 'Here, mijn God, voor altoos zal ik U loven.'[2]

De apostel Paulus verklaart in zijn brief aan de Korintiërs: 'Gode zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave!'[3] En tegen de Tessalonicenzen: 'Dankt onder alles, want dat is de wil Gods.'[4]

Danken wij God 'voor zijn onuitsprekelijke gave' en zijn rijke zegeningen die Hij zo gul aan ons geeft?

Staan wij stil bij Ammons woorden? 'Welnu, mijn broeders, wij zien dat God ieder volk indachtig is, in welk land het zich ook bevindt, ja, Hij telt zijn volk (...) over de gehele aarde. Welnu, dat is mijn vreugde en mijn grote dankzegging; ja, en ik zal mijn God voor eeuwig danken.'[5]

Robert W. Woodruff, een vooraanstaand zakenman uit vroeger tijd, maakte eens een rondreis door de Verenigde Staten met een lezing die de titel droeg 'Stoomcursus intermenselijke relaties'. In zijn boodschap zei hij dat de twee belangrijkste woorden in de taal waren: 'Dank u'.

Gracias, danke, merci — welke taal men ook spreekt, een veelvuldig uitgesproken 'dank u' zal u opvrolijken, uw vriendschappen verdiepen en uw leven op een hoger plateau tillen op uw reis naar de volmaking. Wie 'dank u' zegt, geeft uiting aan zijn eenvoud, zijn oprechtheid.

Een krantenartikel van enkele jaren geleden illustreert hoe mooi en welsprekend een dankbetuiging wel kan zijn:

De politie in het District of Columbia (VS) veilde afgelopen vrijdag ongeveer 100 fietsen

Danken wij God voor de rijke zegeningen die Hij zo gul aan ons geeft?

die niet opgehaald waren door de eigenaars. 'Eén dollar', zei een jongen van elf toen het bieden begon op de eerste fiets. Het bieden ging echter veel hoger. 'Eén dollar', herhaalde de jongen hoopvol bij elke volgende fiets.

De veilingmeester, die al 43 jaar gestolen en verloren fietsen veilde, merkte dat de jongen weer hoop kreeg telkens als er een racefiets aan de beurt kwam.

Toen was er nog één racefiets over. Het bieden liep op tot acht dollar. 'Verkocht aan die jongen voor negen dollar!' zei de veilingmeester. Hij haalde acht dollar uit zijn eigen zak en vroeg de jongen om zijn dollar. De jongen betaalde die in centen, dubbeltjes en kwartjes, pakte zijn fiets en begon ermee te vertrekken. Maar ver kwam hij niet. Voorzichtig parkeerde hij zijn nieuwe bezit, liep terug, sloeg dankbaar zijn armen om de hals van de veilingmeester en huilde.

Wanneer hebben wij voor het laatst zo'n groot gevoel van dankbaarheid gehad als die jongen? De daden die anderen voor ons verrichten zijn misschien niet zo ontroerend, maar het zijn beslist vriendelijke daden die een bedankje verdienen.

Het lied dat wij vroeger vaak in de zondagsschool zongen, bracht de geest van dankbaarheid diep in onze ziel:

Als op 's levens zee de stormwind om u loeit,
als gij tevergeefs uw arme hart vermoeit,
tel dan al uw zegeningen één voor één,
en gij zegt verwonderd: God liet nooit alleen![6]

Astronaut Gordon Cooper sprak veertig jaar geleden toen hij in een baan om de aarde was het volgende eenvoudige dankgebed uit: 'Vader, dank U, vooral dat U mij deze vlucht laat vliegen. Dank U voor dit voorrecht dat ik mij hier mag bevinden, hierboven op deze wonderbaarlijke plek en dat ik al dit verbazende en wonderlijke van uw schepping mag zien.'[7]

Wij zijn dankbaar 'voor zegeningen die wij niet kunnen meten, gaven die wij niet op aarde kunnen schatten, (...) voor boeken, muziek, kunst en voor de grote uitvindingen die ons deze zegeningen ter beschikking stellen; (...) voor het gelach van kleine kinderen; (...) voor de middelen om menselijk lijden te verlichten en de vreugde in het leven te vergroten; (...) voor al het goede en verheffende.'[8]

In een baan om de aarde bad astronaut Gordon Cooper: 'Vader, dank U, dat ik al dit verbazende en wonderlijke van uw schepping mag zien.'

De profeet Alma heeft dringend verzocht: 'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden; ja, wanneer gij u des nachts neerlegt, leg u dan neer in de hoede des Heren, opdat Hij over u zal waken in uw slaap; en wanneer gij des ochtends opstaat, laat uw hart dan vol dankbaarheid zijn jegens God; en indien gij die dingen doet, zult gij ten laatsten dage worden verhoogd.'[9]

Ik zou drie gevallen willen noemen waarin volgens mij een oprecht 'dank u' een zwaarmoedig hart zou kunnen verheffen, een goede daad inspireren, en de zegeningen van de hemel dichter bij de moeilijkheden van alledag brengen.

Allereerst wil ik u vragen om uw ouders te danken voor het leven, voor hun zorg, hun opoffering en hun inzet om u een kennis te geven van het plan van onze hemelse Vader voor ons geluk.

Van Sinaï donderen de woorden tot ons geweten: 'Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, uw God, u geven zal.'[10]

Ik ken geen ontroerender uitspraak tegen een ouder dan die de Heiland deed toen Hij aan het kruis hing: 'Toen dan Jezus zijn moeder zag en de discipel, die Hij liefhad, bij haar staande, zeide Hij tot zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon.

'Daarna zeide Hij tot de discipel: Zie, uw moeder. En van dat uur af nam de discipel haar bij zich in huis.'[11]

De volgende: hebben we weleens gedacht aan een bepaalde leerkracht op school of in de kerk die ons verlangen om te leren leek aan te moedigen, of die in ons de toewijding opwekte aan het leiden van een eerbaar leven?

Er bestaat een verhaal van een groep mannen die over mensen spraken die hun leven beïnvloed hadden en voor wie zij dankbaar waren. Een man dacht aan een lerares van het voortgezet onderwijs die hem kennis had laten maken met de dichter Tennyson. Hij besloot haar te schrijven en te bedanken. Na enige tijd kwam het antwoord van de lerares in een beverig handschrift:

'Beste Willie,

'Ik kan je niet zeggen hoeveel je briefje voor mij betekent. Ik ben nu al over de tachtig, woon alleen in een kleine kamer, kook mijn eigen eten en ben eenzaam als het laatste blad aan een boom. En weet je wat? In de vijftig jaar dat ik voor de klas heb gestaan, ben jij de eerste van wie ik ooit een bedankbriefje heb gekregen. Het viel op een verdrietige, koude ochtend, op de deurmat. Ik heb mij in jaren niet meer zo vrolijk gevoeld.'

Wij zijn allen eeuwig dank verschuldigd aan hen die nu en in het verleden zoveel van zichzelf geven of hebben gegeven opdat wij zoveel mochten hebben.

Ten derde stel ik voor om 'dank je' te zeggen tegen leeftijdgenoten. De tienerjaren kunnen moeilijk zijn voor zowel de tieners als hun ouders. Het zijn moeilijke tijden in het leven van een jongen of meisje. Iedere jongen wil in het schoolelftal gekozen worden, ieder meisje wil een schoonheidskoningin zijn. 'Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren'[12] zou hier weleens van toepassing kunnen zijn.

Ik wil u vertellen over een hedendaags wonder dat ongeveer een jaar geleden plaatsvond aan Murray High School, dichtbij Salt Lake City, waar iedereen winnaar was en er geen verliezer te vinden was.

Een krantenartikel belichtte de gebeurtenis. Het artikel kopte: 'Schoolbal met de juiste geest: leerlingen kiezen twee invalide meisjes tot koningin'. Het artikel begon: 'Ted en Ruth Eyre deden wat alle ouders zouden doen.

'Toen hun dochter, Shellie, de finale haalde van de koninginverkiezing voor het schoolbal, raadden ze haar aan het sportief op te nemen als ze niet zou winnen. Ze legden uit dat er van de tien kandidaten maar één meisje tot koningin gekroond kon worden. (...)

'Maar toen de klassevertegenwoordigers donderdagavond de koningin van het schoolbal kroonden, voelde Shellie Eyre zich niet buitengesloten, maar juist uitermate betrokken. De zeventienjarige leerlinge uit de eindexamenklas, die met het syndroom van Down geboren is, werd door haar medeleerlingen tot koningin gekozen. (...) Toen Ted Eyre zijn

Toen de vader van de balkoningin haar naar de vloer had vergezeld, zei de conrector van de school: 'Vanavond hebben de leerlingen gestemd voor innerlijke schoonheid.'

LINKS: FOTO CORBIS IMAGES; RECHTS: ILLUSTRATIE SAM LAWLOR

Er reden lange rijen auto's vol rouwende inzittenden uiterst langzaam langs het huis waar het ongeluk had plaatsgevonden. Toen we langsreden, voelde het alsof we op heilige grond waren.

dochter de vloer van de sportzaal op begeleidde, waar de kandidaten werden voorgesteld, barstte de hele zaal in gejuich en applaus uit. Ze werden begroet met een staande ovatie.'

Dergelijke staande ovaties vielen ook de begeleiders van Shellie te beurt, van wie er een, April Perschon, zowel fysiek als mentaal gehandicapt is door een hersenbloeding in haar tiende levensjaar.

Toen de ovaties verstomd waren, zei de conrector van de school: '"Vanavond hebben de leerlingen gestemd voor innerlijke schoonheid." (...) Ouders, leden van het schoolbestuur en leerlingen waren duidelijk ontroerd en lieten hun tranen de vrije loop.'

Eén leerling zei: 'Ik ben zo gelukkig. Ik huilde toen ze naar voren kwamen. Ik vind het echt tof dat Murray High dit doet.'[13]

Ik spreek een welgemeend 'dank je' uit aan iedereen die deze avond zo gedenkwaardig heeft gemaakt. Heel gepast lijken de woorden van de Schotse dichter John Barrie: 'God heeft ons herinneringen gegeven opdat wij zomerrozen mochten hebben in de winter van ons leven.'[14]

Enkele jaren geleden vond er op een hete augustusdag in Salt Lake County een drama plaats. Het heeft hier in de plaatselijke en de landelijke pers gestaan. Vijf mooie kleine meisjes — jong, levendig en lief — speelden zoals alle kinderen overal verstoppertje en klommen in de kofferbak van de auto van een van de ouders. De klep werd dichtgetrokken, ze konden er niet meer uit, en kwamen allemaal om door de hitte.[15]

De hele gemeenschap was zo lief, zo attent, zo zorgzaam na het heengaan van de vijf meisjes. Er werden bloemen, maaltijden en bezoeken gebracht en gebeden uitgesproken.

Op de zondag na de schokkende gebeurtenis reden lange rijen auto's vol rouwende inzittenden uiterst langzaam langs het huis waar het ongeluk had plaatsgevonden. Mijn vrouw en ik wilden ons ook op die manier bij de condolerenden voegen. Toen we langsreden, voelden we ons als op heilige grond. We reden bijna letterlijk met de snelheid van een

slak over de straat. Het leek wel of we een verkeersbord zagen met de tekst 'Langzaam rijden, spelende kinderen'. Tranen vulden onze ogen en ons hart vloeide over van mededogen. In twee van de drie gezinnen waren de overleden kinderen alle kinderen die men had.

Vaak komt de dood als een indringer. Hij is een vijand die plotseling verschijnt, middenin het feest van het leven, die lichten dooft en vrolijkheid dempt. Hij overvalt mensen op leeftijd die wankelen op hun benen. Hij ontbiedt hen die nog maar nauwelijks halverwege de levensreis zijn, en vaak stilt hij zelfs het gelach van kleine kinderen.

Bij de begrafenisdienst van de vijf engeltjes sprak ik het volgende advies uit: 'Er is één zinsnede die uit uw gedachten en uw uitspraken gebannen dient te worden. En dat is de zinsnede "Hadden we maar". Het heeft een averechtse uitwerking en is niet bevorderlijk voor de geest van genezing en gemoedsrust. Denk liever aan deze woorden uit Spreuken: "Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken."'[16]

Voordat de kisten gesloten werden, merkte ik dat elk kind een lievelingsknuffel vasthield, een zacht cadeautje om te knuffelen. Ik moest denken aan de woorden van de dichter Eugene Field:

Het speelgoedhondje zit onder het stof,
Maar het staat daar stoer en tof;
En het speelgoedsoldaatje ziet rood van de roest
Met de musket in de hand houdt hij zich koest.
Eens had het hondje er nieuw uitgezien
En was de soldaat nog netjes geweest bovendien.
Dat was in de tijd dat onze kleine knul
Ze had gekust en neergezet bij zijn andere spul.

'Ga nu niet weg voor ik terugkom', had hij gezegd.
'En denk erom: geen lawaai of gevecht!'
Met onvaste stappen ging hij naar zijn onderschuifbed
En droomde van 't mooie speelgoed dat hij had neergezet.

De dichter schreef over speelgoed dat zich afvroeg waar hun kleine meester, overvallen door de dood, bleef. God die oneindig barmhartig is, heeft rouwenden niet aan hun lot overgelaten. Hij heeft ze de waarheid verschaft.

Maar terwijl hij droomde, zong er een engel
En wekte ons knulletje, onze bengel.
De jaren, het zijn er veel en lang duurt de rouw.
Maar kleine speelkameraadjes zijn trouw!

Ja, trouw aan ons knulletje staan ze op hun stek.
Elk op zijn oude, vertrouwde plek,
Te wachten op de kleine hand die ze aanraakt,
En op de glimlach op het kindergelaat.
En ze vragen zich af, na jaren wachten op zijn smoeltje
In het stof van dat kleine stoeltje
Wat er van ons knulletje geworden is
Sinds hij hen kuste en daar neerzette in hun nis.[17]

Het speelgoedhondje en de soldaat mogen het zich afvragen, maar God in zijn oneindige genade heeft rouwende dierbaren niet in onzekerheid gelaten. Hij heeft ze de waarheid verschaft. Hij zal ze inspireren om opwaarts te reiken, en zijn uitgestrekte armen zullen u omhelzen. Jezus belooft het volgende aan alle rouwenden: 'Ik zal u niet [zonder troost] achterlaten. Ik kom tot u.'[18]

Er is slechts één bron van ware gemoedsrust. Ik ben er zeker van dat de Heer, die zelfs het vallen van een mus opmerkt, met mededogen kijkt naar hen die — al is het maar tijdelijk — gescheiden zijn van hun dierbare kinderen. De gaven van genezing en gemoedsrust zijn voor hen dringend nodig, en Jezus heeft ze, door zijn verzoening, aan iedereen ter beschikking gesteld.

De profeet Joseph Smith heeft geïnspireerde woorden van openbaring en troost gesproken:

'Ik zag ook dat alle kinderen die sterven eer ze de jaren van verantwoordelijkheid bereikt hebben, behouden worden in het celestiale koninkrijk van de hemel.'[19]

'De moeder [en vader] die hun kleine kinderen ten grave hebben gedragen, wie het voorrecht, de vreugde en de voldoening is ontzegd om hen in deze wereld op te voeden tot het man-zijn of vrouw-zijn, zal, na de opstanding, alle vreugde, voldoening en plezier hebben, en zelfs

LINKS: ILLUSTRATIE SAM LAWLOR; RECHTS: FOTO © PHOTODISC

meer dan in het sterfelijk leven mogelijk was geweest, om hun kinderen te zien opgroeien tot de volwassenheid van hun geest.'[20] Dat is als de balsem in Gilead voor hen die rouwen, voor hen die van kinderen hebben gehouden en hen hebben verloren.

De psalmist heeft ons deze verzekering gegeven: 'Des avonds vernacht het geween, tegen de morgen is er gejuich.'[21]

De Heer heeft gezegd: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd. (...) In het huis mijns Vaders zijn vele woningen — anders zou Ik het u gezegd hebben. Want Ik ga heen om u plaats te bereiden (...) opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.'[22]

Ik betuig mijn grote dank aan een liefdevolle hemelse Vader die u, mij en allen die Hem oprecht zoeken, de kennis geeft dat de dood niet het einde is; dat zijn Zoon — ja, onze Heiland, Jezus Christus — is gestorven opdat wij mochten leven. In veel landen bevinden zich nu tempels van de Heer. Er worden heilige verbonden gesloten. De celestiale heerlijkheid wacht de gehoorzamen. Het gezin kan eeuwig zijn — voor altijd.

De Meester nodigt iedereen uit:

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven;

neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen.'[23] ■

NOTEN

1. Lucas 17:11–19.
2. Psalmen 30:13.
3. 2 Korintiërs 9:15.
4. 1 Tessalonicenzen 5:18.
5. Alma 26:37.
6. Johnson Oatman Jr. (1856–1922), 'Tel uw zegeningen', lofzang 163.
7. *Congressional Record*, 88ste congres, 1ste bijeenkomst, 1963, 109, deel 7, pagina 9156.
8. 'Three Centuries of Thanksgiving', *Etude Music Magazine*, november 1945, p. 614.
9. Alma 37:37.
10. Exodus 20:12.
11. Johannes 19:26–27.
12. Matteüs 22:14.
13. Marjorie Cortez, *Deseret News*, 26 september 1997, pp. A1, A7.
14. Laurence J. Peter, *Peter's Quotations: Ideas for Our Time* (1977), p. 335.
15. Zie '5 Little Girls Die in [West Valley] Car Trunk', *Deseret News*, 8 augustus 1998, pp. A1, A7; Lucinda Dillon en Spencer Young, 'Cars Pass Site of Tragedy in Solemn Stream', *Deseret News*, 9 augustus 1998, pp. A1, A5.
16. Spreuken 3:5–6.
17. 'Little Boy Blue', Jack M. Lyon en anderen, *Best-Loved Poems of the LDS People* (1996), p. 50.
18. Johannes 14:18.
19. LV 137:10.
20. Geciteerd in Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5de druk (1939), p. 453.
21. Psalmen 30:6.
22. Johannes 14:27, 2–3.
23. Matteüs 11:28–29.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Neem dit artikel na gebed eerst door. Breng het vervolgens zo dat iedereen mee wil doen met de bespreking. Enkele voorbeelden:

1. Overweeg om in het gezin terug te komen op de uitdaging die president Gordon B. Hinckley vorige maand in de boodschap van het Eerste Presidium heeft gegeven om het Boek van Mormon te lezen. (Zie 'Een krachtig en waar getuigenis', *Liahona*, augustus 2005, p. 2.) U kunt de gezinsleden vragen of ze willen vertellen wat ze geleerd hebben en hoe hun schriftstudie hun tot zegen is. Geef uw getuigenis van de waarheid van het Boek van Mormon.

2. Bespreek een of twee anekdotes en schriftteksten uit de boodschap van president Monson (zie de noten aan het eind van het artikel). Vraag de gezinsleden wat hun uit deze anekdotes en teksten duidelijk is geworden over de invloed van dankbaarheid. Vraag het gezin voor welke zegeningen zij dankbaar zijn. Uit uw dankbaarheid voor de Heer en zijn zegeningen.

3. U kunt de anekdote over de Murray highschool en die over de dood van de vijf meisjes voorlezen of vertellen. Vraag wat we uit deze anekdotes kunnen leren over dankbaarheid. Wie waren er oprecht dankbaar en waaruit bleek dat? Bied elk gezinslid de kans om zijn of haar dankbaarheid onder woorden te brengen voor iets wat onlangs is voorgevallen.

Zendelingen bij Engels

ANETTE MALZL KNAPP

Ik was nerveus en onzeker toen ik naar mijn nieuwe klas liep, een klas met dertig meisjes die elkaar nog nooit gezien hadden. Ik zou de komende vijf jaar met hen de schoolbanken delen op een katholieke meisjesschool. De lerares vroeg gelijk al of iedereen in de katholieke kerk was gedoopt. Daar ik de enige was die nee knikte, waren alle ogen op mij gericht.

Dat was mijn eerste dag op een nieuwe school in Salzburg (Oostenrijk), een school geleid door nonnen. Ik raakte al snel gewend aan de crucifixen aan de muren in de klaslokalen, de godsdienstoefeningen, en de nonnen. Voor mijn klasgenoten was het echter nieuw om een lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in de klas te hebben. Ze wilden graag weten wat ik geloofde. Het lukte me niet om al hun vragen naar behoren te beantwoorden. Ik vroeg me af of ik de zendelingen misschien in de klas mocht uitnodigen.

Die mogelijkheid deed zich al snel voor. We hadden dat jaar niemand in de klas die Engels als moedertaal had. Ik vroeg mijn klasgenoten of het een goed idee was om de zendelingen uit te nodigen. Toen vroeg ik de zendelingen of het ze was toegestaan om op een school te komen spreken. En ten slotte vroeg ik mijn docente Engels of ze mochten komen. Ik deelde een lijst uit waarop iedereen kon schrijven wat ze van de zendelingen wilden horen. Het verbaasde mij dat de meerderheid wilde weten waarom ze op zending waren gegaan, hoe hun zendingswerk in zijn werk ging en hoe onze kerk van andere verschilde.

Ouderling Allen en ouderling Jones kwamen en praatten bijna de hele les over de kerk. Het was keigaaf! Toen ze waren vertrokken, kreeg ik een spervuur van nieuwe vragen te verwerken.

Dat jaar was ik niet langer het enige lid van de kerk op school. Er kwamen dat jaar nog twee leden van de kerk op school, twee vriendinnen van mij, en dankzij hen ging het lied 'Gebed van een kind' (*Kinderliedjes*, p. 6) deel uitmaken van het repertoire van de docente muziek.

Het was niet zo moeilijk als ik verwacht had om over het evangelie van Jezus Christus te spreken. Ik ben mijn hemelse Vader heel dankbaar voor zijn Zoon, Jezus Christus, en voor zijn magnifieke evangelie. Ook ben ik dankbaar voor alle mogelijkheden die zich voordoen om door de Heilige Geest mijn getuigenis te geven. ■

Anette Malzl Knapp is lid van de wijk Graz in de ring Wenen (Oostenrijk).

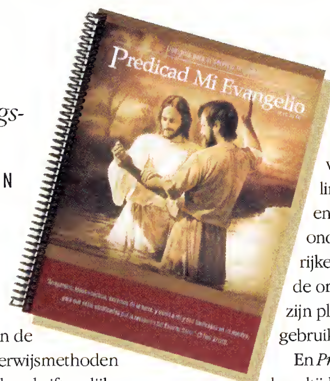
De zendelingen konden ons met Engels helpen en ze konden mij de vragen van mijn vriendinnen helpen beantwoorden.

FOTO WELDEN C. ANDERSEN

Zijn evangelie prediken

Kijk de nieuwe kerkelijke handleiding voor zendingswerk eens door.

SHANNA BUTLER, ADAM C. OLSON EN ROGER TERRY
Kerkelijke tijdschriften

De hulp van de Heilige Geest is altijd doorslaggevend geweest voor het zendingswerk. Hoewel er sinds de stichting van de herstelde kerk van verschillende onderwijsmethoden en materialen gebruik is gemaakt, is de schriftuurlijke opdracht niet veranderd: 'Indien gij de Geest niet ontvangt, zult gij niet onderwijzen' (LV 42:14).

Om nu te bevorderen dat de zendelingen meer op de Geest gaan vertrouwen, hebben de kerkleiders de handleiding *Predik mijn evangelie* geïntroduceerd. Deze handleiding vervangt de zes lessen die sinds 1985 in gebruik zijn, introduceert nieuwe onderwijsmethoden en legt nadruk op een goede planning. De handleiding vervangt ook *Leidraad voor de zendeling*, de lessen voor nieuwe leden en Evangeliestudie voor de zendeling.

'In dit materiaal staat aangegeven wat een zendeling moet weten en doen om een leraar te worden die in staat is om de boodschap van de herstelling van het evangelie aan de mensen in de wereld te verkondigen', sprak ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen in een instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten.

De zendelingen leren de lessen voor onderzoekers en nieuwe leden niet meer uit het hoofd. In plaats daarvan bestuderen en leren ze de leerstellingen en beginselen in vijf basislessen en stellen zelf een lesplan op voor iedere onderzoeker of nieuw lid. Andere belangrijke aspecten van het zendingswerk die aan de orde komen in deze nieuwe handleiding zijn plannen, doelen stellen en verstandig gebruik van tijd.

En *Predik mijn evangelie* is niet alleen voor de voltijdzendelingen. In het boek worden de leden en leiders aangemoedigd om nauwer samen te werken met de zendelingen. De leden zullen veel aan *Predik mijn evangelie* hebben, wanneer zij de zendelingen van verwijzingen voorzien, hun vragen bij hen thuis onderzoekers les te geven en op vele andere manieren hulp te bieden.

'*[Predik mijn evangelie]* zal meer vergen van de kant van de zendelingen', heeft president Gordon B. Hinckley in een satellietuitzending aan zendingspresidenten gezegd. 'Ze zullen veel moeten bidden en studeren. (...) Als er tijdens het bekeringsproces beter les wordt gegeven, is het gemakkelijker om dopelingen te behouden.'

Hoe jongeren zich kunnen voorbereiden

Predik mijn evangelie begint met deze woorden van het Eerste Presidium:

'Geachte medezendeling,

'Wij complimenteren u met de geweldige roeping van

zendeling. Er is geen werk dat boeiender is, noch is er werk dat meer voldoening geeft.'[1]

In de toekomst een zendeling te worden, vergt veel werk hier en nu. Daar is veel studie, oefening en gebed voor nodig.

'Je kunt geen zendingswerk doen zonder de Geest', zegt zuster Mary C. Memory uit het zendingsgebied New York-Noord.

Met *Predik mijn evangelie* leren zendelingen het evangelie in hun eigen woorden te onderwijzen. De zendelingen moeten de Geest waardig zijn, zodat ze weten waar in ze moeten lesgeven en hoe.

'Ik leer de boodschap in mijn hart te voelen', zegt ouderling Mason Warr, die werkzaam is in het zendingsgebied Lima-Oost (Peru). 'Ik luister naar de Geest om te weten waarin ik moet onderwijzen.'

Ouderling Nicolas Gervic, werkzaam in het zendingsgebied New York-Noord, is het daarmee eens: 'Je onderwijst vanuit je hart.' Ouderling Gervic kan goed uit de voeten met de handleiding, maar had wel gewild dat hij zich beter had voorbereid op lesgeven.

Een krachtig getuigenis van het evangelie en de herstelling is van essentieel belang voor een goede voorbereiding, zegt ouderling Travis D. Hollingshead, collega van ouderling Gervic: 'Ik begreep de herstelling niet echt voor mijn zending. Ik wist hoe belangrijk die is, maar ik wist niet hoe belangrijk die voor mijn leven was.'

Ouderling Hollingshead zegt dat hij door *Predik mijn evangelie* een groter begrip van het evangelie heeft gekregen, waardoor hij er beter in kan onderwijzen. Hij is ook blij dat

Predik mijn evangelie *begint met een boodschap van het Eerste Presidium. Ze houden van je en weten dat het je tot zegen zal strekken als je je erop voorbereidt om de geweldige zendeling te worden die zij weten dat je kunt worden.*

FOTO JOHN LUKE, GEENSCENEERD

WAT OUDERS KUNNEN DOEN

- ❑ Breng uw kinderen goede studiegewoonten bij.
- ❑ Houd gezinsgebed en gezinsavond, bestudeer samen de Schriften.
- ❑ Laat uw kinderen de gezinsavondles geven.
- ❑ Leef de beginselen na waar zendelingen in lesgeven.
- ❑ Moedig uw kinderen aan om het seminarie bij te wonen, het Boek van Mormon te lezen en een getuigenis te krijgen.
- ❑ Leer uw kinderen hoe ze doelen kunnen stellen en zich aan hun woord te houden.
- ❑ Beperk tv-kijken en computerspelletjes doen.
- ❑ Nodig de zendelingen uit om bij u thuis iemand les te geven.

hij het seminarie heeft gevolgd en de kernteksten heeft bestudeerd. 'Het lukt mij om vragen te beantwoorden met schriftteksten in plaats van met mijn eigen woorden.' Hij moedigt jongeren aan om ter voorbereiding op hun zending 'het Boek van Mormon te lezen en daar een getuigenis van te krijgen.'

Ouderling Paul A. Mann zegt 'Amen!', wanneer ouderling Hollingshead het over het seminarie heeft. Hij en zijn collega, ouderling Joel D. Rodriguez, zijn werkzaam in Yonkers (New York). 'In het seminarie krijg je een goed begrip van het evangelie', zegt hij. Hij weet dat je eerst een getuigenis moet hebben, voordat je het aan anderen kunt geven.

Ouderling Rodriguez stemt daarmee in: 'Krijg een getuigenis van wat het evangelie is en wie Joseph Smith was.' Het is gemakkelijker om vanuit het hart te onderwijzen, wanneer je voelt dat wat je zegt waar is en dat je het evangelie begrijpt.

Ouderling Mauricio Chavez uit het zendingsgebied Lima-Oost beklemtoont dat het belangrijk is om goed te leren plannen. 'De planning neemt nu meer tijd in beslag', zegt hij, 'maar is wel veel effectiever. Dankzij een goede planning kunnen onderzoekers een groter getuigenis ontwikkelen.'

Ouderling Ben Beeson, collega van ouderling Chavez, legt uit: 'Doordat we plannen, weten we altijd hoe onze onderzoekers zich ontwikkelen.'

De voorbereiding waar deze zendelingen de meeste nadruk op leggen is het gezelschap van de Heilige Geest waardig blijven. Zonder de Geest zal hun onderwijs niet half zo doeltreffend zijn. (Zie LV 42:14.)

Zuster Valeree Price, collega van zuster Memory, zegt: 'Ik wou dat ik mij beter had voorbereid op mijn zending door mij meer bezig te houden met zaken die echt belangrijk zijn.'

'Ja,' zegt zuster Memory, 'we kunnen oneliners uit films citeren, maar het wordt moeilijk om uit de Schriften te citeren. Wat een verspilling!'

Ouderling Jon Hitchcock, werkzaam in het zendingsgebied Lima-Oost, zegt: 'Wat mij aanspreekt in *Predik mijn evangelie* is dat alles stapsgewijs wordt uitgelegd. Je leert hoe je moet onderwijzen, hoe je de Geest herkent, hoe je gevoelens onder woorden brengt en hoe je toezeggingen moet krijgen. Je krijgt de ruimte om lessen aan te passen en een goede band op te bouwen met je onderzoekers.'

De zusters en ouderlingen weten maar al te goed dat er heel wat bij komt kijken om vanuit het hart te onderwijzen. Ze moeten altijd de Geest bij zich hebben, ze moeten het evangelie kennen, en ze moeten hun lessen en dagen zorgvuldig plannen. Maar ze weten ook dat hun voorbereiding het fundament is van hun succes en dat daardoor meer kinderen van onze hemelse Vader tot de kennis van het evangelie kunnen worden gebracht.

Zichtbare resultaten

Predik mijn evangelie heeft goede resultaten tot gevolg. Toch zijn de resultaten onder de zendelingen die zich goed hebben voorbereid op hun zending het grootst. De best voorbereide zendelingen zijn volgens president Wynn R. Dewsnup van het zendingsgebied Ogden Utah 'de zendelingen die zelf geestelijke ervaringen hebben gehad, die de kracht van persoonlijk gebed hebben ervaren, die door schriftstudie en gebed de Heiland op intieme manier hebben leren kennen.'

'Wie uit gewoonte gehoorzaam zijn, wie het evangelie

vóór hun zending hebben bestudeerd, en wie erin hebben lesgegeven in de wijk of in het seminarie, die zijn het die goed uit de voeten kunnen met *Predik mijn evangelie* wanneer ze hier aankomen', zegt president Brian D. Garner van het zendingsgebied Carlsbad (Californië).

De zendingspresidenten zijn het erover eens dat *Predik mijn evangelie* grote invloed heeft op de manier waarop de zendelingen nu het werk van de Heer doen. 'De zichtbaarste verandering in de zendelingen', zegt president Kelend I. Mills van het zendingsgebied Fukuoka (Japan), 'is hun vermogen om flexibel te zijn. Als zendelingen merken dat een onderzoeker bepaalde specifieke behoeften heeft, hebben ze nu meer het gevoel dat het gepast is, dat het zelfs van hen verwacht wordt, om de boodschap en de benadering aan te passen en die behoeften te lenigen.'

Glendon Lyons, voormalig president van het zendingsgebied Lima-Oost, zegt: 'Dankzij de beginselen in hoofdstuk 8 van *Predik mijn evangelie* leren de zendelingen rapporten bij te houden, doelen te stellen en die te verwezenlijken. Daardoor is er meer discipline in hun leven, waar ze ook na hun zending profijt van zullen hebben.'

'Het zichtbaarste bewijs van het nut van *Predik mijn evangelie* is dat de zendelingen nu allemaal een leidersrol op zich lijken te nemen', zegt president Jeffrey R. Morrow van het zendingsgebied New York-Zuid. Een zendeling schreef in een weekrapport aan president Morrow: 'Ik heb twee tot drie keer zoveel succes in de laatste zes maanden dan in het voorafgaande jaar gehad.'

President R. Brent Ririe van het zendingsgebied Boise (Idaho) valt hem bij: '*Predik mijn evangelie* heeft het werk uitermate positief beïnvloed. Alles is er op vooruitgegaan — dopen, gehoorzaamheid, geloof, de samenwerking tussen leden en zendelingen. Je kunt je geen betere tijd wensen als voltijdzendeling of zendingsactief lid.'

Ouders

En wat kunnen de ouders doen om hun zoon of dochter voorbereid en vol van de Geest op zending te sturen? President Nelson M. Boren van het zendingsgebied New York-Noord legt nadruk op het belang van 'dagelijks gezinsgebed en -schriftstudie en wekelijks gezinsavond.'

'Het beste wat ouders kunnen doen om hun kinderen voor te bereiden op een doeltreffend gebruik van *Predik mijn evangelie* is de leerstellingen van de kerk na te leven', zegt R. Gene Moffit, voormalig president van het zendingsgebied Anaheim (Californië).

'Hoewel specifiek geschreven voor gebruik door de voltijdzendelingen', zegt president Ririe, 'behoort *Predik mijn evangelie* de belangrijkste hulpbron in elk mormoons gezin te worden. Zij kan gebruikt worden bij de gezinsavondles en de individuele studie, en als

Links:** De zusters Memory en Price geven les uit* **Predik mijn evangelie.** ***President Lyons leert zendelingen hoe zij **Predik mijn evangelie** ***moeten gebruiken. Onder: De ouderlingen Warr en Hitchcock oefenen hun onderwijs aan het OVZ. De ouderlingen Hollingshead en Gervic bereiden zich voor tijdens hun gezamenlijke studie.***

LINKS: FOTO VAN MOEDER EN ZOON, JOHN LUKE, GEËNSCENEERD; FOTO VAN ZENDELINGZUSTERS, SHANNA BUTLER; FOTO VAN ONDERWIJS, MARVIN K. GARDNER; RECHTS: FOTO SHANNA BUTLER; INZET: FOTO MARVIN K. GARDNER

OEFEN, OEFEN, OEFEN

GEESTELIJKE OEFENING

- ❏ Houd van en raak bekend met het herstelde evangelie, in het bijzonder met de Heiland, de profeet Joseph Smith, en het Boek van Mormon.
- ❏ Zorg dat je zelf een getuigenis krijgt, wees het gezelschap van de Geest waardig en geef gehoor aan zijn influisteringen.
- ❏ Oefen je in een positieve houding en vriendelijk zijn voor anderen, vooral voor je broers en zussen.
- ❏ Leer anderen dienen.

BASISKENNIS VAN DE SCHRIFTEN

- ❏ Bestudeer het Boek van Mormon dagelijks, raak ermee bekend.
- ❏ Ga naar het seminarie! Leer de kernteksten uit het hoofd.
- ❏ Leer hoe je studiemiddelen zoals de Gids bij de Schriften kunt gebruiken.

PRAKTISCHE TIPS

- ❏ Oefen je in eenvoudige klusjes zoals je bed opmaken, koken, schoonmaken en wassen.
- ❏ Eet gezond, beweeg voldoende en verzorg je goed.
- ❏ Probeer je best te doen op school, zodat leren je makkelijk valt.
- ❏ Volg een cursus zendingsvoorbereiding.
- ❏ Werk zo mogelijk samen met de zendelingen.
- ❏ Schaf *Predik mijn evangelie* aan (36617 120) en begin het te bestuderen.
- ❏ Leer een tweede of derde taal.
- ❏ Spaar voor je zending en leer met geld omgaan.

BASISKENNIS ONDERWIJS EN PLANNING

- ❏ Leer een eenvoudige planner gebruiken en wees ordelijk. Plan je huiswerk en je tijd.
- ❏ Vervul je taken in de kerk. Wees een goede huisonderwijzer of huisbezoekster.
- ❏ Ontwikkel onderwijsvaardigheden. Praat over het evangelie wanneer je de kans krijgt.
- ❏ Gebruik je vereisten voor Plicht jegens God of Persoonlijke vooruitgang om onderwijservaring op te doen.
- ❏ Gebruik de gezinsavond of andere gelegenheden om onderwijservaring op te doen.
- ❏ Oefen je in doelen stellen en verwezenlijken.

evangeliewijzer. Onze dertienjarige zoon heeft onlangs een exemplaar cadeau gekregen en hij heeft sindsdien de lessen in hoofdstuk 3 gelezen, bestudeerd en gemarkeerd. Hij was zeer te spreken over de eenvoud en schoonheid van het evangelie en de volgorde waarin het aan zijn vrienden die geen lid van de kerk zijn, zou worden onderwezen.'

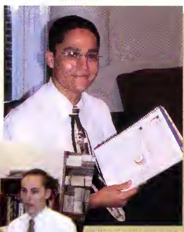
President Morrow raadt ouders aan om 'hun kinderen te leren hoe belangrijk het is om een getuigenis van de boodschap van de herstelling krijgen, gehoorzaam te leven en hard te leren werken.' Ook doelen stellen is belangrijk, zegt hij en laat erop volgen dat 'doelen in schoolwerk, sport en zelfs geld verdienen goed zijn om een toekomstige zendelingen deze belangrijke vaardigheid te leren.'

Goede studiegewoonten eigen maken kan van essentieel belang zijn voor een toekomstige zendeling. President Christopher B. Munday van het zendingsgebied Birmingham (Engeland) legt nadruk op het belang van individuele en gezamenlijke studie: 'Een zending staat of valt met de evangeliestudie van de zendeling tussen 6.30 en 9.30 uur.'

Leerkrachten en leiders

De zendingspresidenten zijn het erover eens dat het belangrijkste wat een leerkracht van jongeren kan doen om hen voor te bereiden op een zending is hun de kans te geven om te onderwijzen. Verschillende zendingspresidenten merkten op dat jonge mensen grotendeels leren met de Geest te onderwijzen van de mensen die weten hoe ze dat moeten doen. Dat legt grote verantwoordelijkheid bij de leerkrachten van jongeren. Als zij inzien dat hun manier van lesgeven van invloed kan zijn op duizenden mensen die de kerk onderzoeken, zullen zij de Geest zoeken en er alles aan doen om met macht te onderwijzen.

Veel leerkrachten en leiders zijn teruggekeerde zendelingen. President Steven C.

De ouderlingen Rodriguez en Mann bespreken hoe een beginsel uit* Predik mijn evangelie *aan een onderzoeker kan worden onderwezen.

Meek van het zendingsgebied Mexico-Stad-Zuid zegt: 'Ze dienen de jongeren in hun klas te vertellen hoe hun zendingservaringen hen hebben veranderd.'

'Wees altijd een voorbeeld van hoe een zendeling behoort te zijn', zegt president Ririe. 'Gedraag je te allen tijde waardig. Je kleding en verzorging dienen verenigbaar te zijn met de normen die van een zendeling worden verwacht. Betrek de jongeren in de wijk of gemeente in het zendingsplan en zet zendingswerk op elke activiteitenkalender voor jongeren. Wees een zendingsbewuste jeugdleider.'

President Dewsnup adviseert bisschoppen en gemeentepresidenten om toekomstige zendelingen zo vaak mogelijk te laten spreken in avondmaalsdiensten en andere bijeenkomsten. 'Jongemannen moeten aangemoedigd worden om hun onderscheiding Plicht jegens God te halen. Moedig hen aan in het Boek van Mormon te blijven lezen en er een getuigenis van te krijgen', geeft hij in overweging. 'Bied ze ook de kans om bij doopdiensten betrokken te zijn. Doopdiensten worden gekenmerkt door dat geweldige zendingsgevoel en een uitstorting van de Heilige Geest.'

'Zorg ervoor dat de jongeren kunnen samenwerken met de zendelingen: lesgeven, langs de deuren, of langsgaan bij actieve leden om te vragen of ze nog verwijzingen hebben', voegt president Moffitt toe. 'De beste hulp die de jongeren kunnen krijgen bij hun voorbereiding op hun zending, komt van de zendelingen zelf.'

Geïnspireerd programma

'Ik ben heel dankbaar voor *Predik mijn evangelie*', zegt president Boren. 'Niet alleen zijn de zendelingen betere zendelingen, brengen ze meer zielen tot Christus, zijn ze gelukkiger in hun werk, ook zullen ze door de vaardigheden en geesteshouding die ze zich eigen maken een betere vader of moeder, echtgenoot of echtgenote worden, en ook een betere zoon of dochter van God. Dit is meer dan een handleiding voor het doen van zendingswerk. Het gaat veel dieper.'

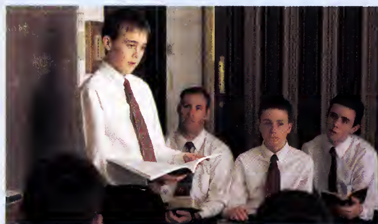
In *Predik mijn evangelie* geeft het Eerste Presidium deze uitdaging: 'Wij moedigen u aan om te kiezen voor een hogere norm van toewijding aan het glorierijke werk van onze Vader in de hemel. (...) De Heer zal u belonen en rijkelijk zegenen als u Hem nederig en met een gebed in uw hart dient. U zult door uw werk onder zijn kinderen gelukkiger zijn dan ooit tevoren.'[2]

Zendelingen en zendingspresidenten getuigen dat dit waar is. ■

NOTEN

1. *Predik mijn evangelie* (2004), V.
2. *Predik mijn evangelie*, V.

WAT LEERKRACHTEN EN LEIDERS KUNNEN DOEN

- ❏ Stel jongeren in de gelegenheid om les te geven aan hun leeftijdgenoten.
- ❏ Onderwijs met de Geest — voorbeeld is belangrijk voor jongeren.
- ❏ Vertel zendingservaringen die u hebben veranderd.
- ❏ Betrek toekomstige zendelingen bij de doopdiensten.
- ❏ Geef jongeren een exemplaar van *Predik mijn evangelie*.
- ❏ Moedig jongeren aan het Boek van Mormon te lezen en een getuigenis te krijgen.
- ❏ Vraag toekomstige zendelingen of ze in bijeenkomsten willen spreken.
- ❏ Leer jongeren leiderschapsvaardigheden door ze de kans te geven om te dienen.
- ❏ Moedig jongeren aan met de voltijdzendelingen samen te werken.

LINKS: FOTO RICHARD M. ROMNEY; RECHTSBOVEN: FOTO SHANNA BUTLER; RECHTSONDER: FOTO CRAIG DIMOND, GEËNSCENEERD

Persoonlijke toewijding

Onze bereidheid om alles op het altaar te leggen is een teken tussen ons en God dat we in alles bereid zijn om zijn wil te doen.

OUDERLING STEPHEN B. OVESON
van de Zeventig
EN DIXIE RANDALL OVESON

Er is een verhaaltje over een kip en een varken die bespraken wat zij bijdroegen aan het ontbijt van de boer. De kip beklaagde zich dat ze haar eieren moest afstaan voor het ontbijt. Het varken antwoordde: 'Ja, maar dat is voor jou slechts een gering offer. Maar ik ga er helemaal in op!'

Deze anekdote bevat onmiskenbare lessen voor de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De vraag is of we de soort mensen zijn die zo nu en dan een eitje of twee aan de opbouw van het koninkrijk bijdragen of de soort die alles wat ze hebben toewijden aan deze zaak.

We kunnen aannemen dat ware bekering tot het evangelie van Jezus Christus tot uiting komt in de daden van de leden van de kerk. Dat wil zeggen dat wie een innerlijke bevestiging hebben ontvangen en dientengevolge een sterk getuigenis, doorgaans verlangen de evangeliebeginselen goed na te leven. Ze doen alles wat nodig is om hun roeping groot te maken, betalen een volledige tiende en royale vastengaven, heiligen de sabbat, houden gezinsavond, bestuderen de Schriften enzovoort. Al die prijzenswaardige handelingen, en nog eens ontelbare andere, vormen de persoonlijke inspanningen van hen die toegewijde leden van de kerk zijn.

Onze geest op die manier te disciplineren bereidt ons voor op een celestiaal leven. De Heer zegt ons in Leer en Verbonden 88:22: 'Want wie niet in staat is zich aan de wet van een celestiaal koninkrijk te houden, kan geen celestiale heerlijkheid verdragen.' De mormoonse wetenschapper, Hugh Nibley, heeft gezegd: 'Het hoofddoel van de Leer en Verbonden is, zo zult u zien, de implementatie van de wet van toewijding.' Verder zei hij: 'Deze wet, de uiteindelijke vervulling van de wet van gehoorzaamheid en de wet van offerande, is de drempel van het celestiale koninkrijk, de laatste en moeilijkste eis die de mens in dit leven wordt opgelegd.'[1]

Verder dan tiende

Bij toewijding denken we vaak eerst aan het toewijden van onze stoffelijke middelen. Wat er momenteel in dit verband van ons wordt gevraagd is dat wij onze tiende en gaven betalen. Zo leren we een deel terug te geven van wat de Vader ons heeft gegeven. Maar de wet van toewijding gaat verder dan het betalen van tiende en gaven of het toewijden van geld en eigendommen aan de Heer. Ouderling Bruce R. McConkie (1915–1985) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'De wet van toewijding houdt in dat we onze tijd, onze talenten, ons geld en onze middelen toewijden aan de zaak van de kerk; die behoren beschikbaar te zijn, en wel in die

mate dat ze nodig zijn om de zaak van de Heer te bevorderen.'[2]

In de jaren 1820 was de definitie van *toewijden* 'door een al dan niet eigenlijke wijding ter beschikking stellen of onder de bijzondere hoede stellen van een godheid, een heilige enz., aan deze overdragen; toeheiligen, wijden aan.'[3] Van de leden van de kerk wordt nu met betrekking tot de wet van toewijding verwacht dat ze zich ter beschikking stellen aan gewijde zaken. Dat betekent dat ze hun tijd, talenten en bezittingen toewijden aan De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en haar doeleinden. Wellicht zal nooit van ons gevraagd worden om alles te offeren, maar onze bereidheid om alles op het altaar te leggen is een teken tussen ons en God dat we in alles bereid zijn om zijn wil te doen.

Toen we voor de kerk werkzaam waren in Zuid-Amerika — mijn man is president van het zendingsgebied Buenos Aires-Zuid (Argentinië) geweest, en later lid van het gebiedspresidium in Chili — hebben we veel voorbeelden gezien van toewijding aan onze hemelse Vader en zijn kinderen. We willen een paar van die voorbeelden noemen.

'Volgende keer doen we het beter'

Kort nadat we in 1996 onze zending waren begonnen, hoorden we over een groep Cambodjaanse emigranten die in Longchamps vlakbij Buenos Aires (Argentinië) woonden. Eén gezin kreeg de zendelingenlessen. Toen

De echtparen, zo typerend voor talloze zendingsechtparen, die met ons dienden, werkten in de tempel, hielpen de leden met reparaties aan hun woning, waren werkzaam als medisch adviseur, en waren betrokken bij de heractivering van leden.

ILLUSTRATIE DANIEL LEWIS

de zendelingen de wet van vasten introduceerden, legden ze die ongeveer in deze bewoordingen uit: 'Als we vasten onthouden we ons 24 uur lang van eten en drinken. We onderwerpen ons lichaam als het ware aan onze geest. In die tijd lezen we in de Schriften, we bidden en doen andere opbouwende bezigheden. Ter afsluiting wonen we de vasten-en-getuigenisdienst bij, waarna we de bisschop van onze wijk de geldelijke tegenwaarde van het voedsel dat we hebben uitgespaard geven, zodat hij er de armen en behoeftigen mee kan helpen.'

Na deze uitleg gaven de zendelingen het gezin in overweging de zondag daarop te vasten, aangezien dat de eerste zondag van de maand was. De vader stemde ermee in en de zendelingen vertrokken.

De volgende maandagavond gingen de zendelingen weer langs om nog een les te geven, waarbij ze benieuwd waren hoe het 't gezin vergaan was met vasten. De vader legde nogal schuldbewust uit dat ze het hadden geprobeerd en dat ze het niet zouden blijven proberen. Hij zei: 'We zijn ons vasten 's middags met een gebed begonnen, waarna we in de Schriften hebben gelezen en het evangelie hebben besproken. Dat hebben we tot vroeg in de ochtend gedaan. Het spijt me te moeten zeggen dat de jongste kinderen 's avonds laat in slaap zijn gevallen. We waren heel moe, maar namen een douche en gingen naar de kerk, waar we zijn opgebouwd door de mooie getuigenissen die we daar hoorden. De volgende keer zullen we het beter doen en de kinderen zullen dan vast wel de hele nacht wakker blijven.'

De zendelingen wisten niet wat ze hoorden. 'Zegt u ons nu dat u 24 uur niet geslapen hebt?'

'Ja,' antwoordde de vader. 'U had niets over slapen gezegd.'

U zult zich kunnen voorstellen dat dit geweldige, nederige gezin zich spoedig liet dopen in de kerk. Zij brachten verschillende andere gezinnen met de zendelingen in contact. Andere bekeringen waren het gevolg. Dit voorval herinnert ons eraan hoeveel we over toewijding kunnen leren van mensen die in alle nederigheid proberen gehoorzaam te zijn.

Ten aanzien van de wet van toewijding heeft Hugh Nibley gezegd: 'Deze wet, de uiteindelijke vervulling van de wet van gehoorzaamheid en de wet van offerande, is de drempel van het celestiale koninkrijk, de laatste en moeilijkste eis die de mens in dit leven wordt opgelegd.'

'Ik zie veel goeds in deze zendeling'

We hebben ook een mooie les in toewijding geleerd van een zendeling in ons zendingsgebied. Hij was een van de assistenten van de president. Een van onze zendelingen stond op het punt om vervroegd naar huis gestuurd te worden. Hij was verschillende keren ongehoorzaam geweest, ondanks goede raad, afspraken en herhaaldelijke waarschuwingen. Er was een vliegticket gekocht en er was toestemming van het gebiedspresidium Zuid-Amerika-Zuid en de afdeling zendingswerk om deze zendeling naar huis te sturen.

Nadat de assistenten deze zendeling hadden opgehaald voor zijn laatste gesprek, protesteerde hij luid en in tranen dat hij niet naar huis wilde. Hij beloofde dat hij zich zou verbeteren en zich aan nieuwe afspraken zou houden. Vertwijfeld riep president Oveson de twee assistenten en zuster Oveson binnen en vroeg de zendeling buiten te wachten terwijl zijn lot werd besproken. Zuster Oveson, van wie het geduld op begon te raken, was van mening dat het redelijk was om hem naar huis te sturen. 'Als hem wordt toegestaan te blijven', zo was haar redenering, 'zullen de andere zendelingen wellicht denken dat gehoorzaamheid niet belangrijk is.'

Een van de assistenten zei: 'Ik ben het met zuster Oveson eens. We hebben geen keus.'

Toen president Oveson de andere assistent naar zijn mening vroeg, zei die: 'Ik zie veel goeds in deze zendeling. President, als u hem toestaat weer het zendingsveld in te gaan, dan wil ik de rest van mijn zending zijn collega zijn. Ik neem hem onder mijn hoede en zorg ervoor dat hij een

liefdevolle en gehoorzame zendeling wordt.'

We hadden allemaal tranen in onze ogen toen deze assistent zijn betoog afrondde. We konden niet geloven dat iemand zo liefdevol en zorgzaam kon zijn, en dat voor een 20-jarige zendeling. We besloten zijn voorstel te volgen. Hij vond het in het begin moeilijk, maar langzaamaan begon zijn junior collega zijn voorbeeld over te nemen en zich te ontwikkelen tot een betrouwbare zendeling. Toen de senior zendeling naar huis ging, vervolgde zijn collega zijn zending. Na verloop van tijd werd hij zelfs zelf senior collega en trainer, voordat hij eervol werd ontheven. En het mooie aan dit waargebeurde verhaal is dat deze eens eigenzinnige zendeling sindsdien is getrouwd en in de tempel is verzegeld. Hij en zijn vrouw hebben een zoon. Ze zijn actief in de kerk en bouwen het koninkrijk op. En het verschil lag hem in een toegewijd christen die het leven van deze zendeling en zijn toekomstige gezin positief beïnvloedde!

Andere voorbeelden

Er kunnen heel veel voorbeelden van toewijding in het leven van zendingsechtparen genoemd worden. Veel van hen zijn tempelzendeling, welzijnszendeling, medisch adviseur, secretaris van een gebiedspresidium, of familiehistorisch zendeling. De zendingsechtparen, wat voor zending ze ook vervullen, zijn hun gewicht in goud waard.

We achten het een zegen dat we verschillende zendingsechtparen in ons midden hadden in het zendingsgebied Buenos Aires-Zuid. Een typisch voorbeeld is een echtpaar dat leden heractiveerde, muziekles gaf, reparaties aan huizen verrichtte en heel veel uren in de weer was. Hun voorbeeld getuigt van de grote waarde van zendingsechtparen die de wet van toewijding begrijpen en inzien hoe belangrijk het is om ons leven toe te wijden aan heilige doelen.

We hebben veel andere toegewijde leden van de kerk ontmoet die een toonbeeld waren van toewijding en getrouwheid. Een tijdje

Toen hem gevraagd werd wat er met de ongehoorzame ouderling moest worden gedaan, zei de assistent: 'Ik neem hem onder mijn hoede en zorg ervoor dat hij een liefdevolle en gehoorzame zendeling wordt.'

Zuster Álvarez uit Punta Arenas (Chile) is een goed voorbeeld van de toewijding en getrouwheid van de heiligen die offers brengen om het plaatsvervangende werk voor de doden te doen.

geleden ging een groep heiligen uit Puntas Arenas (Chili) naar de Santiagotempel. De reis duurt ongeveer 80 uur en vaak gaan daar alle vakantiedagen van die mensen aan op. Ook zuster Álvarez maakte deel uit van die groep. Ze is nog geen 1 meter 20 en heeft moeite met lopen. Ze had 27 namen bij zich waarvoor ze het plaatsvervangende werk wilde doen. Het was geweldig dat we haar behulpzaam konden zijn bij de verwezenlijking van haar droom. Daardoor realiseerden we ons dat er heel veel heiligen zijn die de beginselen van het evangelie zijn toegedaan en verdedigen in toepassing van de wet van toewijding.

Voor sommigen betekent echt toegewijd zijn aan Gods werk dat ze getrouw blijven ondanks welhaast onoverkomelijke tegenspoed. De profeet Joseph Smith heeft verklaard: 'God heeft gezegd dat Hij een beproefd volk wil, dat Hij het zal zuiveren als goud.'[4] We kennen verbazingwekkende ouders die getrouw bleven na gehoord te hebben dat hun zoon of dochter in het zendingsveld was verongelukt. We denken aan hen die tot de Heer naderen wanneer zij geconfronteerd worden met het verlies van een partner, met een echtscheiding, met werkeloosheid of met het hartzeer van een afgedwaald kind. Voor anderen kan toewijding betekenen dat ze zorgen voor bejaarde ouders of een gehandicapt kind. Zo zijn er in ieders leven tijden die ons in meer of mindere mate de kans bieden om ons aan deze levenstaak toe te wijden. Er zijn talloze manieren waarop we ons kunnen toewijden aan gewijde zaken.

Een volk Zions

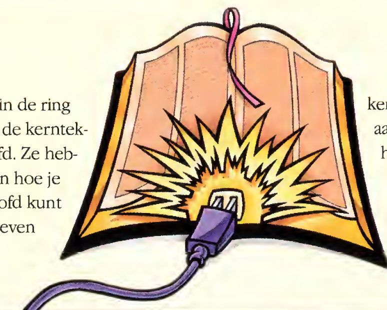
Als er in de Schriften gesproken wordt over mensen die als volk hebben geleerd de wet van toewijding volledig na te leven, lezen we over een zuiver en vredig volk, ontdaan van strijd en twist — een volk Zions. Het volk van Henoch was zo een volk. We lezen in Mozes 7:18: 'En de Heer noemde zijn volk Zion, omdat zij één van hart en één van zin waren en in rechtvaardigheid leefden; en er waren geen armen onder hen.'

Onze toewijding moet meer zijn dan één enkele daad. Waar toewijding echt om draait, wordt duidelijk uit het voorbeeld van hen die bereidwillig een roeping accepteren als kinderkamerleidster, leerkracht ochtendseminarie, scoutleider of een andere tijdrovende roeping die in de kerk soms wordt afgedaan met 'een mindere' roeping.

Uiteindelijk kan onszelf opofferen aan gewijde zaken eenvoudig betekenen dat we te allen tijde bereid zijn om in alle nederigheid alles te geven wat we maar kunnen, en ook anderen daartoe te inspireren. Toewijding lijkt een dagelijks proces te zijn van toeheiliging, nederigheid, verfijning en zuivering, doordat we het voorbeeld volgen van de meest toegewijde persoon aller tijden — onze Heiland en Verlosser Jezus Christus. ■

NOTEN

1. 'How Firm a Foundation! What Makes It So'. In: *Approaching Zion,* deel 9 van *The Collected Works of Hugh Nibley* (1989), pp. 174, 168.
2. 'Obedience, Consecration, and Sacrifice', *Ensign,* mei 1975, p. 50.
3. Zie *Woordenboek der Nederlandsche taal* [1993], zeventiende deel, eerste stuk, onder 'Toewijden'.
4. *History of the Church,* deel 3, p. 294.

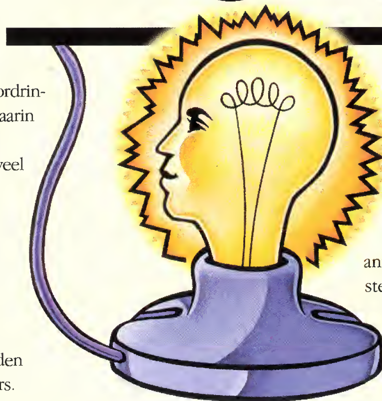

SEMINARIE SCHRIFTEN LICHT

De seminarieleerlingen in de ring Kumasi (Ghana) leren de kernteksten graag uit het hoofd. Ze hebben een paar supergoede ideeën hoe je die teksten het beste uit het hoofd kunt leren en kunt gebruiken om je leven te verrijken.

Hulp bij het onthouden

- Bid dat de Geest je zegent bij je studie. 'De heilige Geest (...) zal u alles (...) te binnen brengen' (Johannes 14:26).
- Schrijf de tekst op een kaartje en lees hem geregeld. Stel je ten doel om elke paar dagen een tekst te leren.
- Roep de hulp van je ouders in. Ze kunnen je overhoren of je de tekst echt kent.
- Laat de tekst tot je doordringen. Het hoofdstuk lezen waarin het vers staat, kan helpen.
- Schrijf het vers net zoveel keer over tot je het door en door kent.
- Kies een tijdstip waarop je elke dag een bepaalde tijd de teksten bestudeert. Houd je aan je plan.
- Vertel je familie, vrienden of onderzoekers over dit vers.
- Geef gehoor aan wat de tekst je leert, zodat je een getuigenis krijgt van het behandelde beginsel.
- Maak een lied met de woorden van het vers. Zing het lied keer op keer.
- Leer twee regels per keer uit je hoofd totdat je ze kent; voeg daar dan nog twee regels aan toe, totdat je het hele vers uit het hoofd kent.

De zegeningen van tekstbeheersing

- 'Door mij deze teksten eigen te maken kon ik geestelijke problemen aan, kreeg ik meer geloof en kon ik veel verleidingen de baas worden.'
- 'Deze teksten hebben me kennis gegeven, waarmee ik een toespraak kan houden en mijn getuigenis kan geven.'
- 'Als ik mijn Schriften niet bij me heb, heb ik toch een paar teksten in mijn hoofd zitten.'
- 'Het lukt mij om teksten uit de Schriften foutloos op te zeggen.'
- 'Dankzij tekstbeheersing lukt het mij om de geboden van God te gehoorzamen en mijn roeping in het priesterschap groot te maken.'
- 'De kernteksten geven doorgaans antwoord op de vragen die onderzoekers stellen. Daarom zie ik dergelijke vragen met vertrouwen tegemoet en ben ik niet langer zenuwachtig als ik anderen over het evangelie vertel.'
- 'Ik kan ze nu veel sneller vinden als ik ze moet opzoeken.'
- 'Mijn schoolwerk is er op vooruitgegaan nu ik wat tijd aan uit het hoofd leren spendeer. Ook heb ik graag wat teksten in mijn hoofd om over na te denken.'
- 'Ik wil honderd teksten uit het hoofd kennen, zodat ik goed voorbereid op zending kan gaan.' ■

ILLUSTRATIE SCOTT GREER

DATUM (A.D.)	1847	1848	1849	1850	1860

HOOFDZETEL VAN DE KERK — Winter Quarters (Nebraska): juli 1846–mei 1848 — Salt Lake City (Utah): september 1848–

JULI 1846 Het Mormoons Bataljon begint zijn historische tocht naar Californië in opdracht van de Amerikaanse overheid.

SEPTEMBER 1846 De kerkleiders vestigen Winter Quarters als pleisterplaats voor de heiligen die naar het westen reizen.

APRIL 1847 De eerste pioniers vertrekken onder leiding van Brigham Young uit Winter Quarters naar het westen.

1847–1857 De heiligen vestigen ongeveer honderd nederzettingen in het westen van Amerika.

21–24 JULI 1847 De eerste pioniers arriveren in de Salt Lake Valley.

1849–1850 Het zendingswerk in Europa wordt uitgebreid en vindt een aanvang in Hawaï.

27 DECEMBER 1847 In Kanesville (Iowa) wordt het Eerste Presidium in een conferentie van de kerk gesteund, met Brigham Young als tweede president van de kerk.

SEPTEMBER 1849 Het permanente emigratiefonds wordt ingesteld om de heiligen die naar de Salt Lake Valley reizen financieel bij te staan.

9 SEPTEMBER 1850 Utah en enkele omliggende gebieden krijgen de status van territorium van de Verenigde Staten.

OKTOBER–NOVEMBER 1856 Hevige sneeuwstormen overvallen de handkarkonvooien van Willie en Martin in Wyoming. Velen in de konvooien worden gered door heldhaftige reddingsploegen uit de Salt Lake Valley.

SOMMIGE DATUMS ZIJN GESCHAT.

Leer en Verbonden

IN EEN OOGOPSLAG

SCHEMA 3: AFDELING 138 EN DE OFFICIËLE VERKLARINGEN 1 EN 2

Zie de kopjes boven de afdelingen in de Leer en Verbonden en verwijzingen naar History of the Church.

MENSEN IN DE KERKGESCHIEDENIS

1870 1880 1890 1900 1910

■ **1866–1867** De ZHV wordt in ere hersteld, met Eliza R. Snow als presidente.

10 MEI 1869 De transcontinentale spoorweg wordt voltooid, waardoor de heiligen zich sneller en gemakkelijker in het westen van Amerika kunnen vergaderen. ■

28 NOVEMBER 1869 De voorloper van de huidige jongevrouwenorganisatie wordt opgericht. ■

■ **10 JUNI 1875** De voorloper van de huidige jongemannenorganisatie wordt opgericht.

■ **16 OKTOBER 1875** De Brigham Young Academy (nu University) wordt gesticht in Provo (Utah).

■ **6 APRIL 1877** De St. Georgetempel (Utah) wordt ingewijd.

■ **29 AUGUSTUS 1877** Het Quorum der Twaalf Apostelen, met John Taylor als president, leidt de kerk.

■ **25 AUGUSTUS 1878** De eerste bijeenkomst van het jeugdwerk wordt gehouden.

■ **10 OKTOBER 1880** Het Eerste Presidium wordt gereorganiseerd. John Taylor wordt gesteund als de derde president van de kerk.

■ **17 MEI 1884** President Taylor wijdt de Logantempel (Utah) in.

■ **25 JULI 1887** Wilford Woodruff leidt de kerk als president van het Quorum der Twaalf Apostelen.

■ **17 MEI 1888** President Woodruff wijdt de Mantitempel (Utah) in.

■ **7 APRIL 1889** Wilford Woodruff wordt gesteund als de vierde president van de kerk.

■ **SEPTEMBER 1898** Lorenzo Snow wordt gesteund als de vijfde president van de kerk.

■ **MEI 1899** Terwijl hij om wijsheid bidt inzake de financiële problemen van de kerk, ontvangt president Snow een openbaring waarin nadruk op het belang van de wet van tiende wordt gelegd.

■ **AUGUSTUS 1901** Er wordt een zending in Japan geopend.

■ **OKTOBER 1901** Joseph F. Smith wordt de zesde president van de kerk.

1906 President Joseph F. Smith is de eerste president van de kerk die Europa bezoekt. ■

1908–1909 Er wordt begonnen met de wekelijkse priesterschapsvergadering in de wijk. Vanaf nu is er voor jongemannen een leeftijd verbonden aan de ordening in het priesterschap. ■

SALT LAKE CITY
Utah

1*

Nummer van de afdeling (zie ook de omcirkelde nummers hierboven), de datum van de openbaring, en de situatie die aanleiding gaf tot de openbaring.

138. 3 oktober 1918 President Joseph F. Smith bestudeert de Schriften voor meer kennis omtrent ons nasterfelijk bestaan.

****Officiële verklaring 1. 24 september 1890*** President Wilford Woodruff is op zoek naar een oplossing voor de problemen die zijn ontstaan door de vervolging van wie het meervoudig huwelijk in praktijk brengen.

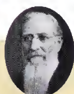
*****Officiële verklaring 2. 1 juni 1978*** President Spencer W. Kimball wil weten of het de wil van de Heer is dat de zegeningen van het priesterschap binnen het bereik kunnen worden gesteld van alle waardige kerkleden van het mannelijk geslacht.

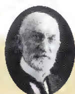
■ **6 APRIL 1893** President Wilford Woodruff wijdt de Salt Laketempel in.

■ **4 JANUARI 1896** Utah wordt een staat van de Verenigde Staten van Amerika.

■ **1898** De eerste voltijdse zendelingzusters worden aangesteld.

JOSEPH F. SMITH
1838–1918

HEBER J. GRANT
1856–1945

GEORGE ALBERT SMITH
1870–1951

DAVID O. McKAY
1873–1970

JOSEPH FIELDING SMITH
1876–1972

LINKS: ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT; BOVEN (VLNR): KOLONEL COOK *RICHT ZIJN BLIK OP HET WESTEN*, WILLIAM MAUGHAN; *IN EMIGRATION CANYON — 24 JULI 1847*, VALOY EATON; *HET KAMP RED BUTTES*, JOSEPH BRICKEY; FOTO VAN SPOORWEG, ANDREW JOSEPH RUSSELL, FOTO VAN BRIGHAM YOUNG ACADEMY, MET DANK AAN UTAH STATE HISTORICAL SOCIETY, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; FOTO VAN ST. GEORGETEMPEL, WELDEN C. ANDERSEN; FOTO VAN MANTITEMPEL, JOHN TELFORD, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; KAART VAN MOUNTAIN HIGH MAPS; ONDER: FOTO VAN GEORGE ALBERT SMITH, MET DANK AAN SPECIAL COLLECTIONS, J. WILLARD MARRIOTT LIBRARY, UNIVERSITY OF UTAH

1920 1930 1940 1950 1960 1970 1980 1990 2000

Salt Lake City (Utah): september 1848–

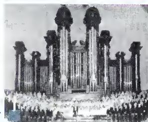
1912 Het eerste seminarie gaat van start.

27 APRIL 1915 Het Eerste Presidium roept de leden op geregeld gezinsavond te houden.

NOVEMBER 1918 Heber J. Grant wordt de zevende president van de kerk.

138

1926 Het eerste instituut voor godsdienstonderwijs voor studenten gaat van start.

15 JULI 1929 Het Tabernakelkoor heeft zijn eerste radio-uitzending.

1930 De kerk viert haar 100-jarig bestaan.

7 APRIL 1936 Het welzijnsprogramma wordt geïntroduceerd.

1939–1940 Vanwege de Tweede Wereldoorlog begint de evacuatie van zendelingen uit Europa, Oceanië en andere gebieden.

MEI 1945 George Albert Smith wordt de achtste president van de kerk.

1947 De kerk telt één miljoen leden.

APRIL 1951 David O. McKay wordt gesteund als de negende president van de kerk.

1952–1961 Het zendingswerk wordt in veel gebieden van de wereld uitgebreid. President McKay verklaart: 'Ieder lid een zendeling.'

1955–1958 De eerste ringen gesticht en de eerste tempels ingewijd buiten Noord-Amerika en Hawaï.

SEPTEMBER 1955 De kerk opent een hogeschool op Hawaï.

1961 De coördinatie van de priesterschap wordt geïntroduceerd.

SEPTEMBER 1967 De eerste regionale vertegenwoordigers geroepen.

JANUARI 1970 Joseph Fielding Smith wordt gesteund als de tiende president van de kerk.

1971 De kerk telt drie miljoen leden.

JULI 1972 Harold B. Lee wordt gesteund als de elfde president van de kerk.

DECEMBER 1973 Spencer W. Kimball wordt de twaalfde president van de kerk.

1974 President Kimball roept de leden van de kerk op hun 'pas te versnellen' en hun 'visie te verruimen' van het zendingswerk wereldwijd.

1975–1976 Het Eerste Quorum der Zeventig wordt gereorganiseerd tot een quorum van algemene autoriteiten.

2**

1979–1981 De kerk publiceert een nieuwe Engelse uitgave van de Schriften met verbeterde studiemiddelen.

1980 Introductie van een nieuw vergaderschema op zondag van drie uur.

1982 De kerk telt vijf miljoen leden.

24 JUNI 1984 Instelling van gebiedspresidiums om het kerkbestuur op plaatselijk niveau te bevorderen.

AUGUSTUS 1985 Publicatie van een nieuw Engelstalig zangboek dat de basis vormt van nieuwe zangboeken in vele andere talen.

NOVEMBER 1985 Ezra Taft Benson wordt de dertiende president van de kerk.

1985 De humanitaire hulp wordt uitgebreid om behoeftigen overal ter wereld van voedsel, kleding en medische voorraden te kunnen voorzien.

1986 De kerk telt zes miljoen leden.

1986–1987 President Benson onderstreept dat het belangrijk is om het Boek van Mormon te bestuderen.

15 MEI 1988 De eerste ring in West-Afrika wordt gesticht.

1988–1991 Het zendingswerk begint in Oost-Europa.

16 MEI 1989 Het Brigham Young University Jerusalem Center wordt ingewijd.

JUNI 1994 Howard W. Hunter wordt de veertiende president van de kerk.

MAART 1995 Gordon B. Hinckley wordt de vijftiende president van de kerk.

1 APRIL 1995 De eerste gebiedsautoriteiten worden geroepen.

23 SEPTEMBER 1995 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' wordt wereldkundig gemaakt.

4 APRIL 1997 De eerste gebiedszeventigers worden geroepen.

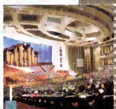
1997 De kerk telt tien miljoen leden.

1998 De inwijding van de eerste kleine tempels, waardoor meer leden op geregelde basis naar de tempel kunnen.

24 MEI 1999 De website FamilySearch™ wordt gelanceerd.

1 JANUARI 2000 Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen publiceren hun getuigenis in 'De levende Christus'.

OKTOBER 2000 President Hinckley wijdt het Conferentiecentrum in. Het centrum heeft ruim 21 000 zitplaatsen.

31 MAART 2001 President Hinckley kondigt het Permanente Studiefonds aan. Hierdoor kunnen jonge leden van de kerk een opleiding volgen.

27 JUNI 2002 De herbouwde Nauvootempel (Illinois) wordt ingewijd.

SEPTEMBER 2005 Er zijn 122 tempels in gebruik.

HAROLD B. LEE
1899–1973

SPENCER W. KIMBALL
1895–1985

EZRA TAFT BENSON
1899–1994

HOWARD W. HUNTER
1907–1995

GORDON B. HINCKLEY
1910–

VAN BOVEN NAAR BENEDEN: FOTO VAN CONFERENTIECENTRUM, MATTHEW REIER, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; FOTO VAN BYU JERUSALEM CENTER, GIUMAN MAURIZIO; FOTO VAN NAUVOOTEMPEL (ILLINOIS), WELDEN C. ANDERSEN; FOTO VAN ZANGBOEK, MATTHEW REIER

Kerknieuws

Zevende en Achtste Quorum der Zeventig aangekondigd

Beleid en aankondigingen

In een recente brief van het Eerste Presidium aan de priesterschapsleiders staat:

'Daar de bezetting van het Vierde Quorum der Zeventig onlangs in de algemene conferentie is uitgebreid, is van dat quorum nu het Zevende Quorum der Zeventig afgesplitst.

'De leden van het Zevende Quorum komen uit de gebieden Brazilië-Noord, Brazilië-Zuid, Chili en Zuid-Amerika-Zuid. Het Vierde Quorum is samengesteld uit broeders die werkzaam zijn in de gebieden Midden-Amerika, Mexico-Noord, Mexico-Zuid, Zuid-Amerika-Noord en Zuid-Amerika-West.

'Bovendien hebben we het raadzaam geacht, gezien de grote geografische omvang van het Derde Quorum der Zeventig, om het Achtste Quorum der Zeventig te formeren. Het nieuwe quorum bestaat uit gebiedszeventigers uit de gebieden Azië, Azië-Noord, Australië, Nieuw-Zeeland/Oceanië en de Filipijnen. Het Derde Quorum bestaat uit broeders die werkzaam zijn in de gebieden Afrika-Zuidoost, Afrika-West, Europa-Midden, Europa-Oost en Europa-West.' ■

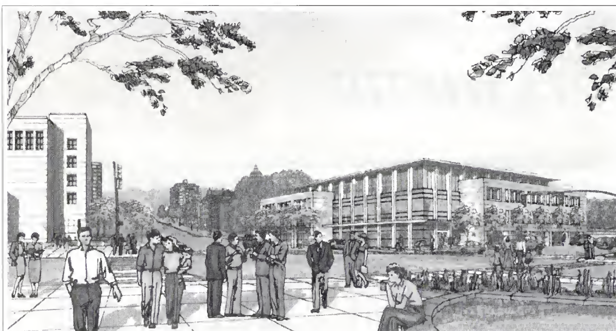
KAART THOMAS S. CHILD

Na splitsing van de geografische gebieden die door het Derde en Vierde Quorum der Zeventig werden bestreken, zijn het Zevende en Achtste Quorum der Zeventig geformeerd.

Nieuwe bibliotheek voor kerkgeschiedenis aangekondigd

Ruim 3,5 miljoen verslagen, manuscripten, publicaties, foto's en audiovisuele middelen van historische waarde zullen in de nabije toekomst een nieuw onderkomen in Salt Lake City vinden, nu er plannen voor een nieuwe bibliotheek voor kerkgeschiedenis zijn aangekondigd.

De bibliotheek, die aan de overkant van het kantoorgebouw van de kerk, ten oosten van het Conferentiecentrum, wordt gebouwd, krijgt vijf verdiepingen met een vloeroppervlak van 23 duizend vierkante meter. Het gebouw zal qua architectuur op het

De nieuwe bibliotheek voor kerkgeschiedenis wordt een gebouw met vijf verdiepingen, met een vloeroppervlak van 23 duizend vierkante meter, ten oosten van het Conferentiecentrum.

Conferentiecentrum lijken. Omdat de nieuwe bibliotheek veel groter zal zijn dan de huidige, heeft de kerk meer ruimte voor aanvullend materiaal.

De nieuwe bibliotheek vervangt de bibliotheek die momenteel in het kantoorgebouw van de kerk te vinden is. Er zullen leeszalen zijn en een ruimte voor bijzondere collecties die toegankelijk is voor het publiek.

'De nieuwe bibliotheek voor kerkgeschiedenis zal een welkome uitbreiding zijn voor mensen die meer over de geschiedenis van de heiligen der laatste dagen willen leren', zei ouderling Marlin K. Jensen, die als kerkhistoricus en archivaris werkzaam is.

Er zal later dit jaar met de bouw begonnen worden. De kerk verwacht dat het gebouw tegen het eind van 2007 klaar zal zijn. De bibliotheek wordt gebouwd op een lokatie die nu een parkeerplaats voor 272 auto's is. Bill Williams, directeur van de afdeling architectuur en constructie, heeft gezegd dat de kerk tijdens de bouw voor andere parkeerruimte zal zorgen.

Broeder Williams heeft ook gezegd dat de bibliotheek qua architectuur aansluit bij de Main Street Plaza en bij Temple Square. ■

CES: de leden ijverig onderwijzen

Walter Cooley, kerkelijke tijdschriften

De kerkelijke onderwijsinstellingen (CES) getuigen welklinkend van de nadruk die de kerk legt op het belang van onderwijs. Ouderling W. Rolfe Kerr, commissaris van onderwijs, heeft gezegd dat het belangrijk is dat de leden naar de raad van president Gordon B. Hinckley over onderwijs luisteren.

President Hinckley heeft gezegd: 'Onderwijs is de sleutel die vele deuren voor jullie kan openen. Het is de moeite waard om daar iets voor op te offeren. (...) Ik wil jullie aanmoedigen om zo mogelijk alle kansen op het gebied van onderwijs aan te grijpen.' (Zie 'Inspirerende raad', *Liahona*, juni 1999, pp. 4–5.)

CES is een gevarieerde organisatie met de opdracht om de oproep van de Heiland uit te voeren: 'Onderwijst ijverig' (LV 88:78). Ook vorig jaar heeft CES gehoor gegeven aan die opdracht. Er zijn toen ruim 1,2 miljoen studenten onderwezen, jong en oud, binnen en buiten de kerk.

CES biedt opleidingen over de hele wereld door middel van vier hoofdprogramma's: hoger onderwijs (universiteiten en hogescholen van de kerk), godsdienstonderwijs (seminarie en instituut), basis- en voortgezet onderwijs, en vervolgonderwijs.

Geschiedenis

Onderwijs is altijd belangrijk geweest voor de leden van de kerk. Toen de heiligen der laatste dagen het westen van Noord-Amerika koloniseerden, bouwden ze vaak scholen voor de gemeenschap. In de loop van de tijd werden er verschillende scholen opgericht. Om deze scholen te besturen, richtte de kerk in 1888 de algemene onderwijsraad van de kerk op.

De kerk sloot deze scholen of droeg ze over aan plaatselijke overheden toen het openbare onderwijs toegankelijker werd. Enkele bekende

instellingen die nog steeds in bedrijf zijn, omvatten: University of Deseret (University of Utah), Brigham Young College (Utah State University), Weber Stake Academy (Weber State University), Sanpete Stake Academy (Snow College), en St. George Stake Academy (Dixie State College). CES bestuurt nog maar vier van de oorspronkelijke scholen: Brigham Young Academy (BYU), Bannock Stake Academy (BYU–Idaho), Salt Lake Stake Academy (LDS Business College), en de Juarez Academy in Mexico.

Tegenwoordig wordt CES geleid door de onderwijsraad van de kerk (seminarie en instituut, basisonderwijs, en voortgezet onderwijs) en door de raad van beheer (instellingen voor hoger onderwijs). De bestuursleden omvatten de leden van het Eerste Presidium, drie leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, de senior president van de Zeventig, de algemeen presidente van de zustershulpvereniging en de algemeen presidente van de jongevrouwen.

Hoger onderwijs

De instellingen voor hoger onderwijs van de kerk zijn LDS Business College en de drie onderwijsinstellingen die de naam van Brigham Young dragen: Brigham Young University (BYU) in Provo, BYU–Hawaï in Laie, en BYU–Idaho in Rexburg.

Op deze instellingen studeren zo'n 45 duizend studenten op de campussen, en 472 duizend mensen volgen vervolgonderwijs. Ouderling Kerr zegt dat elk van deze universiteiten een unieke zending en rol binnen CES heeft.

FOTO ADAM C. OLSON

Verenaisi Moimoi dirigeert tijdens de diploma-uitreiking op het LDS Church College in Fiji, waar ruim driehonderd leerlingen aan het voortgezet onderwijs deelnemen.

LDS Business College geeft voornamelijk beroepsonderwijs, maar biedt ook algemeen onderricht om studenten voor te bereiden op een vervolgopleiding aan een andere universiteit.

BYU biedt veel verschillende opleidingen voor een bachelorsgraad, verscheidene programma's voor een mastersgraad en doctoraalopleidingen. Volgens ouderling Kerr beschouwt het bestuur BYU als een opleidingsinstituut om een bachelorsgraad te halen, hoewel de universiteit bij belangrijke onderzoeksprojecten is betrokken waarbij ook studenten voor een mastersgraad zijn betrokken.

BYU–Hawaï biedt bachelorsopleidingen en heeft het hoogste percentage internationale studenten van alle universiteiten in de Verenigde Staten. Volgens ouderling Kerr zal de universiteit diversiteit en cultuur blijven nastreven.

Het nieuwste opleidingsinstituut met een vierjarige opleiding is BYU–Idaho. In 2000 werd begonnen met de overgang van een tweejarige opleiding die bekend stond als Ricks College, naar een universiteit met een vierjarige bachelorsopleiding. De belangrijkste functie van BYU–Idaho is onderwijs, zegt ouderling Kerr. Het onderwijzend personeel krijgt geregeld de kans om onderzoek te verrichten, hoewel onderzoek en publicaties geen vereisten zijn. Het onderzoek is voornamelijk op onderwijsverbetering gericht.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd dat niet alle leden naar deze opleidingsinstituten van de kerk kunnen gaan, maar dat de kerk deze instellingen voor hoger onderwijs zal blijven besturen om van het belang van onderwijs te getuigen.

Hij zei: 'Maar deze zullen we handhaven als onze vlaggenschepen, als getuigen van de grote en ernstige toewijding van deze kerk aan onderwijs, zowel godsdienstig als wereldlijk, en daarmee bewijzen wij de wereld dat uitstekende wereldlijke kennis verkregen kan worden in een

godsdienstige omgeving.' ('Waarom we ons met bepaalde zaken bezighouden', *Liahona*, januari 2000, p. 62.)

Seminarie en instituut

In dezelfde toespraak zei president Hinckley dat deze opleidingsinstituten van de kerk ondersteund worden door het seminarie en instituut.

Het seminarie begon in 1912, op de Granite High School in Salt Lake City. De kerk riep het programma in het leven als aanvulling op het openbare onderwijs nadat de scholen van de kerk in het begin van de twintigste eeuw een voor een hun deuren sloten. Het eerste seminarie had 70 cursisten. Nu staan er over de hele wereld ruim 360 duizend cursisten ingeschreven.

Seminariecursisten nemen deel aan een van de volgende programma's: schooltijdseminarie, ochtendseminarie of seminarie-thuis.

Schooltijdseminarie vindt tijdens schooltijd plaats. Schooltijdseminarie wordt gegeven in delen van Arizona, Colorado, Idaho, Nevada, New Mexico, Oregon, Utah, Washington en Wyoming in de Verenigde Staten, en in Alberta (Canada). In 1950 breidde de kerk het seminarie uit voor cursisten die niet tijdens schooltijd aan het seminarie konden deelnemen. Dit programma werd ochtendseminarie genoemd.

Hoewel veel cursisten dit programma vóór school volgen, kunnen de lessen iedere dag buiten schooltijd worden gegeven. 58 procent van alle seminariecursisten nemen aan het ochtendseminarie deel. De eerste klassen van het ochtendseminarie buiten Noord-Amerika werden in 1962 in Finland en Duitsland gehouden. Het seminarie is nu in zo'n 140 landen te volgen.

Waar schooltijdseminarie en ochtendseminarie niet beschikbaar zijn, kunnen cursisten aan het seminarie-thuis deelnemen. Cursisten bestuderen bepaalde teksten en lesmateriaal en komen dan eens per week met een leerkracht bij elkaar om te bespreken wat ze geleerd hebben.

In 1926 begon de kerk instituutsgebouwen neer te zetten bij universiteiten die niet door de kerk werden geleid. Deze instituten boden godsdienstonderwijs voor studenten. Er zijn over de hele wereld nu 365 duizend studenten en leden die aan een van de 2.214 instituten deelnemen.

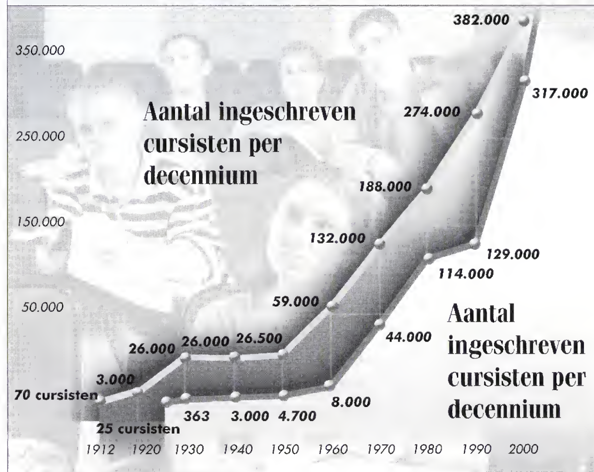
De eerste internationale instituten werden in 1969 in Australië en

Seminarie over de hele wereld

Seminaries over de hele wereld: 4.395

Aantal ingeschreven cursisten aan het eind van het schooljaar 2003–2004: 361.689

- ***Schooltijdseminarie: 121.576 cursisten (33,6 procent)***
- ***Ochtendseminarie: 209.627 cursisten (58,0 procent)***
- ***Seminarie-thuis: 30.486 cursisten (8,4 procent)***

TEKENING THOMAS S. CHILD

Instituut over de hele wereld

Instituten over de hele wereld: 2.214

Aantal ingeschreven cursisten aan het eind van het schooljaar 2003–2004: 365.070

Groot-Brittannië gevestigd. Het aantal internationale studenten dat aan het instituut deelneemt, neemt ieder jaar toe, en is nu groter dan in de Verenigde Staten.

President Hinckley heeft beschreven wat het instituut voor de deelnemers kan betekenen: 'Het heeft een permanente, goede invloed op het leven van de cursisten over de hele wereld. In het instituut kunnen jonge cursisten van studentenleeftijd prettig met elkaar omgaan, kunnen ze leren, sociale ervaring opdoen, en misschien zelfs een man of vrouw binnen het eigen geloof vinden.' ('Dit geweldige jaar 2000', *Liahona*, januari 2001, pp. 80–81.)

Jonge studenten van de kerk zijn niet de enigen die iets aan het programma hebben. Veel cursisten, jong of oud, studeren niet aan de universiteit. En ook leden van andere geloofsrichtingen nemen ieder jaar aan het instituut deel.

Ouderling Kerr heeft gezegd dat het instituut zo algemeen voorhanden is dat veel leden er op de een of andere manier iets aan hebben. 'Er zijn maar weinig plekken waar jonge mensen niet op de een of andere manier aan het instituut kunnen deelnemen, door het gevestigde instituutsprogramma of door cursussen die in de ring worden gegeven', zei ouderling Kerr.

Basisscholen en voortgezet onderwijs

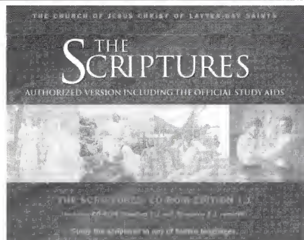
De kerk is in Latijns-Amerika en Oceanië met basisscholen en scholen voor voortgezet onderwijs aanwezig waar niet voldoende openbaar onderwijs te volgen is. Er zijn verscheidene scholen opgericht, maar naarmate het openbaar onderwijs toegankelijker wordt, worden de scholen van de kerk weer opgeheven. Er zijn nog enkele scholen in bedrijf: 16 in Oceanië en 2 in Mexico. Op de achttien scholen zitten zo'n 9.255 leerlingen.

Vervolgonderwijs

CES verzorgt verschillende cursussen voor vervolgonderwijs. Dergelijke programma's omvatten de onderwijsweek, Especially for Youth (EFY), kampen en workshops en cursussen vervolgonderwijs. Er is correspondentieonderwijs via internet of traditionele correspondentie voor persoonlijke ontwikkeling of voor het behalen van een diploma van het voortgezet onderwijs of om studiepunten te behalen.

Zegeningen voor deelname

De vier belangrijkste onderdelen van CES blijven een hulpmiddel voor de cursisten om de raad van president Hinckley op te volgen en zoveel mogelijk te leren. Door hun gehoorzaamheid worden de cursisten gezegend. Ouderling Kerr beschrijft de zegeningen die de cursisten kunnen ontvangen: 'De mensen die aan deze programma's deelnemen, bereiden zich niet alleen goed voor op een carrière en een beter gezinsleven, maar ook om betere burgers te worden en de kerk op te bouwen waar ze ook wonen.' ■

De nieuwe Scriptures: cd-rom Edition 1.1 [Schriften: cd-rom versie 1.1] bevatten de standaardwerken in het Engels, het Oude Testament in het Hebreeuws, het Nieuwe Testament in het Grieks, en de tripelcombinatie en de Gids bij de Schriften in het Cebuano, Fins, Frans, Duits, Ilokano, Italiaans, Noors, Portugees, Roemeens, Spaans en Tagalog.

The Scriptures: cd-rom Edition 1.1 [De Schriften: cd-rom versie 1.1] nu verkrijgbaar

Toen de kerk *The Scriptures: cd-rom Edition 1.0* [De Schriften: cd-rom versie 1.0] in 2001 uitbracht, konden de leden de Schriften met een druk op de knop lezen en bestuderen. Met de nieuwe uitgave van *The Scriptures: cd-rom Edition 1.1* [De Schriften: cd-rom versie 1.1], kunnen de leden niet alleen beter naar specifieke informatie zoeken, maar kunnen ze dat ook in meerdere talen doen en met een enkele cd.

De versie 1.0 bevatte een standaarduitgave en een uitgave met hulpbronnen op twee verschillende cd's. De versie 1.1 bevat zowel de standaarduitgave als de uitgave

met hulpbronnen op dezelfde cd.

Terwijl met de versie 1.0 alleen eenvoudige zoekopdrachten en tekstvergelijkingen tussen het Engels en een van de andere vier talen gedaan konden worden, stelt de versie 1.1 de gebruiker in staat om bijvoorbeeld op te zoeken hoe vaak bepaalde woorden in de tekst voorkomen, en er kunnen acht talen tegelijkertijd op het scherm met elkaar vergeleken worden.

De vijf talen in versie 1.0 waren de volledige standaardwerken in het Engels, en de tripelcombinatie in het Frans, Italiaans, Portugees en Spaans. Versie 1.1 bevat deze talen plus de tripelcombinatie met de Gids bij de Schriften in het Cebuano, Fins, Duits, Ilokano, Noors, Roemeens en Tagalog.

Naast deze talen bevat de nieuwe cd ook het Oude Testament in het Hebreeuws en het Nieuwe Testament in het Grieks.

Kai Andersen, secretaris van het coördinerend comité Schriften, zegt dat het doel van de nieuwe versie is om 'een ander hulpmiddel voor schriftstudie te verschaffen.' Hij zegt dat de nieuwe versie 1.1 meerdere talen bevat om de leden beter van dienst te zijn.

Hoewel de standaardversie gebruiksvriendelijker is om gewoon te lezen, kan de gebruiker op de uitgave met hulpbronnen klikken om zich op verschillende wijzen verder in de Schriften te verdiepen. Met de hulpbronnen kunnen gebruikers bladzijden markeren, notities in de kantlijn zetten en eenvoudige lessen volgen waarin de mogelijkheden van de cd worden uitgelegd.

The Scriptures: cd-rom Edition 1.1 [De Schriften: cd-rom versie 1.1] (artikelnummer 50315) kan besteld worden bij het distributiecentrum of on line op **www.ldscatalog.com**. In de Verenigde Staten en Canada kan ze telefonisch besteld worden op nummer 1-800-537-5971. ■

Tentoonstelling over de Dode-Zeerollen in Europa

De Foundation for Ancient Research and Mormon Studies (FARMS) van de Brigham Young University heeft een reizende tentoonstelling gesponsord over de vondst en het belang van de Dode-Zeerollen. De tentoonstelling was een doeltreffend middel tot zendingswerk in Europa.

Door de tentoonstelling konden de relaties met leiders en hoogwaardigheidsbekleders in Europese landen worden versterkt en konden leden van de kerk met anderen over hun geloof praten. Ruim de helft van alle bezoekers was geen lid van de kerk.

De Dode-Zeerollen, een collectie bijbelse en niet-bijbelse geschriften die in 1947 in grotten langs de Dode Zee zijn gevonden, bevatten geschriften die terug te voeren zijn tot 300 v.C. In het begin van de jaren 1990 nam de Dead Sea Scrolls Foundation contact op met de BYU over de mogelijkheid om een elektronische versie van de geschriften te maken. De uiteindelijke databank is in 1999 voltooid.

De tentoonstelling, die in mei ten einde liep, was onder andere te zien in België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje en Zwitserland. ■

Vrijwilligerswerk in Midden-Amerika

Don L. Searle, kerkelijke tijdschriften

Leden van de kerk in Midden-Amerika hebben op zaterdag 9 april vrijwilligerswerk verricht om hun woonomgeving te verfraaien. Voordat de dag voorbij was, hebben zij en enkele buren ruim 166.000 manuren vrijwilligerswerk verricht – gelijk aan één persoon die bijna 19 jaar lang 24 uur per dag, 365 dagen per jaar, werkt.

Ruim 22 duizend leden van de kerk hebben samen met zo'n 1.800 vrienden van andere geloofsrichtingen dienstbetoonprojecten op 258 verschillende lokaties in Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua, Costa Rica en Panama verricht.

De projecten kwamen niet alleen de samenleving ten goede, maar er

werden door de kerk en haar leden ook vrienden gemaakt, zei ouderling W. Douglas Shumway van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Midden-Amerika. ‘Het was fijn om te zien dat zoveel leden van de kerk en anderen samenwerkten om schoon te maken, te schilderen en te repareren, en de hele dag van elkaars aanwezigheid te genieten.’

Ouderling Shumway merkte op dat de ijver en de geest die onder leden te voelen was, indruk op de leiders in de gemeenschap maakte. Hij noemde als voorbeeld dat de burgemeester van Quetzaltenango, de op een na grootste stad van Guatemala, op zondag 10 april, de dag na de dienstbetoonprojecten, naar de kerk kwam. De burgemeester was zo onder de indruk van de jonge leden van de kerk die aan de projecten hadden gewerkt dat hij in een zondagsschoolklas zei: ‘Ik wil uw jongeren een compliment maken voor de principes die ze naleven waardoor ze hun zedelijke reinheid en zuiverheid behouden. Als ze die normen blijven naleven, zullen ze aan de opbouw van de samenleving blijven bijdragen.’

In andere gebieden zagen de bewoners wat de heiligen der laatste dagen aan het doen waren. Sommigen van hen gingen spontaan meehelpen of brachten drinkwater of andere verfrissingen. In Nicaragua waren sommige mensen die aan de projecten deelnamen zo onder de indruk van de heiligen der laatste dagen dat ze vroegen of de zendelingen bij hen langs konden komen. Maar de meesten bedankten de leden van de kerk voor het werk dat zij hadden verricht. Een man die lid van een comité ter verbetering van de gemeenschap in Chalchuapa (El Salvador) was, legde uit dat een park helemaal was verwilderd en dat de plaatselijke overheid geen geld of mankracht had om er iets aan te doen. ‘Maar nu, dankzij de hulp die de heiligen der laatste dagen op deze vrijwilligersdag hebben geboden, zijn we in staat om het park op te knappen en er weer iets moois van te maken.’

Het was eenvoudig om te zien wie aan het project meewerkte. In heel Midden-Amerika droegen ze witte vesten met de woorden ‘Behulpzame handen’ op de voorkant, met de letters ‘SUD’, wat in het Spaans ‘heiligen der laatste dagen’ betekent. Op de achterkant van de vesten stond dat de dragers leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, of mormonen, waren. De vesten waren een idee dat tijdens soortgelijke dienstbetoonproject in andere gebieden een goede uitwerking had gehad, vooral in Brazilië.

De plaatselijke bewoners waren niet de enigen die zagen wat voor werk er in hun omgeving werd verricht. De media, die door vertegenwoordigers van de afdeling public relations op de hoogte waren gebracht, besteedden er ook aandacht aan. Er verschenen berichten in

FOTO DON SEARLE

Leden van de kerk in de ring San Salvador-Soyapango (El Salvador) ruimen vuilniszakken op met vuil dat ze langs de snelweg hebben gevonden.

kranten in Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua en Costa Rica. Zes televisiekanalen in El Salvador besteedden aandacht aan de vrijwilligersdag, evenals één televisiekanaal in Guatemala, één in Honduras en één in Nicaragua. In San Salvador (El Salvador) was er een radiostation dat tijdens de werkzaamheden op de hoogte werd gesteld en binnen een uur een nieuwsbericht uitzond.

Een van de duurzaamste gevolgen van de vrijwilligersdag was ongetwijfeld het versterken van de banden tussen de heiligen der laatste dagen en de leiders in de gemeenschap. Voor veel van de projecten verschaften plaatselijke overheden materiaal en toezicht, terwijl de leden van de kerk en anderen het werk verrichtten. Er werden projecten gepland in samenwerking met plaatselijke regeringsfunctionarissen. In één gemeente in San Salvador bijvoorbeeld, had

een lid dat al jarenlang met de plaatselijke overheid samenwerkt er op verzoek van de burgemeester voor gezorgd dat een groep vrijwilligers een plaatselijk theater zou schoonmaken en opknappen. In Santa Ana (El Salvador) werkt de ZHV-presidente van de ring in een bejaardencentrum dat door katholieke nonnen wordt geleid. Op verzoek van de nonnen zorgde ze ervoor dat de vrijwilligers niet alleen buiten lichamelijk werk verzetten, maar ook werkzaamheden voor de bewoners van het centrum verrichtten.

Veel leden spraken later over de vreugde die ze toen voelden. Velen zeiden ook dat ze vonden dat het vrijwilligerswerk het beeld van de kerk ten goede heeft veranderd. Iemand zei: 'Er wordt gezegd dat woorden mensen kunnen overhalen, maar met daden trek je ze over de streep.' ■

Extra ideeën voor de participatieperiode, september 2005

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. *Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Kies het goede en wees gelukkig' op pp. 4 en 5 van* De Kindervriend *in deze uitgave.*

1. Vertel de kinderen over een belangrijke boodschap die u hebt ontvangen, zoals de geboorte van een kind of een andere blijde gebeurtenis. Hoe werd de boodschap verzonden? Hoe zou u tegenwoordig een belangrijke boodschap overbrengen? Laat plaat 5-7 uit de jeugdwerkplaten zien (beeld van de engel Moroni op een tempel). Vraag de kinderen wie op de afbeelding staat. Waarom blaast hij op zijn trompet? Wat voor belangrijke boodschap geeft hij de wereld? Vertel aan de hand van Geschiedenis van Joseph Smith 1:27–67 het verhaal van het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon. Noteer vragen over het verhaal op afzonderlijke papierstroken (zie *Onderwijzen – geen grotere roeping* [1999], pp. 68–70), en doe ze in een zak. Zing een lied of lofzang terwijl u de zak met vragen laat doorgeven. Als de muziek stopt laat u het kind dat de zak vasthoudt een vraag uitkiezen en beantwoorden met de kinderen die links of rechts van hem of haar zitten. Blijf zingen en de zak doorgeven totdat alle vragen zijn beantwoord. Laat iedere klas onder leiding van de leerkracht een tekst uit het Boek van Mormon bestuderen. (Kies teksten waar veel leerstellingen in staan, zoals die in 2 Nephi 31; Mosiah 2–5; 3 Nephi 11–13, 18; enzovoort.) Met de hulp van de leerkracht laat u ieder kind een korte leerstelling uit die teksten opzoeken die een belangrijke boodschap voor de wereld kunnen zijn, zoals 'Bidt in uw gezin' (3 Nephi 18:21). Laat ieder kind voor de klas komen en zijn of haar boodschap aan de wereld uit het Boek van Mormon voorlezen.

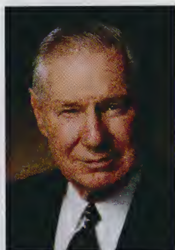
2. Vraag, na overleg met de bisschop of gemeentepresident, twee of drie leden om iets over hun getuigenis van het betalen van tiende te vertellen. (Zorg er zo mogelijk voor dat een van hen een jongvolwassene of een kind is.) Bespreek de wet van tiende. Wijs erop dat tiende een van de basisvereisten in het programma Geloof in God is (zie het boekje *Geloof in God,* p. 4), en het middelpunt van een activiteit in het gedeelte 'Talenten ontwikkelen' (p. 10). Nodig een lid van de bisschap of het gemeentepresidium uit om aan de kinderen te vertellen waar het tiendegeld voor gebruikt wordt. Laat ieder kind een doosje, blikje of envelop versieren waarin zij hun tiende kunnen bewaren. Geef ieder kind een specificatieblaadje, en leer ze hoe ze dat moeten invullen. Leg uit dat we onze tiende aan een lid van de bisschap of het gemeentepresidium geven en jaarlijks een gesprek met de bisschop of gemeentepresident hebben voor de tiendevereffening. Introduceer de mensen die zich hebben voorbereid om hun getuigenis

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2005

De Kindervriend

Wegblijven bij de strot van de duivel

President Faust leert ons dat we voorzichtig moeten zijn en zover mogelijk bij verleidingen vandaan moeten blijven.

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Als jongeman ben ik in Brazilië op zending geweest. Dat was een fantastische ervaring. Een van de wereldwonderen in dat grote land is de Iguaçu-waterval. In het regenseizoen is de hoeveelheid water die over de rand stroomt de grootste in de wereld. Het gedeelte van de waterval waar die stortvloed het grootst is, wordt de strot van de duivel genoemd.

Jaren geleden brachten roekeloze bootverhuurders passagiers in kano's naar de rotsen om vandaar omlaag in de strot van de duivel te kunnen kijken. Het water boven de waterval stroomt meestal kalm en er heerst een vredige sfeer. Alleen het oorverdovende geluid van het vallende water waarschuwt voor het gevaar een paar meter verderop. Een plotselinge, onverwachte stroming kon een kano zo meetrekken, over de rots en in de strot van de duivel. Wie dwaas genoeg was om uit de kano te stappen en op de gevaarlijke, gladde rotsen te staan, kon gemakkelijk zijn evenwicht verliezen en in het kolkende water terechtkomen.

Sommigen van jullie vinden dat je een durfal bent, bereid om bijna alle uitdagingen aan te nemen. Maar door sommige bezigheden kom je in de strot van de duivel terecht. De enige veilige koers is ver bij de gevaren vandaan te blijven. President George Albert Smith (1870–1951) heeft nadrukkelijk gezegd: 'Als je die lijn overschrijdt en ook maar één voet in het domein van de duivel zet, ben je in de macht van de verleider, en als hij in zijn opzet slaagt, zul je niet meer behoorlijk kunnen denken of zelfs redeneren, omdat je de Geest van de Heer kwijt bent.' (*Sharing the Gospel with Others*, samengesteld door Preston Nibley [1948], p. 43.)

Enkele van Satans aantrekkelijkste boodschappen luiden: iedereen doet het; als niemand anders erdoor geschaad wordt, is het niet erg; als je vindt dat er geen kwaad in schuilt, is het goed; het wordt algemeen aanvaard. Satan is de grote misleider. Zijn vermomming is zo echt dat we hem of zijn werkwijzen nauwelijks herkennen.

Jongelui, jullie moeten geestelijk en moreel sterker worden, zodat je de verleidingen en valstrikken van de wereld kunt weerstaan. Misschien is dat wel de reden waarom zulke bijzondere geesten voor deze tijd zijn bewaard.

We leven in een moeilijke tijd. Het is een tijd om pal te staan. We moeten vol geloof voorwaarts gaan. We hoeven niet bang te zijn. We moeten alleen oppassen dat we niet te dicht bij de strot van de duivel komen. We zullen gesterkt en behouden worden als we de raad en leiding volgen van president Gordon B. Hinckley, onze profeet, ziener en openbaarder. ●

Uit een toespraak tijdens de algemene aprilconferentie van 2003.

KIES HET GOEDE EN WEES GELUKKIG

'Wij geloven eerlijk te moeten zijn, trouw, kuis, welwillend, deugdzaam, en goed te moeten doen aan alle mensen; ja, we mogen zeggen dat we de aansporing van Paulus volgen: wij geloven alles, wij hopen alles, wij hebben veel verdragen en hopen alles te kunnen verdragen. Als er iets deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na' (Geloofsartikelen 1:13).

MARGARET LIFFERTH
Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Ga je naar de KGW-klas in het jeugdwerk? Heb je een KGW-ring? Onze KGW-ring herinnert ons eraan dat we de goede weg moeten kiezen. Misschien ga je naar de helden en heldinnen in het jeugdwerk. Weet je wat het betekent om een held of heldin te zijn? Het betekent dat je sterk, trouw en moedig bent. Heb je ooit dapper of moedig moeten zijn om de goede weg te kiezen? Als jongeman leerde Joseph Smith dat het niet altijd makkelijk is om de goede weg te kiezen.

Toen Joseph 14 was, wist hij niet van welke kerk hij lid moest worden. Hij las dat je God om hulp kunt vragen. (Zie Jakobus 1:5.)

Joseph Smith ging naar het bos en knielde neer om te bidden. Onze hemelse Vader en Jezus Christus verschenen aan Joseph Smith en vertelden hem dat hij zich bij geen van de kerken moest aansluiten. (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–19.)

Joseph ging naar huis en vertelde zijn moeder wat er gebeurd was, en zij geloofde hem. Maar toen Joseph aan de leiders van andere kerken vertelde wat er gebeurd was, geloofden die hem niet.

Maar Joseph was moedig en bleef de waarheid vertellen. Hij zei: 'En al werd ik gehaat en vervolgd omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:25).

Nu we dit jaar de tweehonderdste verjaardag van Joseph Smith vieren, kunnen we aan hem denken en zijn voorbeeld volgen om de goede weg te kiezen.

ILLUSTRATIES BETH M. WHITTAKER

Kies de goede weg — kleurplaat

Zet op pagina K4 een zin of maak een tekening in de ballonnen waaruit blijkt hoe je de goede weg kiest.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Verwijs naar Jeugdwerk 5, *les 36, en vertel het verhaal van de profeet Joseph Smith die de geloofsartikelen schrijft. Zeg de eerste regel van het dertiende geloofsartikel op: 'Wij geloven eerlijk te moeten zijn.' Vertel over de vervolging waar Joseph Smith mee te maken kreeg toen hij over de waarheid van het eerste visioen vertelde. Verwijs naar Geschiedenis van Joseph Smith 1:21–26. In Geschiedenis van Joseph Smith 1:33 zegt Moroni dat Josephs naam 'onder alle natiën, geslachten en talen zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn.' Hoe kan onze naam 'zowel ten goede als ten kwade bekend' zijn door ons lidmaatschap in de kerk? Bereid vier of vijf praktijkgevallen voor waarin de kinderen ervoor moeten kiezen om eerlijk te zijn. Deel de kinderen op in groepen en laat elke groep hun praktijkgeval uitbeelden. Als ze op het punt komen waar ze voor het goede moeten kiezen, laat u andere kinderen bij de keuze helpen. Bespreek hoe hun naam 'zowel ten goede als ten kwade bekend' zal zijn als ze die keuze doen, waarbij ze beseffen dat het niet altijd gemakkelijk is om eerlijk te zijn.*

2. Als we het doel van het gezin in het plan van onze hemelse Vader begrijpen, kunnen we beter voor het goede kiezen. Lees twee zinnen uit de proclamatie over het gezin voor, te beginnen met 'De kans op een gelukkig gezinsleven', tot en met 'gezonde ontspanning.' (Zie Liahona, *oktober 2004, p. 49.) Bereid woordstroken voor met een van de volgende woorden of zinsneden op iedere strook: geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning. Hang ze zo op het bord dat ze op een enkel fundament lijken. Maak negen zakjes met daarin: (1) een kopie van een lied of lofzang die over een van de woordstroken gaat, (2) een vel papier voor ieder kind in de groep, en (3) kleurkrijt, kleurpotloden of stiften. Deel de kinderen op in vijf groepen en geef elke groep een zakje. Laat ze de woorden van het lied lezen. Laat de kinderen iets tekenen wat ze kunnen doen om thuis gelukkiger te zijn. Laat iedere groep de tekeningen beschrijven en ze boven het fundament hangen terwijl alle kinderen het lied zingen.* ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT DAVID O. McKAY

Het meisje met de blauwe jurk

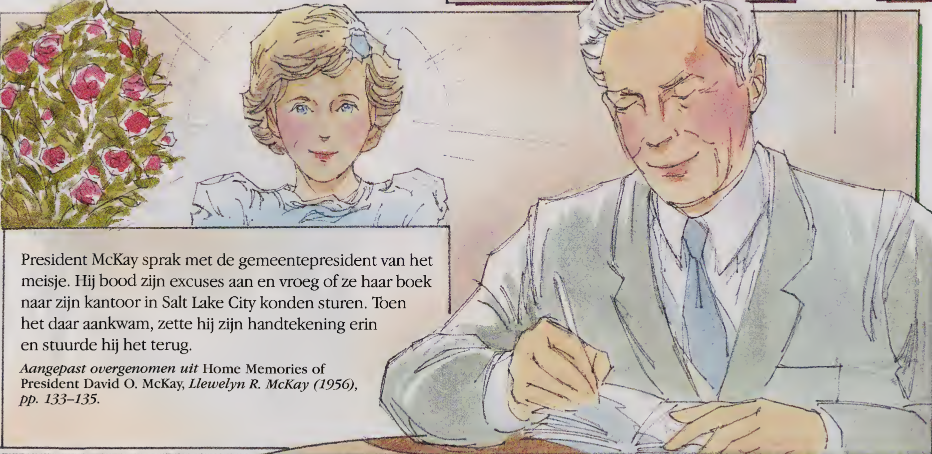
ILLUSTRATIES MIKE EAGLE

Toen tikte iemand president McKay op de schouder en fluisterde hem iets in het oor. Toen hij zich weer omdraaide om zijn handtekening in het boek van het meisje te zetten, was ze verdwenen.

Anderen hielpen met zoeken, maar het meisje was nergens te vinden. Op weg naar Londen reisden Llewelyn en President McKay samen met een groep zendelingen. President McKay vertelde hen over het meisje met de blauwe jurk.

President McKay sprak met de gemeentepresident van het meisje. Hij bood zijn excuses aan en vroeg of ze haar boek naar zijn kantoor in Salt Lake City konden sturen. Toen het daar aankwam, zette hij zijn handtekening erin en stuurde hij het terug.

Aangepast overgenomen uit Home Memories of President David O. McKay, *Llewelyn R. McKay (1956), pp. 133–135.*

Waar gaat het tiendegeld naartoe?

1 Als we geld verdienen, betalen we tien procent aan de Heer. Dat wordt tiende genoemd.

2 We geven onze tiende aan de bisschop of gemeentepresident of een van zijn raadgevers.

3 Zij tellen het geld met de hulp van een administrateur.

5 Het kan gebruikt worden om nieuwe kerken te bouwen.

4 De leiders van de kerk in Salt Lake City beslissen wat er met het geld gebeurt.

6 Of om een nieuwe tempel te bouwen.

7 Misschien wordt jouw geld wel gebruikt om boeken voor zendelingen te drukken.

8 Hoe je tiendegeld ook gebruikt wordt, het helpt de Heer met zijn werk op aarde.

FOTO CHRISTINA SMITH, GEËNSCENEERD

'Ik zal voor u de vensters van de hemel openen en zegen in overvloed over u uitgieten.' (Zie Maleachi 3:10.)

De vensters van de hemel

MARIANNE DAHL JOHNSON

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal uit de familiegeschiedenis van de auteur

Marcella fronste haar wenkbrauwen toen ze haar tenen in haar schoenen probeerde te wringen. De schoenen waren te klein en deden zeer, maar ze wist dat ze niet mocht klagen. Ze was pas zes, maar ze wist dat er geen geld voor nieuwe schoenen was.

Het vorige jaar was moeilijk geweest voor de familie Nelson. In mei was Marcella's kleine zusje overleden aan een longontsteking. En vier weken later was haar vader tijdens een ongeluk op zijn werk doodgegaan. Ze miste haar lieve vader zo!

Nu probeerde Marcella's moeder met naaien haar twee jonge dochters te onderhouden. Hoewel ze een goede naaister was, hadden ze niet genoeg geld. De keukenkastjes in hun kleine huis waren bijna leeg. Nee, er was nu geen geld voor grotere schoenen.

'Het ontbijt is klaar', riep haar moeder. Marcella probeerde niet te hinken in de kleine schoenen toen ze naar de tafel liep.

'O schat.' Haar moeder knielde naast haar neer. 'Die schoenen zijn veel te klein voor je, hè?' Marcella kon horen dat haar moeder zich echt zorgen maakte.

'Een beetje.' Marcella probeerde flink te zijn. 'Het gaat wel.'

'Je probeert flink te zijn' zei haar moeder vriendelijk. 'Maar ik kan zien dat ze pijn doen. Ik zal zo snel mogelijk nieuwe schoenen voor je kopen.'

'Ik wil ook nieuwe schoenen', riep de kleine Arvella.

Hun moeder tilde Arvella op en hield haar stevig vast. 'Jouw schoenen passen nog goed', zei ze. Arvella's schoenen waren van Marcella geweest. Ze waren wel wat versleten, maar ze pasten precies.

Arvella stak haar onderlip vooruit. 'Ik wil ook nieuwe schoenen', zei ze nu een beetje boos. Marcella en haar moeder lachten naar elkaar. Arvella begreep niet hoe moeilijk ze het hadden, maar door haar onschuld voelden ze zich beter. Ze praatten en lachten bij het eten en het opruimen.

Plotseling werd moeder weer ernstig. 'Meisjes,' zei ze langzaam, 'we gaan vandaag naar de stad. Ik heb twee en een halve dollar.'

Marcella kon het niet geloven! Dat was in 1905 veel geld in Utah. 'Dat is geweldig!' riep ze uit. Ze dacht aan het eten dat ze daarvoor konden kopen om de kast te

vullen. Misschien kon ze zelfs wel nieuwe schoenen kopen!

Marcella stopte met lachen toen ze de tranen in haar moeders ogen zag. 'We moeten ook nog twee en een halve dollar aan tiende betalen', zei ze zachtjes. Toen haalde ze haar meisjes naar zich toe. 'Ik weet dat we bijna geen eten meer hebben. Ik weet dat je nieuwe schoenen nodig hebt, Marcella. Maar als we willen dat de Heer ons zegent, moeten we zijn geboden onderhouden.'

Toen pakte ze haar versleten Bijbel en zocht Maleachi op. Ze las aan de meisjes de belofte van de Heer voor dat als ze tiende betaalden, de vensters van de hemel open zouden gaan.

'Wat betekent het dat de vensters van de hemel opengaan?' vroeg Arvella.

'Het betekent dat onze hemelse Vader ons zal zegenen', zei moeder. 'Er staat dat we zoveel zegeningen zullen ontvangen dat we niet voldoende ruimte hebben om ze te ontvangen. Ik weet dat we de zegeningen van de Heer nu meer dan ooit nodig hebben. Ik geloof in zijn belofte.'

'Dat geloof ik ook', zei Marcella.

'Ik ook', riep Arvella.

'O, jullie zijn fijne meiden.' Moeder greep ze allebei stevig vast. 'Laten we even samen bidden, dan zullen we het geld naar de bisschop brengen.'

De meisjes en hun moeder knielden neer. Moeder vroeg aan onze hemelse Vader of hij voor voedsel wilde zorgen en voor schoenen voor Marcella. Na het gebed moesten ze allemaal hun tranen wegvegen. Toen zei ze met een glimlach: 'Laten we onze tiende gaan betalen, meisjes!'

Ze liepen de korte afstand naar het huis van de bisschop en gaven hem de tiende. Hoewel haar voeten zeer deden, genoot Marcella van de wandeling en had ze een warm gevoel van binnen. Ze wist dat hun hemelse Vader hen zou zegenen.

Toen ze bijna thuis waren, zagen ze oom Silas en tante Maud aankomen. De meisjes renden naar oom Silas toe en hij gooide hen in de lucht.

'Hallo, Sarah', zei tante Maud, en ze sloeg haar armen om moeder heen. 'We kwamen even langs om te kijken hoe het met jullie ging.'

'Nou,' zei Arvella ernstig, 'de schoenen van Marcella zijn te klein, maar we hebben onze tiende betaald, dus alles komt goed.'

'Arvella!' Haar moeder keek haar streng aan. 'Alles is in orde, Maud. Hoe gaat het met jullie?'

'Wil je dat de vensters van de hemel voor je geopend worden? Wil je zoveel zegeningen ontvangen dat je niet genoeg ruimte hebt om ze te ontvangen? Betaal altijd je tiende en laat de rest aan de Heer over.'

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Aardse schulden, hemelse schulden', *Liahona*, mei 2004, p. 41.

Ze gingen allemaal naar binnen om even gezellig bij te kletsen. Marcella deed snel haar krappe schoenen uit en zette ze weg. Ze zag dat haar tante en oom aandachtig om zich heen keken. Tante Maud deed zelfs een kast open. Maar al snel moesten de bezoekers weer weg.

Later was Marcella verbaasd toen ze buiten een bestelwagen zag. Hij stopte voor hun deur, en een bezorger kwam naar de deur toe. 'Een bestelling voor Sarah Nelson', zei hij.

'Dat is mijn moeder', zei Marcella.

'Maar ik heb helemaal niks besteld', zei moeder.

Plotseling stond oom Silas naast de besteller in de deuropening. 'Het is voor jou, Sarah', zei hij vriendelijk. 'Je kunt alles hier op tafel zetten', zei hij tegen de bezorger.

De jongen bracht tassen vol voedsel naar binnen. De meisjes dansten opgetogen om de tafel. Ze sloegen hun armen om oom Silas heen, die snel gedag zei om naar huis te gaan. Er was zoveel voedsel! Suiker, bonen, meel, maïsmeel, gerookt vlees en fruit — de kasten zaten weer vol! En als laatste legde de bezorger een pakje met bruin papier eromheen op tafel.

Toen hij weg was, liepen de meisjes naar het pakje toe. Wat zou erin zitten? Eerst schudde Marcella het en toen Arvella. Toen haalde Marcella voorzichtig het papier eraf. Er viel niet één, maar er vielen twee paar schoenen op haar schoot! Marcella pakte het grootste paar en trok de schoenen aan. Ze pasten precies, en ze kon zelfs haar tenen erin bewegen.

Toen zag ze het gezicht van haar zusje. Haar zus had het tweede paar schoenen opgepakt en zat er blij naar te staren. Ze keek haar moeder verbaasd aan. 'U zei toch dat ik geen schoenen nodig had, mama?' zei ze.

'Je eigen schoenen zijn nog goed genoeg', zei haar moeder met tranen in haar ogen. 'Maar als onze hemelse Vader de vensters van de hemel opendoet, weet je maar nooit wat er naar beneden valt.' ●

Marianne Dahl Johnson is lid van de wijk Wells, in de ring Elko-Oost (Nevada).

Het begin van een getuigenis

'Door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van alle dingen kennen' (Moroni 10:5).

OUDERLING MONTE J. BROUGH
van de Zeventig

Ik ben altijd graag buiten, in de natuur. Ik houd van de bergen. Ik houd van de zee. Ik houd van rivieren. Ik houd van dieren. Ik vind Gods scheppingen zo mooi dat ik ze bijna niet kan beschrijven.

Toen ik zestien was, wilde ik echt de natuur in, en mijn moeder gaf me toestemming om tijdens de zomer in Alaska te werken. Ik vloog er met een oud propellervliegtuig heen en ging in een supermarkt werken.

Ik werkte samen met een lekenpredikant die mij wat over zijn geloof wilde vertellen. Iedere dag spraken we over de Schriften, maar ik vond het moeilijk om mijn geloof te verdedigen omdat ik eerlijk gezegd niet genoeg kennis had. Ik probeerde het verhaal van Joseph Smith en de openbaringen die hij had ontvangen, uit te leggen op een manier die de predikant kon begrijpen.

Maar na een tijdje begreep ik dat ik hulp nodig had. Daarom zocht ik de voltijdzendelingen in het gebied op en vroeg of zij me meer over het evangelie wilden leren. Die zomer sprak ik vaak een uur of twee met de zendelingen voordat ik met de predikant sprak, die een hele goede vriend was geworden.

Ik werd op een nacht wakker. Ik maakte me zorgen dat ik het evangelie niet erg goed verkondigde, hoewel ik steeds meer begon te begrijpen dat het waar is.

Buiten wierp de zomerzon de prachtigste kleuren op de bergen van Alaska. De wolken hingen op zo'n tweederde van de berghellingen. Het leek wel of de bergen in de lucht zweefden. Het was een van de prachtigste uitzichten die ik ooit heb gezien. Het is moeilijk te begrijpen wat ik zag en hoeveel eerbied ik voor de scheppingen van mijn hemelse Vader voelde.

Ik ging op mijn knieën zitten en vroeg mijn hemelse Vader om mijn gebeden te beantwoorden. Ik wilde echt weten of het Boek van Mormon waar was, en ik wilde ook weten of ik alles moest geloven wat mijn moeder me al die jaren had verteld. Ik wilde weten of De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de ware kerk van God op aarde is.

Die nacht — terwijl het in Alaska licht bleef — kwam ik erachter dat de kerk waar is. Toen begreep ik dat het Boek van Mormon het woord van God is. Toen leerde ik hoe belangrijk de eeuwige relatie met mijn moeder, mijn overleden vader en andere familieleden is.

Ik stond die ochtend op als een ander mens, omdat ik wist dat ik mijn getuigenis kon geven — omdat deze dingen door de Geest aan mij waren geopenbaard. De predikant kon er niet tegenop. Hij kon over leerstellingen debatteren, maar hij kon niets inbrengen tegen mijn getuigenis dat ik wist dat de kerk waar is.

Hoewel ik me de namen van de zendelingen nog wel kon herinneren, had ik ze jarenlang niet gesproken. In 1998 werd een van die zendelingen als algemeen autoriteit geroepen. Ouderling Stephen A. West was een van de sleutelfiguren waardoor ik een volledig getuigenis van het evangelie kreeg. Als algemeen autoriteit werken hij en ik samen in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Zuidoost. En we hebben gesproken over wat we zo lang geleden hebben meegemaakt. Ik zal dat avontuur in Alaska als zestienjarige jongeman nooit vergeten. ●

Links: Op zestienjarige leeftijd (rechts) met ouderling Stephen A. West en ouderling David Loveless op het vliegveld van Anchorage (Alaska). Boven: Op zestienjarige leeftijd aan het werk in de supermarkt.

Manieren om de Schriften te bestuderen

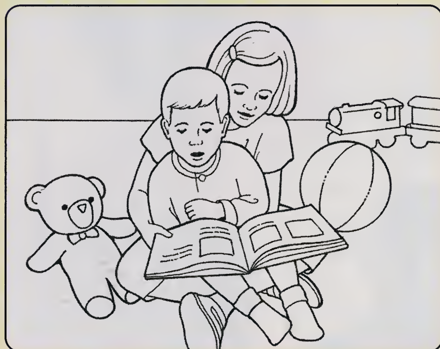
Instructies: Lees het onderschrift bij iedere afbeelding. Kleur de afbeelding. Je kunt de onderschriften en de plaatjes gebruiken voor een gezinsavondles of een toespraakje in het jeugdwerk.

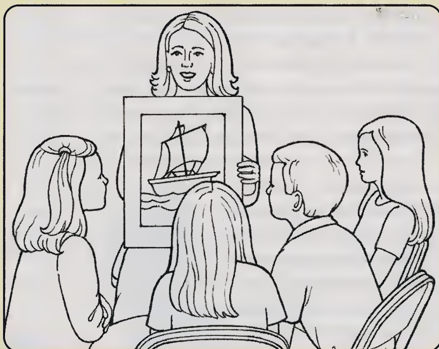
1 Stel je tot doel om iedere dag een of meer teksten in de Schriften te lezen.

2 Lees met de andere gezinsleden hardop uit de Schriften.

3 Lees de geïllustreerde verhalen in *De Kindervriend* van de *Liahona* of in *Verhalen uit het Oude Testament*, *Verhalen uit het Nieuwe Testament*, *Verhalen uit het Boek van Mormon* en *Verhalen uit de Leer en Verbonden*. Lees de verhalen zelf of lees ze aan jongere kinderen voor.

4 Als je in de kerk een verhaal uit de Schriften hoort, zoek het verhaal dan op in de Schriften en lees het thuis.

ILLUSTRATIES BETH M. WHITTAKER

over de zegeningen van het betalen van tiende te geven, en laat ze dat dan doen.

3. Leg uit dat iemands naam belangrijk is, zowel voor de persoon zelf als voor de mensen die hem of haar liefhebben. Vertel de kinderen over uw naam en hoe belangrijk die voor u is. Bent u naar iemand vernoemd? Waarom hebben uw ouders die naam uitgekozen? Laat twee of drie kinderen iets over hun naam vertellen. Laat de kinderen het volgende uit Mijn evangelienormen opzeggen: 'Ik gebruik de naam van onze hemelse Vader en van Jezus Christus met eerbied. Ik vloek niet en gebruik geen grove taal.' Om ons aan Hem te herinneren, wordt Jezus Christus met veel namen aangeduid. Verzamel de volgende voorwerpen op een dienblad: (1) steen, (2) brood, (3) wijnstok of afbeelding ervan, (4) tekening of afbeelding van de zon, (5) kleine wereldbol of evangelieplaat 600 – De wereld, (6) Evangelieplaat 403 – Het eerste visioen, (7) afbeelding van een herdersstaf of een klein schaap, (8) Evangelieplaat 227 – Jezus bidt in Getsemane, en (9) kroon. Al deze voorwerpen vertegenwoordigen een naam van Jezus Christus die in de volgende teksten te vinden is: Rots – Helaman 5:12; Brood des levens – Johannes 6:47–48; Wijnstok – Johannes 15:5; Licht der wereld – Johannes 8:12; Schepper – Mosiah 3:8; Geliefde Zoon – Geschiedenis van Joseph Smith 1:17; Goede Herder – Johannes 10:11; Heiland – LV 43:34; Koning – LV 45:59. Noteer de teksten – maar niet de namen – op het bord. Laat de kinderen de teksten lezen en de namen van Jezus opzoeken die door de voorwerpen weergegeven worden. Bespreek wat we van de verschillende namen van Jezus Christus kunnen leren. Herinner de kinderen eraan dat als we ons laten dopen en als we aan het avondmaal deelnemen, we de naam van de Heer op ons nemen. Geef uw getuigenis dat we onze verbonden naleven als we de naam van onze hemelse Vader en Jezus eerbiedig gebruiken en als we niet vloeken of andere grove taal gebruiken. ■

Regionaal nieuws

Boodschap van het gebiedspresidium Europa-West

Behulpzame Handen

In maart 1832 werd Frederick G. Williams geordend tot hogepriester en geroepen als raadgever in het Eerste Presidium van de kerk. Het is interessant dat de Heer in de zeven korte verzen over die roeping zegt wat zijn taak is: '(…) kom de zwakken te hulp, verhef de handen die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën' (LV 81:5).

Een dergelijke oproep tot dienstbaarheid gaat uit tot allen die omhoogkomen uit het reinigende doopwater. De bereidheid om elkaars lasten te dragen, te treuren met de treurenden en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, is een belangrijk element van onze doopverbonden (zie Mosiah 18:8, 9).

Het is opmerkelijk dat we in *De gids bij de Schriften* bij de ingang 'Dienstbetoon' verwezen worden naar zowel 'Liefde' als 'Welzijnszorg'. Koning Benjamin heeft zowel zijn volk als ons terecht geleerd dat 'wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, gij louter in dienst van uw God zijt' (Mosiah 2:17).

Door dienstbetoon laten we ons licht schijnen

Christelijk dienstbetoon is niet alleen de begunstigden en de verrichters van de goede daden tot zegen, maar het illustreert ook prima het licht, de hoop en de blijde boodschap van het evangelie. De Heiland

heeft ons in de Bergrede gezegd: 'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:16).

Onze ringen en districten, wijken en gemeenten, zendelingen en leden van de kerk in het gebied Europa-West zijn andere mensen al jaren op fantastische wijze dienstbaar. Er zijn eerste levensbehoeften en andere benodigde materialen verschaft aan de behoeftigen. Er zijn openbare ruimten schoongemaakt en opgeknapt. Dit is personen, gezinnen en gemeenschappen tot zegen geweest. Elke vorm van dienstbetoon was zinvol en nuttig, maar het was niet altijd zichtbaar of herkenbaar.

Behulpzame handen nu in Europa-West

Met ingang van dit jaar worden alle door de kerk georganiseerde vrijwilligersprojecten in de gemeenschap uitgevoerd onder de vlag van *Behulpzame handen*. Dit gecoördineerde programma voor openbaar dienstbetoon is begonnen in Brazilië, maar heeft zich verbreid naar Australië, Mongolië, Thailand en andere delen van de wereld, en in ons eigen gebied, naar Portugal.

Daar waar Behulpzame handen is overgenomen, heeft het de openbare dienstbetoonprojecten van de kerk op een landelijk niveau getild, en heeft het de aandacht getrokken van de overheid en de landelijke pers. Het heeft deuren opengedaan, hindernissen overwonnen en heeft ertoe bijgedragen dat de kerk in de genoemde landen meer bekendheid kreeg. Het heeft bruggen van begrip geslagen en vertrouwensrelaties gevestigd.

In het kader van *Behulpzame handen* zullen de leiders van ring en district in samenwerking met de prraden de aandacht vestigen op een landelijke dag van dienstbaarheid in elk land, met gecoördineerde projecten waar hopelijk volwassenen, kinderen en jongeren – alle heiligen uit onze gemeenschap – aan mee zullen doen. Door middel van *Behulpzame handen* kunnen we echt iets goeds tot stand brengen in het leven van de mensen, kunnen we iets bijdragen aan de gemeenschapszin en het welzijn van onze plaatselijke gemeenschap, en aan de publieke opinie over de kerk. Het zal geweldig zijn om te zien hoeveel goeds er wordt gedaan en hoeveel mensen dit tot zegen is. ■

Gebiedspresidium Europa-West

Den Haagtempel drie jaar in gebruik

Frans Heijdemann

Deze maand is het drie jaar geleden dat de Den Haagtempel door president Gordon B. Hinckley is ingewijd. Jarenlang hadden de leden in Nederland gehoopt en ernaar uitgezien dat er in hun land ooit een tempel zou worden gebouwd, maar voor velen kwam het als een grote verrassing toen de bouw van een tempel in de omgeving van Den Haag werd aangekondigd. De bouw van de tempel te Zoetermeer en de open dagen in augustus 2002 hebben de kerk veel publiciteit opgeleverd. Bovendien hebben de tienduizenden bezoekers van de open dagen op een unieke manier met de kerk kunnen kennismaken. De ervaringen van rondleiders en bezoekers waren zo overweldigend dat we er tot en met april 2003 regelmatig plaats voor hebben ingeruimd op deze pagina's.

FOTO FRANS HEIJDEMANN

President Anne Hulleman in gesprek met tempelwerkers na een haardvuuravond in Den Haag.

Op 8 september 2002 is de Den Haagtempel ingewijd. Dat gebeurde tijdens vier inwijdingsdiensten, waarvan er twee hoofdzakelijk bestemd waren voor leden uit België en een klein deel van Noord-Frankrijk, die ook gebruikmaken van deze tempel. Ook voor hen is de afstand naar Zoetermeer aanzienlijk kleiner dan die naar Friedrichsdorf (bij Frankfurt) of naar Lingfield (bij Londen), waar ze tot dan toe de tempeldiensten konden bijwonen.

Oudere leden zullen zich nog herinneren dat ze de tempel in Zwitserland bezochten, aanvankelijk twee dagen reizen, zowel heen als terug. Deze maand wordt gevierd dat de Berntempel vijftig jaar geleden is ingewijd. Nog altijd zijn er honderden

Nederlandstalige leden die daar, in Zwitserland, hun begiftiging hebben ontvangen, voor hun voorouders zijn gedoopt of aan hun partner of hun ouders zijn verzegeld.

FOTO FRANS HEIJDEMANN

Ouderling L. Tom Perry en zuster Perry in gesprek met bezoekers van een haardvuuravond voor tempelwerkers.

Inwijdingsgebed

In het inwijdingsgebed van de Den Haagtempel bad president Hinckley: 'Moge uw Heilige Geest hier voortdurend verblijven. Moge Hij het hart en het verstand van allen die hier binnen deze muren komen, aanraken. (...) Moge hier veel belangrijk en noodzakelijk werk worden volbracht voor het welzijn van de levenden en ook voor hen die door de sluier des doods zijn gegaan. Mogen de geslachten met elkaar verbonden worden zodat de zegeningen van de eeuwige verhoging open zullen staan voor zowel de levenden als de doden.' (*Kerknieuws*, januari 2003, blz. 15.)

In zijn toespraken tijdens de inwijdingsdiensten moedigde president Hinckley de leden aan om hun verbonden te blijven naleven en om met ijver het belangrijke werk voor de overledenen in de tempel te doen. Tijdens de laatste algemene conferentie, in april dit jaar, zei president Hinckley in zijn slottoespraak: 'Maak er een gewoonte van om naar het huis des Heren te gaan. Er is geen betere manier om te zorgen dat u goed leeft dan naar de tempel te gaan. Daarmee verdringt u het kwaad van de pornografie, verslavende middelen en geestelijk verval. En sterkt u uw huwelijk en uw gezin.'

Geestelijke bevrijding

Tijdens een haardvuuravond voor tempelwerkers, op 22 mei in de kerk te Den Haag, vertelde president Hulleman van de Den Haagtempel dat hij als kind van vijf jaar de Tweede Wereldoorlog nog had meegemaakt. 'Als je het zelf nooit hebt meegemaakt, besef je nauwelijks wat het is om in een oorlogssituatie te leven', zei hij. Enkele weken eerder was hij bij de viering van de bevrijding in Apeldoorn geweest. Een grote groep Canadese oud-strijders die zestig jaar daarvoor bij de bevrijding van West-Europa betrokken waren geweest, was daarheen gekomen om de herdenking van de bevrijding nog eenmaal mee te maken. 'Door het werk in de tempel worden wij als heilanden op de berg Sions', zei president Hulleman. 'Onze voorouders krijgen door dit werk de vrijheid om te kiezen.'

Ook zuster Hulleman sprak over gebeurtenissen in de oorlogsjaren. 'Een paar weken geleden zag ik de film *Schindler's List,*' vertelde ze. 'Oskar Schindler was een Duitse zakenman die joodse arbeiders als goedkope krachten in zijn fabriek gebruikte. Hij ontdekte wat er in de oorlog met deze mensen gebeurde en slaagde erin om honderd joden voor zijn fabriek te behouden en van de dood te redden. Aan het slot van de film zie je hoe hij in zijn kostbare auto stapt en denkt: als ik deze dure auto niet had gekocht, had ik misschien nog een paar mensen meer kunnen redden.' Zuster Hulleman vergeleek die gedachte met ons streven naar aardse rijkdom en werelds plezier. 'Rijkdom kan een ware heilige der laatste dagen nooit gelukkig maken. Hoe besteden wij onze vrije tijd? Kunnen wij misschien nog een paar mensen meer redden door naar de tempel te gaan in plaats van televisie te kijken of naar een feestje te gaan?'

Geen grotere vreugde

Ook ouderling Kleijweg keek in een toespraak terug op het verleden. 'In het begin van de twintigste eeuw verhuisden mijn grootouders, die toen nog niet waren getrouwd, van Rotterdam naar Den Haag. Al eeuwen woonde de familie in Rotterdam;

HENK HEINRICHS

President Gordon B. Hinckley tijdens de inwijding van de Den Haagtempel.

zij gingen als enigen naar Den Haag en kwamen daar in contact met zendelingen van de kerk. Er was toen nog geen kerkgebouw; de gemeente kwam bij een van de leden thuis bij elkaar. In 1905 werden mijn grootouders gedoopt; hun tien kinderen, waaronder mijn vader, werden alle op achtjarige leeftijd in de zee gedoopt – of het nu zomer was of winter. Drie jaar geleden, toen de tempel werd ingewijd, dacht ik aan deze mensen, aan wie ik mijn lidmaatschap van de kerk te danken heb. Zij hebben nooit van hun leven een tempel gezien, terwijl ze maar 15 km van de plaats woonden waar nu de tempel staat. Ik woon nu dicht bij de tempel; ik kan geen enkele goede reden bedenken om niet elke week naar de tempel te gaan. President Hinckley, die het als president van de kerk erg druk heeft, heeft eens gezegd: "Ik ga elke week naar de tempel; als ik het kan, kunt u het ook."'

Ouderling Kleijweg moedigde alle aanwezigen aan, zich in te zetten voor het werk in de tempel. 'Laten we onze waardering voor het huis des Heren niet vergeten, en laten we bedenken hoezeer wij zijn gezegend met een tempel in onze nabijheid. Wij kunnen geen grotere vreugde ontvangen dan daar voor ons voorgeslacht te werken.'

Zuster Barbara Perry vertelde dat zij twee weken daarvoor aanwezig was geweest bij feestelijkheden in Wenen bij de herdenking van de officiële erkenning van de kerk in Oostenrijk, vijftig jaar geleden. 'Ik werd vooral getroffen door de vreugde in het samenzijn van de leden', zei zuster Perry. 'Vreugde is grote blijdschap die wordt versterkt door de Heilige Geest. Wanneer wij het werk van de Heer doen in de tempel, voelen wij die vreugde ook.'

Zuster Perry verwees naar de woorden van *Tempels op de berg des Heren* (lofzang 187):

Tempels op de berg des Heren,
Zions lichtend aureool;
voorportalen der verhoging,
van Gods liefde schoon symbool.
(...) Eeuwig en genadig Vader,
zuiver ons in hart en geest.
Maak de arbeid in uw tempel
tot een blij verlossingsfeest.

Een geweldige ervaring

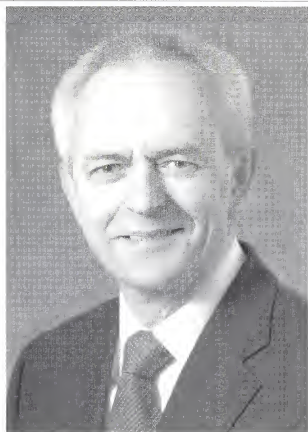
Ouderling L. Tom Perry van de Raad der Twaalf Apostelen sprak bij deze gelegenheid over zijn ervaringen met de tempel sinds zijn kinderjaren. 'Als kind kon ik vanuit mijn slaapkamer een tempel zien. Mijn opa vertelde hoe hij het werk op zijn boerderij voor twee jaar onderbrak om bij de bouw van de Logantempel te gaan helpen. Het was inspirerend om zijn liefde en eerbied voor de tempel te zien.

'We woonden vlakbij een tante die al 38 jaar tempelwerkster was. Als tiener moest ik twee keer per week de auto van mijn oom aanslingeren als hij zijn vrouw naar de tempel wilde brengen. Ik was blij toen ik zelf kon rijden en mijn tante naar de tempel brengen. Het viel me op dat ze zich anders gedroeg wanneer ze weer uit de tempel kwam: ze had daar duidelijk een geweldige ervaring gehad.

'Toen ik op mijn oproep voor mijn zending wachtte, ging ik met een grote groep familieleden naar de tempel. Dat was voor mij een geweldige ervaring. Toen ik als algemene autoriteit werd geroepen, heb ik me voorgenomen om alle tempels in de wereld te bezoeken. Maar president Hinckley heeft dat onmogelijk gemaakt: zojuist heeft hij de 120ste tempel ingewijd.

'In het huis van de Heer werkt u mee aan reddingbrengende verordeningen. Bedenk, telkens weer wanneer u in de tempel komt, hoe geweldig het is om hele families voor de eeuwigheid aaneen te smeden.' ■

Frans Heijdemann, redacteur van Regionaal nieuws in Kerknieuws, is lid van de wijk Hengelo in de ring Apeldoorn.

Ouderling Christiaan H. Kleijweg.

Broeder C. H. Kleijweg geroepen als gebiedszeventiger

Tijdens de 175ste jaarlijkse Algemene Conferentie van de kerk, in april 2005, is broeder Christiaan H. Kleijweg voorgesteld en ondersteund als gebiedszeventiger en als lid van het Derde Quorum van Zeventig.

Een gebiedszeventiger woont en vervult zijn roeping in het gebied waarvoor hij is aangesteld, in dit geval het gebied Europa-West. Momenteel zijn er wereldwijd acht Quorums van Zeventig met 195 gebiedszeventigers die daarin werkzaam zijn. Het gebied Europa-West staat onder leiding van het gebiedspresidium en zeven gebiedszeventigers, die verantwoordelijk zijn voor de kerk in Groot-Brittannië, Ierland, Nederland, België, Frankrijk, Spanje, Portugal, Italië en de Kanarische Eilanden.

Christiaan Hugo Kleijweg is geboren in Den Haag op 27 juli 1949. Hij is in 1974 gehuwd met Marianne Jongkees. Zij hebben vier kinderen en wonen in Voorschoten (Zuid-Holland). Voor zijn roeping als gebiedszeventiger was broeder Kleijweg president van de ring Den Haag. ■

Viering 175-jarig bestaan van de kerk door wijk Groningen

Jan Weening

Op 9 april herdacht de wijk Groningen het feit dat de kerk 175 jaar geleden in de Verenigde Staten werd hersteld. Dit werd gedaan door middel van een open huis en een gezellig samenzijn van de leden. De kranten plaatsten de persberichten over deze viering, zodat meer belangstellenden (waaronder twee minder-actieve leden) het open huis bezochten.

Het open huis en de activiteit stonden in het teken van 175 jaar kerkgeschiedenis. Alle hulporganisaties hadden een stand en lieten zich van hun beste zijde zien. Daarnaast was er een fotograaf die de mensen in 'oude' kleding op de foto zette.

De jongvolwassenen van Groningen hadden een videoband gemaakt met beelden van plekken in Groningen waar de leden vroeger vergaderden en een interview met de familie van broeder Kodinus Dallinga.

FOTO JAN WEENING

Heino Dallinga, die al 73 jaar lid is van de wijk Groningen, bij de wagen die hem naar de kerk bracht voor de viering van de herstelling.

Het oudste actieve lid in jaren, broeder Heino Dallinga, die op 19 december 1931 is gedoopt, werd in de bloemen gezet en door een heuse 'pionierskar' van huis opgehaald. De zusters brachten 'echte' pioniersmaaltijden mee naar de kerk en alle kinderen lieten een ballon op. Verder kon men zich door middel van een quiz bekwamen in de geschiedenis van de kerk. Zelfs stoktrekken, een geliefde sport ten tijde van de pioniers, kwam aan bod. Zo was het ouderwets gezellig in het gebouw van de wijk Groningen. ■

Jan Weening is lid van de wijk Groningen in de ring Apeldoorn.

Beide jarigen met het middenstuk van de voor hen gebakken taart.

Feest voor 95-jarigen in Rotterdam

T. Kroon-Favejee

In de recreatiezaal van de wijk Rotterdam 1 werd een dubbel feest gevierd. Binnen twee weken bereikten twee zusters van dezelfde wijk de opmerkelijke leeftijd van 95 jaar. Het waren zuster Helena van der Torre-van der Meyden en zuster Maria Duvaloois. Heel wat leden waren bij elkaar gekomen om de feestvreugde te delen.

De zusters van de wijk Rotterdam 1 zongen beide jarigen toe. Elke zuster had twee rozen bij zich, zodat de twee jarige zusters met een mooi boeket naar huis gingen. Ook de aanwezige jeugd liet van zich horen, evenals een groep broeders, waaronder bisschop Louis dos Santos. Zuster Van Driel Kluit had een enorme taart bij zich; na het uitdelen van de tractatie kregen beide zusters nog een flink stuk mee naar huis.

De zusters Van der Torre en Duvaloois, beiden nog helder van geest, genoten zichtbaar van alle feestelijkheden. Het was duidelijk dat de leden van de wijk op hen gesteld zijn. ■

Zuster Kroon is lid van de wijk Rotterdam 1 in de ring Rotterdam.

De twee 95-jarige zusters, omringd door andere zusters van de wijk. Rotterdam 1.

Vijftig jaar officiële erkenning van de kerk in Nederland

In 1955 is De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen officieel erkend door de Staat der Nederlanden. Een gebeurtenis die geen wereld van verschil betekende, omdat er in Nederland sinds de grondwet van 1853 vrijheid van godsdienst is, maar toch een moment om even bij stil te staan. Jan Weening, die zich al jaren bezighoudt met het microfilmen van archiefstukken en daarbij intussen veel materiaal over de geschiedenis van de kerk in dit land heeft verzameld, verkreeg een aantal maanden geleden toestemming om het dossier over de kerk bij het Ministerie van Justitie in te zien. Hij ontdekte dat er al jarenlang pogingen waren ondernomen om officiële erkenning voor de kerk te verkrijgen, maar dat misverstanden over de leer van de kerk en taalverschillen (veel zendingspresidenten waren Engelstalig en spraken geen perfect Nederlands) tot uitstel hadden geleid.

In 1955 was Donovan van Dam zendingspresident in Nederland; bij de Amerikaanse overheid werd informatie over hem gevraagd, met als resultaat een verklaring van de burgemeester van Salt Lake City dat de heer Van Dam een eerzaam staatsburger was die zich altijd correct had gedragen. Een handtekeningenactie onder de leden kan ertoe hebben bijgedragen dat de lang verhoopte erkenning eindelijk werd verkregen.

Broeder Weening wist nog veel meer materiaal over de geschiedenis van de kerk in deze contreien bij elkaar te brengen. Zo ontdekte hij dat de Bibliotheek voor familiegeschiedenis in Salt Lake City dagboeken bezat van broeders die in de negentiende eeuw in Nederland op zending waren geweest, waaronder het dagboek van Anne van der Woude, een van de twee eerste zendelingen in dit land. Tevens spoorde hij de notulen op van het zendingsgebied Nederland in de jaren 1939–1945, die interessante informatie over het wel en wee van de kerk tijdens de Tweede Wereldoorlog bevatten.

Door dit alles is het nu mogelijk om een geschiedenis van de kerk in de lage landen nauwkeuriger te beschrijven dan ooit. Een samenvatting van de geschiedenis van de kerk sinds de komst van ouderling Orson Hyde naar Rotterdam in 1841, zal de komende maanden op deze pagina's te lezen zijn. Als er ergens nog leden zijn die teksten of foto's hebben met betrekking tot de regionale geschiedenis van de kerk, houden broeder Weening (telefoon: 050-5266754) en de redactie van Regionaal nieuws zich aanbevolen. ■

De *Liahona*

Abonnementen

In Nederland en in België kunt u een abonnement op de *Liahona* of een ander tijdschrift van de kerk het beste opgeven via de tijdschriftenvertegenwoordiger in uw wijk of gemeente. Lezers in de V.S. en Canada kunnen de *Liahona* rechtstreeks bij het distributiecentrum in Salt Lake City bestellen. Overige landen: informeer bij de plaatselijke wijken of gemeenten van de kerk.

Artikelen of foto's inzenden

Wilt u artikelen en/of foto's voor de pagina's met regionaal nieuws inzenden, dan kan dat per post aan:

Redacteur Regionaal nieuws,
Grovestins 64,
NL – 7608 HN Almelo,
Nederland
Of per e-mail aan:
nieuws@liahona.nl

Artikelen over activiteiten in de ringen, wijken en gemeentes zijn welkom. Foto's: digitaal (hoge resolutie) of goede afdrukken op fotopapier. ■

In het zendingsveld

■ **ARGENTINIË**

Celine Rol
Argentinia Buenos Aires West Mission
Ballesteros 1076
1706 Haedo, Buenos Aires
Argentinië

■ **BELGIË/NEDERLAND**

Melina Neophytou
Diederik Linders
Thomas Prent
Zendingsgebied Brussel: België/Nederland
87, Blvd. Brand Whitlock
B–1200 Brussel

■ **CANADA**

Stefan Caers
Betty Muntinga
Canada Montreal Mission
1320 Boulevard Graham
Suite 110, Ville Mont-Royal
Quebec H3P 3C8
Canada

Gideon van Biemen
Canada Toronto West Mission
197 Country Court Blvd.
Ste 203, Brampton
Ontario L6W4P6, Canada

■ **DUITSLAND/ OOSTENRIJK**

Mike Vis
Deutschland-Österreich Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München
Deutschland

Maria Staneke
Frankfurt-Tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf TS

■ **GRIEKENLAND**

Mirjam Keuter
Joshua Boom
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
PO Box 51178, 14563 Kifissia
Athene, Griekenland

■ **GROOT-BRITTANNIË**

Jord Riekwel
Richard Stahl
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU, Engeland

Kjelld Buysse
Kenny-Boy Verwaard
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds
Yorkshire, LS18 5AZ
Engeland

Patrick Speksnijder
Rik Brouwer
Tim Navarro
England London Mission
64-48 Princes Gate
Exhibition Road
South Kensinton
London SW7 2PA, Engeland

Gabriëlle van Biemen
England London South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey RH7 6NB
Engeland

Vincent Looyé
Richard Otto
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham
Cheshire WA14 1NU, Engeland

■ **INDONESIË**

Raymond Ng
Indonesia Jakarta Mission
Jalan Senopati No. 115
Kebayoran Baru
Jakarta 12190, Indonesia

■ **RUSLAND**

Alice van Oudheusden
Russia Novosibirsk Mission
Mochishchenskaya Shosse 18
2 etach, Pochtamt a/ai 208
630123 Novosibirsk, Rusland

Jonathan Verschuure
Russia Yekaterinenburg Mission
UL Roboshikn 9, Office 1
620131 Yekaterinenburg
Rusland

■ **VERENIGDE STATEN**

Marissa Blom
N. Carolina Charlotte Mission
6425 Idlewild Rd. Ste. 104
Charlotte, NC 28212, USA

Martin Kleijweg
Utah Provo Mission
2500 N University
Ave Ste 100, Provo
Utah 84604, USA

■ **WEST-INDIË**

Jan Reijnders
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo, Suriname

Danny Ng
West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn
Trinidad
West Indies

Nieuwe zendelingen

Naam:
Joshua Boom
Unit:
Breda (ring Antwerpen)
Aanvang zending:
16 august 2005
Zendingsgebied:
Athene (Griekenland)
Opleidingscentrum:
Provo (Utah)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingscentrum, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto (als zendeling gekleed)! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt doorgaans vier tot vijf maanden tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Regionaal nieuws *Liahona*
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een envelopje of tussen een opgevouwen, onbeschreven blad papier opsturen; niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken, niet op foto's schrijven.

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de redactie van Regionaal nieuws. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan. Ook als iemand al van zending terug is, maar nog vermeld staat op deze bladzijde, kunt u dat doorgeven aan de redactie.

25789 120 EUROPE WEST AREA (DUTCH)

Verheug u in het Boek van Mormon

Zoek met een gebed in het hart uit deze boodschap de teksten en leringen uit die tegemoet komen aan de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen die ermee verband houden en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

LV 17:6: '[Joseph Smith] heeft het boek vertaald, (…) en zowaar uw Heer en uw God leeft, het is waar.'

Hoe kan ik mijn geestelijke kracht vergroten door mij in het Boek van Mormon te verheugen?

President Gordon B. Hinckley: 'Zonder voorbehoud beloof ik u dat er een grotere mate van de Geest des Heren in uw huis zal komen indien u het Boek van Mormon met een gebed in uw hart leest, ook al heeft u het al vele malen gelezen. U zult zijn geboden met grotere vastberadenheid gehoorzamen, en u zult een sterker getuigenis ontvangen dat de Zoon leeft.' ('Een krachtig en waar getuigenis', *Liahona*, augustus 2005, 6.)

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Iedere mens die met een gebed in het hart het Boek van Mormon bestudeert, kan er een getuigenis van ontvangen. Daarnaast kan het boek ons helpen bij het oplossen van persoonlijke problemen. Wilt u van een slechte gewoonte afkomen? Wilt u de relaties thuis verbeteren? Wilt u uw geestelijk vermogen vergroten? Lees het Boek van Mormon! U zult er dichter door tot de Heer Jezus Christus en zijn liefdevolle macht naderen. Hij, die een menigte met vijf broden en twee vissen heeft gevoed — Hij die de blinden en de lammen genas — kan ook u tot zegen zijn! Hij heeft beloofd dat de mensen die volgens de leringen in dit boek zullen leven, "een kroon des eeuwigen levens" zullen ontvangen' ('Een getuigenis van het Boek van Mormon', *Liahona*, januari 2000, p. 85).

Hoe kan ik anderen laten delen in mijn vreugde over het Boek van Mormon?

President Ezra Taft Benson (1899–1994): 'Wij, de leden van de kerk, en in het bijzonder de zendelingen, dienen de (…) vertellers en getuigen van het Boek van Mormon tot de einden der aarde te zijn. Het Boek van Mormon is de grote maatstaf die we moeten gebruiken. Er blijkt uit dat Joseph Smith een profeet was. Het bevat de woorden van Christus, en heeft de grote taak om mensen tot Christus te brengen. Al het andere is secundair. De gulden vraag van het Boek van Mormon is: "Wilt u meer over Christus weten?"' ('The Book of Mormon Is the Word of God', *Ensign*, mei 1975, p. 65.)

Julie B. Beck, eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium: 'De Heer heeft ons gezegd dat we onze tijd moeten "wijden aan het bestuderen van de Schriften" (LV 26:1) en dat "het Boek van Mormon en de heilige Schriften zijn (…) gegeven voor [ons] onderricht" (LV 33:16). Iedere vrouw kan thuis een leerkracht evangelieleer zijn, en iedere zuster in de kerk heeft als leidster en leerkracht kennis van het evangelie nodig. Als jullie nog niet de gewoonte hebben ontwikkeld om dagelijks de Schriften te bestuderen, begin daar dan nu mee en blijf studeren als voorbereiding op je taken in dit leven en in de eeuwigheid' ('Mijn ziel verheugt zich in de Schriften', *Liahona*, mei 2004, pp. 107–108). ■

JOSEPH SMITH, PROFEET VAN DE HEER, DAVID LINDSLEY; INZET: FOTO MATTHEW REIER, GEENSCENEERD

De **twaalf apostelen**

Ik verzeker u dat de veertien mannen die net als ik geordend zijn, waarlijk apostel zijn. En daarmee zeg ik niets meer dan de Heer gezegd heeft, niets meer dan geopenbaard kan worden aan iemand die met een oprecht hart en eerlijke bedoeling streeft naar een getuigenis van de Geest.

Het achtste in een serie artikelen over priesterschapsquorums en hun doel.

PRESIDENT BOYD K. PACKER
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Gedurende de organisatie van zijn kerk ging Jezus 'naar het gebergte (...) om te bidden, en Hij bracht de nacht door in gebed tot God.

'En toen het dag geworden was, riep Hij zijn discipelen tot Zich en koos er twaalf uit, die Hij ook apostelen noemde.'[1] Ze kwamen uit het gewone volk.

Petrus was de eerste die werd geroepen en de Heer zei tegen hem: 'Ik zal u de sleutels geven van het koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen.'[2] Datzelfde heilige gezag is inherent aan de ordening van iedere apostel.

Paulus verkondigde dat de apostelen en profeten geroepen zijn 'om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus', en hij zei erbij dat die ambten blijven bestaan 'totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben'.[3]

De apostelen verdwenen na verloop van tijd en daarmee de sleutels. Paulus had geprofeteerd dat de mens 'heen en weder geslingerd [zou worden] onder invloed van allerlei wind'.[4]

En dat was zo; in plaats van een eenheid des geloofs, kwam er verdeeldheid en onenigheid.

Onder dergelijke omstandigheden bad de jonge Joseph Smith om erachter te komen welke kerk waar was en bij welke hij zich moest aansluiten.

Josephs visioen van de Vader en de Zoon leidde deze bedeling in, gevolgd door de herstelling van de volheid van het evangelie van Jezus Christus met dezelfde organisatie die bestond in de vroegchristelijke kerk, gebouwd op het fundament van apostelen en profeten.[5]

Sommige mensen veronderstellen dat de volledige organisatie in detail aan de profeet Joseph Smith vanaf het begin gegeven is geweest, alsof het ging om het bestek van een gebouw. Maar zo is het niet gegaan. De organisatie kwam stukje bij beetje, toen de kerkleiders er klaar voor waren en er God om hadden gevraagd.

Het Melchizedeks priesterschap, het hoogste gezag dat God aan de mens heeft gegeven, werd hersteld door Petrus, Jakobus en Johannes. Bij monde van hen zei de Heer: 'Ik heb u geordend en bevestigd om apostel te zijn en bijzondere getuigen van mijn naam, en om de sleutels te dragen van uw bediening en van dezelfde dingen die Ik hun heb geopenbaard;

'aan wie Ik de sleutels van mijn koninkrijk heb toevertrouwd, en een bedeling van het evangelie voor de laatste tijden.'[6]

Het Eerste Presidium was in 1833 een feit. Twee jaar later, in februari 1835, volgde het Quorum der Twaalf Apostelen. Zo hoort het ook. Het Eerste Presidium was er het eerst en is het hoogst in gezag. En de leden van het presidium kwamen, net als vroeger, uit de gewone lagen van de bevolking.

Boven: Het Quorum der Twaalf Apostelen — zittend: president Boyd K. Packer (waarnemend president), ouderling L. Tom Perry, ouderling Russell M. Nelson, ouderling Dallin H. Oaks, ouderling M. Russell Ballard, ouderling Joseph B. Wirthlin. Staand: ouderling Richard G. Scott, ouderling Robert D. Hales, ouderling Jeffrey R. Holland, ouderling Henry B. Eyring, ouderling Dieter F. Uchtdorf en ouderling David A. Bednar. Rechts: Het Eerste Presidium — president Gordon B. Hinckley (midden); president Thomas S. Monson, eerste raadgever (links); en president James E. Faust, tweede raadgever (rechts).

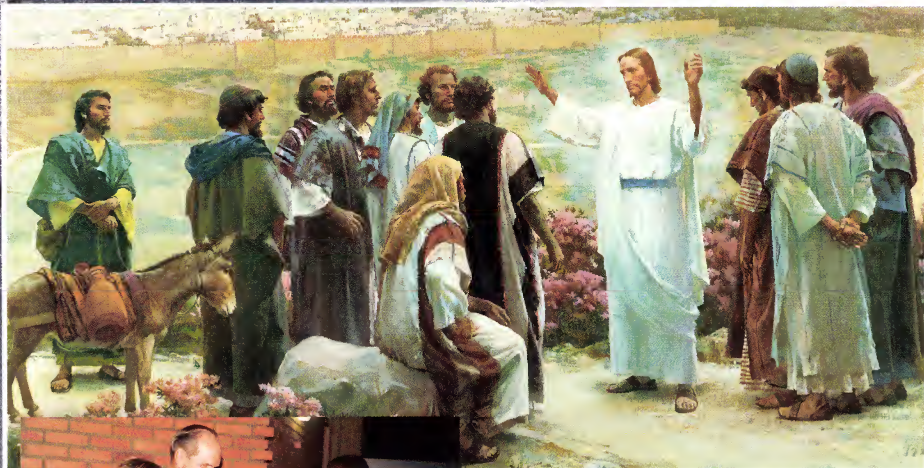

Met het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf in functie, met de ambten van de Zeventig en de Presiderende Bisschap geopenbaard, heeft de juiste gang van zaken zijn loop gekregen. Maar er is een verschil.

Wellicht heeft president J. Reuben Clark dat nog het best onder woorden gebracht: ‘Sommige algemene autoriteiten [de apostelen] hebben een bijzondere roeping gekregen; zij bezitten een bijzondere gave; hun is steun verleend als profeet, ziener en openbaarder, waardoor zij een geestelijke begiftiging hebben wat betreft hun prediking tot het volk. Zij hebben het recht, de macht en de bevoegdheid om de zin en de wil van God aan zijn volk bekend te maken, afhankelijk van de algehele macht en bevoegdheid van de president van de kerk. Andere algemene autoriteiten hebben deze bijzondere geestelijke begiftiging niet gekregen.’ De daaruit voortvloeiende beperking ‘heeft betrekking op elke andere functionaris en elk ander lid van de kerk, want geen van hen is geestelijk begiftigd als profeet, ziener, en openbaarder.’[7]

Verder zei president Clark dat onder de leden van de Twaalf en het Presidium ‘alleen de president van de kerk, de presiderende hogepriester, steun wordt verleend als profeet, ziener en openbaarder van de kerk. Alleen hij heeft het recht om openbaringen voor de kerk te ontvangen, nieuwe of aanvullende, of om voor de hele kerk de Schriften uit te leggen, of de bestaande leer van de kerk op enigerlei wijze te veranderen.’[8]

Er was een generatie lang vragen en ontvangen nodig voordat de huidige gang van zaken, zoals we die in onze

Boven: '[Jezus Christus] riep (...) zijn discipelen tot Zich en koos er twaalf uit, die Hij ook apostelen noemde.' Links: Ouderling Richard G. Scott en ouderling Russell M. Nelson begroeten Fidel Francis Bogler en zijn gezin in Abidjan (Ivoorkust).

tijd kennen, duidelijk gevestigd was. Elke verbetering van die gang van zaken kwam als gevolg van bestaande behoeften en in antwoord op gebed. Dat proces neemt ook in onze tijd nog altijd zijn beslag.

'De Twaalf vormen een reizende presiderende hoge raad, om in de naam des Heren te officiëren, op aanwijzing van het presidium van de kerk, in overeenstemming met de wet des hemels; om de kerk op te bouwen en al haar aangelegenheden onder alle natiën te regelen.'[9]

Waar het Eerste Presidium niet kan komen, gaan de Twaalf naartoe 'om de deur van het koninkrijk te ontsluiten in alle plaatsen'.[10] Zij zijn gemachtigd om de wereld in te gaan, want het woord *apostel* betekent 'iemand [die is] gezonden'.[11]

'Daarom,' zei de Heer, 'waar gij ook mijn naam verkondigt, zal er voor u een doeltreffende deur worden ontsloten, opdat zij mijn woorden zullen aanvaarden.'[12] En Hij beloofde: 'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden.'[13]

De twaalf apostelen 'zijn geroepen (...) [als] bijzondere getuigen van de naam van Christus in de gehele wereld.'[14] Ieder heeft het zekere getuigenis dat Jezus de Christus is. President Joseph Fielding Smith heeft uitgelegd: 'Bij ieder lid van de kerk behoren de indrukken van de Heilige Geest dat Jezus de Zoon van God is, zo diep in zijn ziel te zijn gegrift dat die niet vergeten kunnen worden.'[15]

Van Nephi weten we dat 'engelen spreken door de macht van de Heilige Geest.'[16] En Mormon heeft gezegd dat het 'de taak van hun bediening is om mensen bekering toe te roepen en het werk van de verbonden van de Vader die Hij met de mensenkinderen heeft gesloten, te vervullen en te verrichten; om de weg onder de mensenkinderen te bereiden.' En Mormon heeft verder uitgelegd dat engelen hun bediening volbrengen 'door het woord van Christus te verkondigen aan de uitverkoren vaten des Heren, opdat zij van Hem zullen getuigen.

'En zodoende bereidt de Here God de weg, zodat het overige deel der mensen in Christus zal geloven, opdat de Heilige Geest een plaats in hun hart zal verkrijgen, volgens diens macht; en op die wijze brengt de Vader de verbonden tot stand die Hij met de mensenkinderen heeft gesloten.'[17]

Aan 'allen die God zal aanwijzen en ordenen om over de kerk te waken', wordt de gave van onderscheid verleend.[18] Onderscheiden betekent 'zien'.

President Harold B. Lee heeft me ooit verteld over een

HARRY ANDERSON, 'GAAT DAN HENEN, [EN LEERT] AL DE VOLKEN'

gesprek met ouderling Charles A. Callis van het Quorum der Twaalf Apostelen. Broeder Callis merkte in dat gesprek op dat hij de gave van onderscheid een zware last vond. Duidelijk zien wat ons te wachten staat en toch met leden te maken hebben die raad in de wind slaan of die zelfs het getuigenis van de apostelen en profeten verwerpen, brengt veel verdriet.

Niettemin moet 'de verantwoording van het kerkbestuur' op onze schouders rusten totdat, 'u anderen aanwijst om u op te volgen'.[19]

Hij waarschuwde ons voor enkelen in de kerk 'die voorgewend hebben mijn naam te kennen en Mij niet hebben gekend en tegen Mij gelasterd hebben te midden van mijn huis.'[20]

'Uw stem,' zo gebood de Heer de Twaalf, 'zal een berisping zijn voor de overtreder; en laat op uw berisping de tong van de lasteraar met haar verdorvenheid ophouden.'[21]

Enkele mensen binnen de kerk berispen hun leiders in de wijken, in de ringen en in de kerk openlijk of, misschien erger, in het duister van de anonimiteit, en proberen hen, om met Jesaja te spreken, 'om een woord schuldig [te] verklaren'.[22] Tot hen zegt de Heer: 'Vervloekt zijn allen die de hiel opheffen tegen mijn gezalfden, zegt de Heer, en roepen dat zij hebben gezondigd wanneer zij niet (...) hebben gezondigd (...) maar datgene hebben gedaan wat goed was in mijn ogen en wat Ik hun geboden had.

'Maar wie overtreding roepen, doen dat omdat zij slaven der zonde zijn en zelf kinderen der ongehoorzaamheid zijn. (...)

'(...) omdat zij mijn kleinen aanstoot hebben gegeven, zullen zij van de verordeningen van mijn huis worden afgesneden.

'Hun korf zal niet vol zijn, hun huizen en hun schuren zullen verloren gaan, en zijzelf zullen veracht worden door wie hen vleiden.

'Zij zullen geen recht hebben op het priesterschap, noch hun afstammelingen na hen van geslacht op geslacht.'[23]

Die vreselijke straf zal niet van toepassing zijn op hen die het evangelie zo goed mogelijk proberen na te leven en hun leiders steunen. Noch hoeft zij van toepassing te zijn op hen die zich in het verleden schuldig hebben gemaakt aan onverschilligheid of zelfs verzet, als zij zich bekeren, hun overtredingen belijden en die verzaken.[24]

Onlangs herinnerde president Hinckley de algemene autoriteiten eraan dat wij, hoewel geroepen uit de gewone laag van de bevolking, wel een heilige roeping hebben. Wij vinden troost in de woorden van de Heer aan de oorspronkelijke Twaalf: 'Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen.'[25]

Hoewel ieder zich van zijn beperkingen bewust is, schuilt er kracht in eenheid. Nooit eerder in de geschiedenis van de kerk hebben het Eerste Presidium en de Twaalf een grotere eenheid gevormd.

Elke week komen we samen in de tempel. We beginnen de vergadering geknield in gebed, en we eindigen met een gebed. Elk gebed wordt uitgesproken in een geest van onderworpenheid en gehoorzaamheid aan Hem die ons geroepen heeft en wiens dienaren en getuigen wij zijn.

De Heer eist: 'Ieder besluit dat door één van deze quorums wordt genomen, moet door de eenparige stemming daarvan worden genomen.' En 'de besluiten van deze quorums (...) moeten genomen worden in alle rechtvaardigheid, in heiligheid en nederigheid van hart, zachtmoedigheid en lankmoedigheid, en in geloof en deugd en kennis, matigheid, geduld, godsvrucht, broederlijke vriendelijkheid en naastenliefde.'[26] Daar streven wij oprecht naar.

We weten dat we de macht van het priesterschap dragen 'tezamen met allen die vanaf het begin der schepping ooit een bedeling hebben ontvangen.'[27] We denken aan hen die ons zijn

De Twaalf vormen een reizende presiderende hoge raad, om in de naam des Heren te officiëren, op aanwijzing van het presidium van de kerk, in overeenstemming met de wet des hemels; om de kerk op te bouwen en al haar aangelegenheden onder alle natiën te regelen.'

Waar het Eerste Presidium niet kan komen, gaan de Twaalf naartoe 'om de deur van het koninkrijk te ontsluiten in alle plaatsen'. Zij zijn gemachtigd om de wereld in te gaan, want het woord* apostel *betekent 'iemand [die is] gezonden'.

voorgegaan in deze heilige ambten, en soms voelen we hun aanwezigheid.

Op ons rust wat de Heer gezegd heeft over hen die deze heilige roepingen bekleden: 'En wat zij ook spreken wanneer gedreven door de Heilige Geest, zal Schriftuur zijn, zal de wil des Heren zijn, zal de zin des Heren zijn, zal het woord des Heren zijn, zal de stem des Heren zijn, en de macht Gods tot behoudenis.'[28]

In een hele moeilijke periode gaf de Heer een waarschuwing die volgens mij de strengste is in alle Schriften. Zij had te maken met de bouw van de Nauvootempel. De heiligen wisten uit ervaring dat verder gaan zware vervolging tot gevolg zou hebben; daarom stelden ze de bouw uit. De Heer gaf ze meer tijd en zei: 'Indien u deze dingen na het verstrijken van de toegemeten periode niet doet, zult gij als kerk verworpen worden, met uw doden, zegt de Heer, uw God.'[29]

De geweldige belofte in die openbaring wordt vaak over het hoofd gezien: 'En indien mijn volk luistert naar mijn stem en naar de stem van mijn dienstknechten die Ik aangewezen heb om mijn volk te leiden, zie, voorwaar, Ik zeg u: Zij zullen niet uit hun plaats verwijderd worden.'[30]

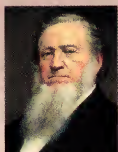
Onthoud deze belofte; houd u eraan vast. Het kan een grote troost zijn voor hen die hun gezin bijeen proberen te houden in een samenleving die in toenemende mate onverschillig, en zelfs vijandig, staat tegenover de normen die van wezenlijk belang zijn voor een gelukkig gezin.

De belofte is een herformulering van wat de Heer tegen de schare zei: 'Gezegend zijt gij indien gij acht slaat op de woorden van deze twaalf die Ik uit uw midden heb gekozen om u te leren en uw dienstknecht te zijn.'[31]

Ik herhaal de belofte dat zij die naar de stem van deze mannen luisteren, die de Heer heeft aangewezen, 'niet uit hun plaats verwijderd [zullen] worden'.[32]

Maar de belofte werd gevolgd door een waarschuwing: 'Maar indien zij niet luisteren naar mijn stem, noch naar de stem van deze mannen die Ik heb aangewezen, zullen zij niet worden gezegend.'[33]

Het kostbaarste wat we te geven hebben, is ons getuigenis van de Heer, Jezus Christus.

HET APOSTELSCHAP

'Het ambt van apostel omvat de sleutels van het eeuwige priesterschap, dat naar de orde van de Zoon Gods is. Het apostelschap bestaat uit, omvat, verenigt in zich — zou ik kunnen zeggen — alle priesterschap, alle sleutels, alle gaven, alle begiftigingen en alles wat de mens voorbereidt om in de tegenwoordigheid van de Vader en de Zoon terug te keren.'

President Brigham Young (1801–1877), *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 138.

Ik verzeker u dat de veertien mannen die net als ik geordend zijn, waarlijk apostel zijn. En daarmee zeg ik niets meer dan de Heer gezegd heeft, niets meer dan geopenbaard kan worden aan iemand die met een oprecht hart en eerlijke bedoeling streeft naar een getuigenis van de Geest.

Die mannen zijn ware dienstknechten van de Heer; sla acht op hun raad. Dat geldt evenzeer voor de Zeventig, die als bijzondere getuigen een apostolische verantwoording hebben, en voor de Presiderende Bisschap, goede mannen Gods. En evenzeer voor de broeders en zusters overal ter wereld die geroepen zijn om leiding te geven, die deze uitermate waardevolle kennis verkregen hebben.

Er zijn grenzen aan wat de Geest ons toestaat te zeggen.[34] Aldus besluit ik met mijn getuigenis, mijn bijzondere getuigenis, dat Jezus de Christus is. Dat Hij door middel van een profeet-president 'de enige ware en levende kerk op het oppervlak der gehele aarde'[35] presideert. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Naar een toespraak tijdens de algemene oktoberconferentie in 1996.

NOTEN

1. Lucas 6:12–13.
2. Matteüs 16:19.
3. Efeziërs 4:12–13.
4. Efeziërs 4:14.
5. Zie Efeziërs 2:20; Geloofsartikelen 1:6.
6. LV 27:12–13.
7. 'When Are Church Leader's Words Entitled to Claim of Scripture?' *Church News,* 31 juli 1954, pp. 9–10.
8. *Church News,* 31 juli 1954, p. 10.
9. LV 107:33.
10. LV 112:17; zie ook LV 107:35; 124:128.
11. Zie Bible Dictionary, 'Apostle', p. 612.
12. LV 112:19.
13. LV 112:10.
14. LV 107:23.
15. 'The Twelve Apostles' (ongepubliceerde toespraak tot leerkrachten van seminarie en instituut, 18 juni 1958), p. 6.
16. 2 Nephi 32:3.
17. Moroni 7:31–32.
18. LV 46:27.
19. Conceptverklaring van de Twaalf Apostelen, verslag van de vergadering van de Twaalf, maart 1844, afdeling kerkgeschiedenis.
20. LV 112:26.
21. LV 112:9.
22. Jesaja 29:21; zie ook 2 Nephi 27:32.
23. LV 121:16–17, 19–21.
24. Zie LV 58:43.
25. Johannes 15:16.
26. LV 107:27, 30.
27. LV 112:31.
28. LV 68:4.
29. LV 124:32.
30. LV 124:45.
31. 3 Nephi 12:1.
32. LV 124:45.
33. LV 124:46.
34. Zie Alma 12:9.
35. LV 1:30.

JOHN WILLARD CLAWSON, *BRIGHAM YOUNG*

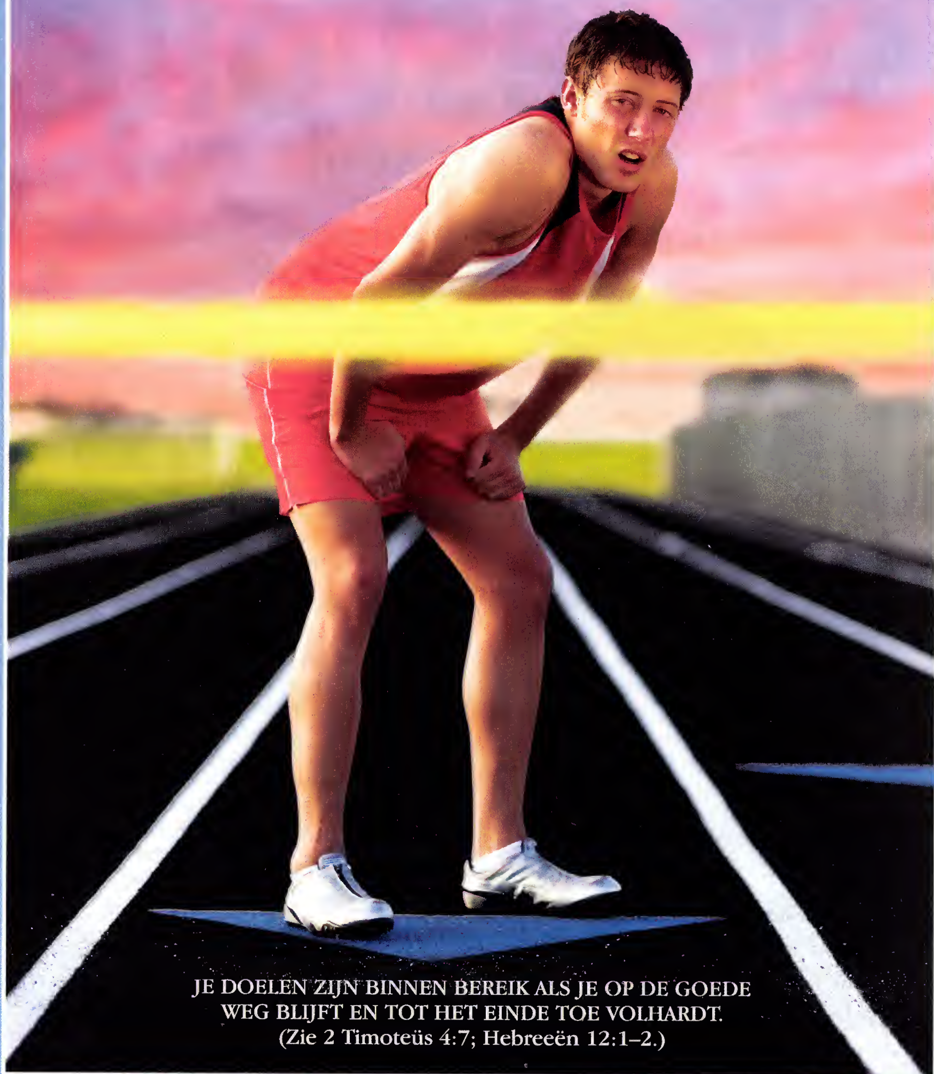

FOTO MATTHEW REIER, GEËNSCENEERD

Een succesvolle gezinsavond

Tieners in de Filipijnen leren dat ze in grote mate kunnen bijdragen tot een geslaagde gezinsavond.

ADAM C. OLSON
Kerkelijke tijdschriften

Lehi, de profeet uit het boek van Mormon, zag nooit een PowerPoint-presentatie tijdens zijn reizen van Jeruzalem naar het beloofde land, dus Erika Santillan weet niet wat Lehi ervan zou vinden dat hij in zo'n presentatie voorkomt. Maar bij Erika thuis vinden ze het fantastisch.

Erika, een lauwermeisje uit de wijk Cainta 2, in de ring Taytay (Filipijnen), geniet van de gezinsavond, maar ze geeft toe dat sommige lessen interessanter zijn dan andere. Dus toen het haar beurt was om de les te geven, over Lehi's droom in 1 Nephi 8, wilde ze er iets leuks van maken.

'We keken een video van de kerk en spraken erover', zegt ze. 'Toen liet ik een PowerPoint-presentatie over de droom van Lehi zien om het verhaal beter te visualiseren.' Ze glimlacht. 'Het was heel geavanceerd.'

Door Erika's enthousiasme en creativiteit konden de gezinsleden niet alleen de Schriften beter begrijpen, ze genoten ook van de andere zegeningen van de gezinsavond.

Jongeren in de Filipijnen leren dat ze in grote mate kunnen bijdragen tot een geslaagde gezinsavond.

Deze jongeren in de Filipijnen genieten niet alleen van de gezinsavond; ze genieten er ook van om er iets leuks van te maken. Tegenoverliggende bladzijde: Kyla Medes. Boven: Erika Santillan, Kyla, Milliza Anne Ramirez, en Michel Angelene Ramirez. Inzet: Dwayne José.

De sleutel tot succes

Filipijnse jongeren ontdekken net als veel jongeren over de hele wereld wat de sleutel is van een succesvolle gezinsavond: hoe meer je er zelf instopt, hoe meer je er ook uithaalt.

Het begint met een positieve houding en de bereidheid om mee te doen, volgens Michel Angelene Ramirez, een lauwermeisje uit de wijk Taytay 1: 'Daardoor wordt het leuk.'

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft de jongeren aangemoedigd om van de gezinsavond een succes te maken:

'Ouders behoren de gezinsavond niet helemaal alleen te plannen en voor te bereiden. De beste gezinsavonden die ik heb meegemaakt, waren die waaraan de jongeren in het gezin actief deelnamen.

'Ik doe een beroep op alle geweldige diakenen, leraren en priesters, en alle bijenkorfmeisjes, rozenmeisjes en lauwermeisjes om veel bij te dragen tot het succes van de gezinsavond.' ('Daarom ben ik [...] onderwezen', *De Ster*, juli 1994, p. 33.)

Jullie bijdrage hoeft geen geavanceerde computerpresentatie te zijn. Deze jongeren in de Filipijnen bedenken eenvoudige manieren om iedere week een bijdrage te leveren. Jullie kunnen een sfeer van eensgezindheid scheppen en een goed voorbeeld voor je broers en zussen zijn als je een gebed uitspreekt, een tekst voorleest, of de muziek, een versnapering of een activiteit verzorgt.

En er moet ook een les worden gegeven. Sommige jongelui vinden het eng, maar een les geven kan een goede ervaring zijn. 'Ik kan me nog herinneren dat ik voor het eerst de les gaf', zegt de 17-jarige Milliza Anne Ramirez die Li-anne genoemd wordt. 'De les ging erover dat vriendelijkheid bij mijzelf begint.'

FOTO'S ADAM C. OLSON EN THOMAS S. CHILD

'Ik kan me ook nog herinneren dat ik een les heb gegeven', zegt haar zus Michel Angelene. 'Ik gaf een les met gebruik van de poster over taalgebruik. [Zie *New Era,* april 1991, p. 15.] We namen de les met een videocamera op om naar enkele familieleden te sturen. Soms kijken we nog naar die video', zegt ze lachend.

'Als we aan de gezinsavond bijdragen, scheppen we eenheid in het gezin', zegt Kyla Medes, een rozenmeisje uit de wijk Taytay 1.

De zegeningen van succes

Deze jongeren uit de Filipijnen hebben ontdekt dat het gezin door de gezinsavond zegeningen ontvangt, zoals een betere onderlinge communicatie, een betere onderlinge band en het leren van belangrijke evangeliebeginselen.

'Tijdens de gezinsavond praten we over Jezus Christus, de kerk, en de problemen die op ons pad komen', zegt Rhea Reyes, een bijenkorfmeisje uit de wijk Taytay 2. 'We bidden samen om Gods leiding en zegeningen. Daardoor worden we sterker.'

'We kunnen gewoon met elkaar praten', zegt Kyla. 'We leren hoe de kerk georganiseerd is, hoeveel Jezus van ons houdt en hoe het gebed eigenlijk werkt.'

'We vinden het fijn om bij elkaar te zijn. We leren, we hebben plezier, we communiceren', zegt Michel Angelene. 'En als we goed met elkaar communiceren, krijgen we een hechtere band.'

De jongeren zijn vooral dankbaar voor de kans om tijdens de gezinsavond openlijk met hun ouders te praten. 'Ik krijg de kans om met ze over serieuze dingen te praten', zegt Erika. 'De gezinsavond is een geweldige manier om als gezin te praten.'

Door dergelijke zegeningen wordt het gezin gesterkt en wordt er een betere band geschapen. Het is soms moeilijk om een gezinsavond te houden als de wereld iedereen in verschillende richtingen trekt, maar het is en blijft de moeite waard.

'Iedere keer als we gezinsavond houden, komen we beter door de week heen', zegt Dwayne José, priester in de wijk Cainta 1. 'Zonder gezinsavond is mijn week niet compleet.' ■

IETS PRACHTIGS

'Uit die eenvoudige, korte [gezinsavond]bijeenkomsten in de woonkamer van ons oude huis is iets onbeschrijflijks en prachtigs voortgekomen. We gingen meer van onze ouders houden. We gingen meer van onze broertjes en zusjes houden. We gingen meer van de Heer houden. In ons hart groeide de waardering voor eenvoudige goedheid. Die schitterende dingen gebeurden omdat onze ouders de raad van de president van de kerk opvolgden.'

Gordon B. Hinckley, 'Gezinsavond', *Liahona,* maart 2003, p. 3.

MAANDAGAVOND IN MANILA

ADAM C. OLSON
Kerkelijke tijdschriften

Maandagavond in Manila is op het eerste gezicht niet zoveel anders dan andere avonden. Het verkeer in de stad lijkt wel op miljoenen mieren die zich allemaal over dezelfde tak in twee verschillende richtingen proberen voort te bewegen. Maar deze mieren toeteren.

We probeerden het huis van de familie Velasco te bereiken, zodat ik een Filipijnse gezinsavond kon meemaken, maar het verkeer wilde niet meewerken. Uiteindelijk kondigde onze gids aan dat hij een kortere weg zou nemen, en we reden een smalle straat in vol mensen die bij kleine kraampjes allerlei spullen kochten en verkochten. De kopers hadden plezier. Ze lachten en riepen naar elkaar. Ze besteedden weinig aandacht aan de kleine auto die vlak langs hen over de markt reed.

Toen we uiteindelijk aan de andere kant van de markt bij de familie Velasco aankwamen, was het contrast verbazingwekkend. Toen we hun huis inliepen, stierf het rumoer van buiten helemaal weg.

Ze waren nog niet met de les begonnen, maar de gezinsavond was al wel begonnen. De zesjarige Stephen zat bij zuster Velasco op schoot en broeder Velasco zat met opa en oma te praten. Kevin en Kirby van veertien lachten om iets wat de 15-jarige Naomi had gezegd. En Katrina van elf deelde exemplaren van de Schriften en lofzangenbundels uit.

Toen we aan iedereen waren voorgesteld, ging de familie bij elkaar zitten. Opa sprak het openingsgebed uit. Broeder Velasco sprak over talenten. Tijdens de les spraken ze Tagalog en Engels door elkaar, afhankelijk van wat het meest gepast leek. Katrina en Naomi lazen om de beurt enkele teksten voor uit de gelijkenis van de talenten, in Matteüs 25:14–30. Broeder Velasco pakte zijn gitaar en speelde een lied. Toen gaf hij de gitaar aan Kirby, die ook een liedje speelde. Zuster Velasco hielp Stephen met het slotgebed, en iedereen ging naar de keuken voor een speciale traktatie, eigengemaakte pizza.

Terwijl iedereen aan het eten was, had ik de kans om enkele vragen over de gezinsavond te stellen.

'Wat vind je het leukst?' vroeg ik aan Kirby. Helaas had hij net een hap genomen. 'De traktatie", zei hij met zijn mond vol. Iedereen moest lachen.

'Lachen', zei Naomi toen iedereen was uitgelachen.

'Wat betekent de gezinsavond voor jullie gezin?'

'We krijgen er een betere band door', zei Kevin. 'Dat krijg je als met elkaar over je gedachten en gevoelens praat.'

Dat was een goed antwoord, maar ik wilde erachter komen of hij dat niet alleen zei omdat ik er was. 'Echt waar?' vroeg ik.

Ze knikten allemaal. 'Door de gezinsavond hebben we een sterkere band met elkaar', zei Naomi. 'We zijn vriendelijker voor elkaar.'

Dat was duidelijk. De zegeningen van de gezinsavond waren duidelijk waarneembaar. Met enige tegenzin nam ik afscheid en begaf ik me weer in de eindeloze drukte van een jachtige wereld. ■

Iedere maandagavond trekt de familie Velasco zich terug uit de wereld om samen tijd door te brengen. Boven: Kirby, Kevin, broeder Charles Velasco, Katrina, Sister Janette Velasco, Stephen en Naomi lezen een artikel uit de Liahona. Onder: Kirby speelt gitaar.

HET GEZIN VERSTERKEN

GELUK IN HET GEZIN

Een serie artikelen ter ondersteuning van uw studie en gebruik van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld.'

'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.'[1]

Gelukkig worden

Een gelukkig gezin is een belangrijk doel, niet alleen in dit leven maar ook in de eeuwigheid. En ouders hebben de plicht om al het mogelijke te doen om dat doel te bereiken. Over onze beperkingen door de keuzevrijheid van anderen heeft ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd: 'Wij kunnen niet bepalen wat anderen kiezen. Daarom kunnen we onze kinderen niet de hemel in dwingen, maar we kunnen wel bepalen wat we zelf doen. En wij kunnen besluiten dat wij alles zullen doen wat in ons vermogen ligt om de machten des hemels af te roepen over ons gezin dat wij zo graag voor altijd willen hebben.'[2]

Onderwijs thuis

'Ouders zijn meesterleerkrachten', heeft ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd. 'Zij onderwijzen het beste door hun voorbeeld. Het gezin is de ideale plek om vriendelijkheid,

vergevensgezindheid, geloof in God en alle andere deugden van het evangelie te leren en toe te passen.'[3]

Het is in de hedendaagse wereld niet gemakkelijk om kinderen te helpen bij hun ontwikkeling om geestelijk toegewijde volwassenen te worden, maar de ouders staan er niet alleen voor. Ze zijn partners van onze hemelse Vader. De Heer heeft de zendelingen beloofd: 'Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen' (LV 84:88). Omdat het onderricht van hun kinderen wellicht het belangrijkste zendingswerk is, kunnen ouders zelfverzekerd op soortgelijke beloften vertrouwen.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft ooit gezegd: 'Er zijn twee manieren om licht te verspreiden: zelf het licht zijn of de spiegel zijn die het licht weerkaatst. Als ouders kunnen we allebei zijn.'[4] Als ouders naar de Geest van de Heer streven, zal hun voorbeeld een helder licht voor hun kinderen zijn en zal hun goedheid een weerspiegeling van een veel groter licht zijn.

Als ouders naar de Geest van de Heer streven, zal hun voorbeeld een helder licht voor hun kinderen zijn.

Discipline

Soms moeten kinderen bijgestuurd en gedisciplineerd worden. Daarom moeten ouders Leer en Verbonden 121:41–44 nauwkeurig bestuderen. President Gordon B. Hinckley heeft de volgende wijze raad gegeven: 'Natuurlijk moet er in een gezin discipline zijn. Maar discipline met hardheid, discipline met wreedheid, zal geenszins tot verbetering leiden maar eerder tot wrok en verbittering. Het lost niets op en maakt het probleem alleen maar groter.'[5]

'Kinderen mogen niet tot gehoorzaamheid gedwongen worden', heeft president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, uitgelegd. 'De beste manier om kinderen terecht te wijzen wanneer ze iets fout gedaan hebben, is door vastberadenheid, liefde, geduld, vriendelijkheid, overreding en redelijkheid.'[6]

Saamhorigheid in het gezin

Gezinnen worden sterker als ze samen tijd doorbrengen. Ouderling Oaks heeft uitgelegd:

'Gezinnen moet samen bidden. Ze moeten 's morgens en 's avonds neerknielen om God te bedanken voor hun zegeningen en Hem om hulp bij hun problemen te vragen.

'Gezinnen moeten samen naar de kerk gaan om aan de diensten en activiteiten deel te nemen.

'Gezinnen moeten ook (...) samen studeren en leren.

'Gezinnen moeten samen werken. (...) Ze moeten ook samen spelen, zodat de gezinsactiviteiten prettige en ontspannende ervaringen opleveren.

'Gezinnen moeten samen overleggen, en alle zaken bespreken die met de gezinsleden te maken hebben.

'Gezinnen moeten ook samen eten. De maaltijden zorgen voor een natuurlijk samenzijn waarbij het gezin kan communiceren. Het is jammer als die gelegenheid verloren gaat door meningsverschillen of als de gezinsleden eten opscheppen en zich door het huis verspreiden alsof de keuken een snelbuffet is.'[7]

Dienstbaarheid en liefde

Ondanks alle goede inspanningen van de ouders om hun kinderen te onderrichten en eenheid in het gezin te scheppen, hebben kinderen soms moeite en komen ze zelfs in opstand. Zij die het gevoel hebben dat er spanningen in het gezin zijn, dat ze tijdelijk de strijd om het geluk verliezen, kunnen de volgende belofte van ouderling Eyring op de proef stellen: 'Ik beloof u dat als u uw gaven gebruikt om anderen te dienen, u de liefde van de Heer voor die persoon zult voelen. En dan zult u ook zijn liefde voor u voelen.'[8] Soms kunnen we als ouders niets anders doen dan liefhebben en dienen, zonder iets terug te verwachten. Maar door die inspanningen krijgen we gemoedsrust. En uiteindelijk, als de storm voorbij is en onze gevoelens zijn verzacht, kunnen we ook de vruchten ontvangen waar we het meest naar verlangen: geluk in ons gezin — nu en in de eeuwigheid. ■

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.
2. 'Het gezin', *Liahona,* oktober 1998, p. 22.
3. 'Parental Leadership in the Family', *Ensign*, juni 1985, p. 9.
4. Verslag van de gebiedsconferentie te Stockholm (Zweden), 1974, p. 49.
5. 'Ziet uw kleinen', *Liahona,* maart 2001, p. 5.
6. 'Gevaren die het gezin bedreigen', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leiders,* januari 2004, p. 3.
7. *Ensign,* juni 1985, pp. 10–11.
8. *To Draw Closer to God* (1997), p. 88.

We verheugden ons in haar genezing

Magdalena Peñate de Guerra

Op 2 juni 2002 werd mijn kleindochter, Susan Melina, die pas zeven maanden oud was, ernstig ziek, en haar ouders brachten haar naar het ziekenhuis. De artsen stelden vast dat ze een nierinfectie had. Ze kreeg ook een ernstige bacteriële infectie die zich door haar lichaam verspreidde, waardoor haar hart, lever, milt, nieren, longen, zenuwstelsel en spijsverteringsorganen beschadigd werden. Ze was zo ziek dat ze naar de intensive care gebracht werd.

De artsen zeiden tegen de ouders dat ze zich op haar dood moesten voorbereiden. Ze bleef 26 dagen op de intensive care, waar ze antibiotica en allerlei transfusies kreeg. Ondertussen vastten we als familie geregeld en vroegen we God om een wonder, om een volledige genezing — als het zijn wil was. Twee priesterschapsdragers gaven haar een zalving.

De artsen zeiden tegen de ouders van Susan Melina dat ze zich op haar dood moesten voorbereiden.

Toen Susan Melina twee weken in het ziekenhuis lag, werd haar moeder ziek. Zij moest aan een acute blindedarmontsteking geopereerd worden. Dat was een moeilijke tijd voor het hele gezin.

Twintig dagen nadat Susan Melina in het ziekenhuis was opgenomen, was ze nog steeds niet beter. Maar door de vrijgevigheid van iemand die we niet eens kenden, konden haar ouders haar naar een privé-ziekenhuis overbrengen waar ze beter verzorgd zou worden.

Op een zaterdagmiddag kreeg ik een telefoontje van mijn dochter, Susan Carolina. Ik was in de Guatemala-Stadtempel (Guatemala), waar ik als conciërge werkzaam was. Mijn dochter zei dat de conditie van haar baby was verslechterd en dat de infectie nu in een van haar hartkamers terecht was gekomen. Volgens de artsen konden ze niet veel voor haar doen omdat ze volledig ondervoed was. Ze was zo ziek dat het gevaarlijk was om haar vast te houden omdat ze inwendige bloedingen kon krijgen.

Toen ik dat hoorde, sprak ik meteen mijn hemelse Vader in gebed aan. En ik ging opnieuw vasten.

De volgende dag, op zondag, belde mijn dochter op en zei dat

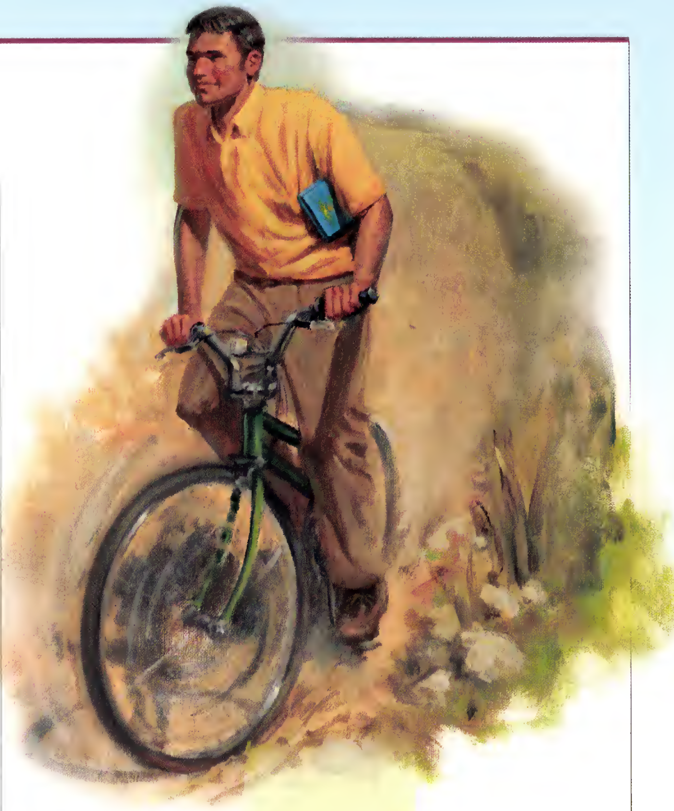

ILLUSTRATIE ROBERT A. MCKAY

de bacterie volledig was verdwenen. De artsen ontsloegen Susan Melina op maandag uit het ziekenhuis omdat ze buiten gevaar was.

Toen we ons over dat wonder verheugden, beseften we dat niet ieder gelovig gebed wordt beantwoord zoals wij dat willen. Maar ik ben mijn hemelse Vader mateloos dankbaar. Ik twijfel er niet aan dat Hij leeft en dat Hij onze gebeden verhoort. ■

Magdalena Peñate de Guerra is lid van de wijk Villa Canales, in de ring Villa Hermosa (Guatemala-Stad).

Ik zal ze wel wegsturen

John Jairo Montoya

Ik was twintig jaar oud en was mijn hele leven al lid van de kerk van mijn ouders. Maar drie jaar lang was ik niet naar de kerk geweest, omdat ik andere godsdiensten en filosofieën had onderzocht — hoewel ik over geen daarvan een goed gevoel had.

Toen ik op een dag bij mijn ouders thuiskwam, waren mijn broer en mijn beste vriend daar. Ze zeiden dat er jonge vrouwen bij hen aan de deur waren geweest, en dat ze mijn broer een boek hadden gegeven. Mijn broer had mijn beste vriend gevraagd om aanwezig te zijn als ze terugkwamen. Hij wilde dat hij ze wegstuurde.

Maar toen de zendelingen terugkwamen, zei mijn vriend: 'Kom maar over drie dagen terug, want ik wil de lessen wel horen.'

Mijn broer was witheet. Ik vroeg mijn vriend wat hem bezielde, en hij zei: 'Nou, ze zijn erg aantrekkelijk en ze praten op een fijne manier over Jezus Christus.'

'Nou, dan stuur ik ze wel weg', zei ik verwaand.

Er gingen twee weken voorbij en ik kon ze niet wegsturen. Ze onderwezen nu mijn broer, mijn zus en enkele van mijn vrienden. Ik werd helemaal omsingeld, en ik wist niet hoe het kwam dat ik me in de val gelokt voelde.

De week daarop zei mijn broer dat twee van mijn vrienden zich al hadden laten dopen en dat een ander op zondag gedoopt zou worden. Ik zei dat ik op zondag mee zou gaan om de doopdienst van mijn vriend bij te wonen. 'Het is belachelijk', zei ik tegen mezelf.

Ik sprong op mijn fiets, reed terug naar de stad en ging zo snel mogelijk naar het kerkgebouw.

Die zondag ontmoette ik eindelijk de twee zendelingen die me zoveel moeilijkheden hadden bezorgd. Na de doopdienst kwamen ze naar me toe, gaven me een exemplaar van het Boek van Mormon en vroegen of ik de eerste les wilde horen. Van binnen was ik opstandig

en riep ik: 'Nee!' Maar van buiten huilde ik en zei ik 'ja' op alles wat ze vroegen.

Een week later was ik bij de doopdienst van een andere vriend. En de zondag daarna lieten mijn beste vriend en ik ons ook dopen.

Er ging bijna een maand voorbij. Ik had het gevoel dat ik niet alleen moest geloven, maar dat ik zeker moest weten dat deze dingen waar waren. Op een zondagochtend besloot ik niet naar de kerk te gaan maar ergens anders heen te gaan om te bidden. Ik ging naar een heuvel zo'n negen kilometer buiten de stad. Toen ik daar aankwam, vond ik een plek naast een gebaand pad, waar het rustig was. Nadat ik bijna een uur lang in het Boek van Mormon had gelezen, had nagedacht en om een antwoord had gebeden, en van plan was daar te blijven totdat ik een antwoord zou ontvangen, begon er iets te gebeuren. Ik kreeg een verlangen om naar de kerk te gaan. Mijn hart begon harder te kloppen. Dat was mijn antwoord.

Bijna trots op mezelf sprong ik op mijn fiets, reed terug naar de stad en ging zo snel mogelijk naar het kerkgebouw. Tot mijn grote verbazing was de kerk nog niet begonnen.

Vanaf dat moment wist ik dat dit het ware evangelie van Jezus Christus is en dat dit zijn kerk is. Het is een boodschap die ik als voltijdzendeling heb verkondigd, en ik heb geprobeerd net zo'n zendeling te zijn als die zusters die ik niet kon wegsturen. ■

John Jairo Montoya is lid van de wijk Cartago, in de ring Pereira (Colombia).

Hoe konden ze mij vergeven?

Angelique Petrick

Toen ik enkele jaren geleden op een avond van mijn werk naar huis reed, nadat ik mijn kinderen had opgehaald, verloor ik heel even mijn bewustzijn. Toen ik bijkwam, zag ik nog net vlak boven het dashboard een auto op ons afkomen. Door de aanrijding verloor ik opnieuw het bewustzijn. Toen ik bijkwam, lag onze auto op z'n kant en hoorde ik mijn kinderen schreeuwen.

Verscheidene mensen kwamen snel aangerend om mij en mijn kinderen uit de auto te halen omdat de motor in brand stond. Mijn hele lichaam deed zeer, maar mijn kinderen en ik hadden geen ernstig letsel opgelopen. Toen maakte ik me zorgen om de inzittenden van de auto die ik had geraakt.

In de uren daarna en zelfs de volgende dag probeerde ik zonder succes informatie over de inzittenden van het andere voertuig in te winnen. Uiteindelijk kwam er een maatschappelijk werker naar mijn kamer die zei dat de bestuurder van het andere voertuig was overleden. Ik was helemaal overstuur.

De dagen na het ongeval ging ik nog niet naar mijn werk omdat ik lichamelijk, geestelijk en emotioneel moest herstellen. Ik kreeg ook te horen wat er nu eigenlijk was gebeurd. Ik was over de middenberm heen gegaan en was frontaal tegen een andere auto aangereden. Ik vernam dat de vrouw van de man die was overleden ook in het voertuig had gezeten en ernstig gewond was. Ze hadden een groot gezin, en hoewel de meeste kinderen volwassen waren en buitenshuis woonden, waren er ook nog enkele kinderen thuis. Ik was erg overstuur omdat een ander door mijn toedoen was overleden — een vrouw die haar man kwijt was, kinderen die hun vader kwijt waren en kleinkinderen die hun grootvader kwijt waren.

Mijn lichamelijke verwondingen genazen, maar de geestelijke en emotionele verwondingen niet. Ik bleef mezelf afvragen: 'Waarom is het gebeurd?' Ik wist dat het een ongeluk was, maar dat gaf me geen beter gevoel. Ik kon niet slapen en kon het leven niet meer aan. Ik kon

maar niet verwerken wat ik het gezin van de andere bestuurder had aangedaan.

Ik probeerde met mijn leven verder te gaan, maar niets leek te lukken. Ik kon alleen nog maar bidden. Ik kan me herinneren dat ik mijn hemelse Vader smeekte om deze pijn en dit leed van me weg te nemen omdat ik wist dat ik zo niet verder kon gaan om mijn waardevolle taak als vrouw en moeder te vervullen.

Toen werd er op een dag aangebeld. Toen ik de deur opendeed, zag ik een man staan. Hij had een ernstige en onrustige gelaatsuitdrukking. Zonder een woord te zeggen, gaf hij me een doosje en een envelop. Ik pakte de geschenken aan en stond daar maar te wachten totdat hij iets zou zeggen. Even later vroeg ik de man of ik hem kende. Hij schudde zijn hoofd en stelde zich voor. Ik kreeg meteen een brok in mijn keel toen ik zijn achternaam herkende. Hij was de oudste zoon van de man die tijdens het ongeluk was overleden.

Mijn kinderen en ik liepen geen ernstig letsel op, maar ik maakte me zorgen om de inzittenden van de auto die ik had geraakt.

Ik liet hem binnenkomen en we hadden een lang gesprek. Onze gezinnen hadden gezamenlijke kennissen en van hen had hij gehoord hoe moeilijk ik het wel had. Hij zei dat zijn vrouw hem had gevraagd hoe hij zich zou voelen als hij in mijn schoenen had gestaan, en toen had hij besloten mij te bezoeken. Hij vertelde me dat zijn familie wist dat het een ongeluk was, en dat hun vader en echtgenoot een roeping van onze hemelse Vader had gekregen om naar huis terug te keren. Hij zei dat zijn moeder helemaal zou herstellen. We sloegen onze armen om elkaar heen en huilden een tijdje.

In de envelop die hij me had gegeven, zat een kaart waarop stond dat hun gebeden en gedachten bij mij en mijn gezin waren. In het doosje zat een gedenkplaatje dat je kon neerzetten, met de woorden:

'Dierbare God,

'We werken en bidden, maar aan het eind van de dag, hoe hard we ook gewerkt hebben, zijn er nog steeds redenen om te huilen. Dus kunt u uw engelen sturen om ons in onze angst te troosten en ons te helpen, zodat we onze kleine successen in juichkreten kunnen omzetten. Amen.'

Mijn gebeden waren verhoord. In de twee weken sinds het ongeluk was ik die avond voor het eerst in staat om te slapen.

Sindsdien heb ik die man en zijn vrouw af en toe gezien. Ze vragen altijd hoe het met ons gaat en of we iets nodig hebben. Ik blijf deemoedig door hun zorgzaamheid en onbaatzuchtigheid.

Op een zondag dat de algemene conferentie werd uitgezonden, werd er tussen twee diensten in aangebeld. Het was niet alleen deze man, maar ook zijn moeder en zijn jongere broer. Ze bleven niet lang, maar ik koester hun bezoek. Opnieuw hadden ze een geschenk bij zich — een prachtig portret van Christus met de volgende tekst erop: 'Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen' (Matteüs 11:29). De moeder en ik hielden elkaar vast en huilden.

Die familie heeft me iets nieuws over vergeving en liefde geleerd. Ik getuig dat onze hemelse Vader en onze Heiland hun liefde door middel van anderen kenbaar kunnen maken. Ik weet dat onze hemelse Vader gebeden hoort en verhoort, en ik weet dat als wij alles hebben gedaan wat wij kunnen, we onze pijn soms door het zoenoffer van onze Heiland moeten laten wegnemen. Ik ben dankbaar dat deze familie in staat was om naar de influisteringen van de Geest te luisteren, waardoor mijn gebeden beantwoord werden. ■

Angelique Petrick is lid van de wijk White Pine, in de ring Tooele-Oost (Utah).

Werk zoeken, levens op een hoger plan brengen

Het arbeidsbemiddelingsprogramma van de kerk heeft een internationaal bereik — en de mogelijkheid om de mensen die eraan deelnemen op een hoger plan te brengen.

NEIL K. NEWELL
Afdeling welzijnszorg

Yanira Torres uit El Salvador had betere tijden gekend. Haar man had haar in de steek gelaten en ze woonde bij haar ouders in. Ze was werkloos en had geen inkomen. En om het nog erger te maken: haar dochtertje was ziek en moest voortdurend verzorgd worden.

Als lid van de kerk had ze van het arbeidsbemiddelingsprogramma van de kerk gehoord — er was een bureau in San Salvador — maar totdat haar dochter beter werd, kon ze niet naar werk zoeken, en zeker geen voltijdbaan aanvaarden.

Hoewel haar vader, José, zelf werkloos was en geen lid van de kerk, bood hij aan om naar het arbeidsbemiddelingsbureau van de kerk te gaan om te zien of hij zijn dochter kon helpen. 'Misschien kan ik iets voor je meenemen waar je iets aan hebt', zei hij.

Die beslissing veranderde zijn leven.

José gaf zich op voor een cursus beroepskeuze om aan zijn carrière te werken, en hij begon de geleerde beginselen in praktijk te brengen.

Binnen zes maanden had hij niet alleen een goede baan als boekhouder gevonden, maar waren hij en zijn vrouw ook lid van de kerk geworden.

En toen haar dochter was opgeknapt, paste Yanira ook toe wat ze op het bureau van de kerk leerde, en ze vond een baan als receptioniste.

Rudy Rodríguez, manager van het arbeidsbemiddelingsbureau van de kerk in San Salvador (El Salvador) zegt: 'Als een gezin werkloos is, kunnen de ouders elkaar aankijken en zich afvragen: "Hoe gaan we ons gezin vandaag te eten geven?" Ze worden door bezorgdheid in beslag genomen, en 's nachts worden ze er in hun

dromen door achtervolgd. Ze hebben weinig tijd voor andere bezigheden. En als ze eindelijk die baan hebben gevonden — die kans om voor zichzelf en hun gezin te zorgen — vindt er een ommekeer plaats.'

Een stille ommekeer.

'Het openen van arbeidsbemiddelingsbureaus is niet iets wat de aandacht van veel leden trekt', zegt Harold C. Brown, directeur van de afdeling welzijnszorg van de kerk. 'Maar veel mensen hebben er iets aan.'

In 1999 gaven het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen toestemming om buiten de VS en Canada meer arbeidsbemiddelingsbureaus van de kerk op te richten, zodat meer mensen geholpen konden worden bij het ontwikkelen van de nodige vaardigheden om een goede baan te vinden, een eigen bedrijfje te beginnen of uit te breiden. Zes jaar later zijn er bureaus in 43 landen over de hele wereld te vinden. In 2004 hebben ruim tweehonderdduizend mensen nieuwe wegen naar scholing, werk of zelfstandig ondernemerschap gevonden.

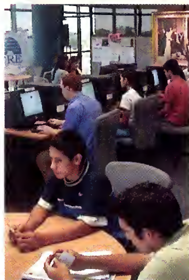
De internationale werkzaamheden op het gebied van de arbeidsbemiddeling zijn een welgekomen hulpmiddel voor leden van de kerk die in landen wonen waar de werkloosheidscijfers hoog zijn. In veel landen zijn geen vergelijkbare diensten om leden te helpen bij het verbeteren van hun economische omstandigheden. Daarom zijn de inspanningen van de kerk duizenden gezinnen, teruggekeerde zendelingen en plaatselijke leiders van de kerk tot zegen.

Arbeidsbemiddelingsbureaus buiten de Verenigde Staten en Canada

Timothy Q. Sloan, directeur van LDS Employment Resource Services (de arbeidsbemiddelingsbureaus van de kerk) zegt duidelijk hoe de kantoren er over de hele wereld behoren uit te zien. 'Onze kantoren zijn professioneel gemeubileerd en centraal gelegen', zegt hij. 'Er zijn computers met internetaansluiting zodat werkzoekenden naar vacatures kunnen zoeken. Er is ook informatie beschikbaar over plaatselijke scholen en hulpmiddelen voor zelfstandigen. Maar wat nog belangrijker is, de medewerkers en vrijwilligers scheppen een sfeer waar werkloze leden die zich ontmoedigd of hopeloos voelen, het gevoel krijgen dat ze welkom zijn en hulp kunnen ontvangen.'

De kantoren worden voornamelijk door vrijwilligers en zendelingen bemand, maar sommige kantoren hebben ook fulltime, betaalde medewerkers. Van de medewerkers wordt verwacht dat ze niet alleen mensen helpen die op zoek naar werk zijn, maar ook dat ze contact leggen met plaatselijke bedrijven,

Boven: De arbeidsbemiddelingsinitiatieven zijn niet alleen Yanira Torres en haar dochter tot zegen geweest, maar ook haar ouders [inzet]. Onder: Velen vinden hoop bij het arbeidsbemiddelingsbureau van Asunción (Paraguay).

ILLUSTRATIE CARY HENRIE; RECHTSBOVEN: FOTO ERNESTO CANOSSA; RECHTSONDER: FOTO MET DANK AAN DE AFDELING WELZIJNSZORG

onderwijsinstellingen en overheidsinstanties. Door netwerken zijn duizenden banen, toelagen en studiebeurzen gevonden.

Marco Flores, manager van de arbeidsbemiddelingsbureaus van de kerk in Mexico-Stad, noemt een bedrijf dat uiteindelijk bereid was om met sollicitanten van de kerk te praten: 'Vlak daarna belden ze me en zeiden: "De mensen die u stuurt, roken en drinken niet. Ze zijn eerlijk. Ze zien er netjes uit. En daar komt bij dat u niets voor uw diensten aanrekent! Hoe doet u dat?"'

Ze konden nauwelijks geloven dat dit een dienst van de kerk was waar hun bedrijf niets voor hoefde te betalen. Nadat ze verscheidene leden van de kerk hadden aangenomen, bellen ze het kantoor nu geregeld. 'We hebben een vacature', zeggen ze. 'We willen graag een lid van uw kerk aannemen.'

Paulo Araujo, een manager in Brazilië, legt uit dat een van de grootste problemen het groot aantal teruggekeerde zendelingen is dat geen werk kan vinden. 'Velen van hen hebben geen diploma van het voortgezet onderwijs', zegt hij.

Broeder Sloan herinnert zich dat hij naar Brazilië reisde om verscheidene scholen te bezoeken die opleidingen bieden om volwassenen aan een diploma van het voortgezet onderwijs te helpen. 'Een daarvan was bijzonder indrukwekkend. Negentig procent van de cursisten die deze zesmaandelijkse opleiding volgen, haalt een diploma.'

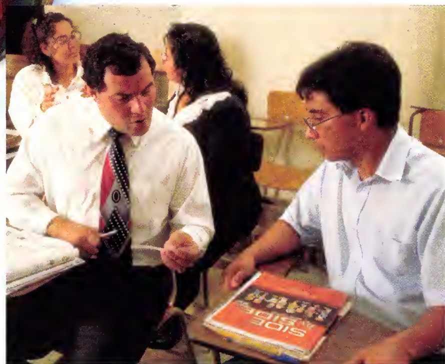
Hoewel de school er financieel goed voor stond, waren er nog veel lege schoolbanken. 'Als we die toch eens konden vullen', zei de directeur. Broeder Sloan vertelde de directeur over de teruggekeerde zendelingen die wellicht interesse in zijn school konden hebben. 'En als we deze jongemannen en jonge vrouwen zouden adviseren om hun diploma van het voortgezet onderwijs op uw school te halen?' vroeg hij.

'O, we zouden het heerlijk vinden om dergelijke cursisten op onze school te hebben', antwoordde hij.

'Als we u groepen cursisten sturen, zou het dan mogelijk zijn om een korting van 10, 20 of zelfs 50 procent op het schoolgeld te krijgen?'

Ja, zei de directeur, zoiets zou zeker mogelijk zijn. Uiteindelijk werd besloten dat er een studiebeurs van 45 procent op het schoolgeld zou worden verleend. Met die korting diende meer dan de helft van de teruggekeerde zendelingen die naar die school ging ook een aanvraag bij het Permanent Studiefonds van de kerk in, wat leden in ontwikkelingsgebieden een lening kan verschaffen. Daardoor konden ze een opleiding volgen.

De arbeidsbemiddelingsbureaus van de kerk werken nauw samen met het Permanent Studiefonds, zegt broeder Sloan. 'Aanvragers bij het studiefonds moeten zich inschrijven voor een cursus beroepskeuze, waar ze verschillende carrières en opleidingen kunnen onderzoeken. Een arbeidsbemiddelingsbureau van de kerk helpt

cursisten die een lening van het studiefonds hebben bij het aanvragen van aanvullende toelagen, studiebeurzen en leningen. Na hun opleiding helpt het arbeidsbemiddelingsbureau hen bij het vinden van een voltijdbaan om in het onderhoud van zichzelf en hun gezin te kunnen voorzien.'

Als managers van arbeidsbemiddelingsbureaus naar mogelijkheden in de gemeenschap zoeken, gebeuren er opmerkelijke dingen. In Peru is het aantal plaatsingen van sollicitanten de afgelopen drie jaar bijna verdubbeld. Benedicto Pacheco, manager van de arbeidsbemiddelingsbureaus van de kerk, zegt dat het de kunst is om langdurige relaties te ontwikkelen met bedrijven en

overheidsinstanties. In Lima (Peru) heeft het arbeidsbemiddelingsbureau van de kerk bijvoorbeeld een samenwerkingsverband met de regering. Het bureau heeft toegang tot de databank met vacatures van de regering. Op die lijst staan dagelijks 250 nieuwe vacatures. Het arbeidsbemiddelingsbureau speelt een belangrijke rol bij het vervullen van die vacatures. En het zijn niet alleen laagbetaalde vacatures die worden vervuld. Onlangs heeft het bureau in Lima veertig mensen aan een leidinggevende baan geholpen. Deze mensen zullen niet alleen in staat zijn om beter voor hun gezin te zorgen, ze kunnen ook geweldige vertegenwoordigers van de kerk zijn.

Op de arbeidsbemiddelingsbureaus worden ook cursussen voor kleine zelfstandigen gegeven. 'Het probleem voor veel mensen in ons land is dat de enige baan die ze kunnen vinden er een is die ze zelf scheppen. Dus bieden we cursussen voor mensen die voor zichzelf willen beginnen. Dit jaar zijn ruim 150 mensen in Peru met een eigen bedrijfje begonnen met behulp van de kennis en de middelen van de arbeidsbemiddelingsbureaus van de kerk.'

Cursussen

De cursus beroepskeuze is ook een belangrijk hulpmiddel aan de hand waarvan mensen hun doelen kunnen verwoorden en hun talenten en vaardigheden kunnen vaststellen. Voor de meesten is het een opwindende ontdekkingsreis waar hoop en motivatie uit voortkomt. Tijdens de cursussen worden specifieke, praktische vaardigheden ontwikkeld waardoor de cursisten een enorm voordeel hebben als ze een baan zoeken of een opleiding willen volgen — een groot voordeel dat het verschil kan betekenen tussen een lonende carrière en frustratie en teleurstelling.

Een ringpresident in Zuid-Amerika bijvoorbeeld, was een jaar lang naarstig naar een baan op zoek geweest voordat hij zich voor de cursus beroepskeuze opgaf. Door wat hij daar leerde, ging hij zich anders kleden, herschreef hij zijn CV, bereidde hij een introductie van dertig seconden voor en oefende hij sollicitatiegesprekken. Met zijn nieuw ontwikkelde vaardigheden, vond hij een baan als hoofd boekhouding bij een groot bedrijf.

De cursus zelfstandig ondernemer is een nieuw programma dat een positieve invloed heeft op gezinnen in Afrika, Azië en Zuid-Amerika die een eigen bedrijf willen beginnen of verbeteren. In de cursus worden fundamentele beginselen en strategieën behandeld om een bedrijf te laten groeien. Leden worden ook geïntroduceerd bij plaatselijke instanties zoals kredietverleners voor kleine zelfstandigen en opleidingsinstituten die cursussen geven om de kans op succes te vergroten.

Uiterst links: In het arbeidsbemiddelingsbureau in Guatemala-Stad helpt een medewerker een jongeman solliciteren. Boven: Deze cursisten uit Brazilië waren in staat om hun diploma van het voortgezet onderwijs te halen met de hulp van het Permanent Studiefonds en hun school. Onder: Veel arbeidsbemiddelingsbureaus fungeren als sponsor van banenbeurzen, zoals deze in Rio de Janeiro (Brazilië).

LINKS: FOTO CRAIG DIMOND; RECHTSBOVEN: FOTO CLEMILSON CAMPOS; RECHTSONDER: FOTO MET DANK AAN DE AFDELING WELZIJNSZORG

De cursussen beroepskeuze en zelfstandig ondernemer worden bij de meeste arbeidsbemiddelingsbureaus van de kerk over de hele wereld geregeld gehouden. Leden en belangstellenden zijn van harte welkom. Daarnaast kunnen specialisten arbeidsvoorziening op wijk- en ringniveau (of gemeente- en districtsniveau) cursussen geven voor de leden in hun gebied. Om deel te nemen kunnen belangstellenden contact opnemen met het dichtstbijzijnde arbeidsbemiddelingsbureau van de kerk. De cursus wordt gedurende twee of drie dagen gegeven en duurt tien tot twaalf uur.

Hoewel de arbeidsbemiddelingsbureaus zich voornamelijk op leden van de kerk richten, zijn mensen van andere geloofsrichtingen ook van harte welkom. 'Als mensen binnenkomen en zien dat we iedereen liefhebben, dat we mensen van alle geloofsrichtingen helpen, zijn ze vaak ontroerd', zegt Paulo Araujo. 'In de afgelopen jaren zijn volgens mij tweehonderd mensen in Santiago (Chili) gedoopt nadat ze door middel van het arbeidsbemiddelingsbureau met de kerk in aanraking waren gekomen.'

Details over de arbeidsbemiddelingsbureaus van de kerk

Landen buiten de Verenigde Staten en Canada met arbeidsbemiddelingsbureaus	41
Arbeidsbemiddelingsbureaus buiten de VS en Canada (betaalde krachten en vrijwilligers)	156
Arbeidsbemiddelingsbureaus in de Verenigde Staten en Canada (betaalde krachten en vrijwilligers)	103

AANTAL GEWERKTE UREN IN ARBEIDSBEMIDDELINGSBUREAUS IN 2004

	Buiten VS en Canada	VS en Canada	Totaal
Zendelingen	269.781	461.227	731.008
Vrijwilligers	296.379	54.737	351.116
Totaal	566.160	515.964	1.082.124

AANTAL INGESCHREVEN WERKZOEKENDEN EN DEELNEMERS CURSUSSEN IN 2004

	Buiten VS en Canada	VS en Canada	Totaal
Werk gevonden	66.858	78.714	145.572
Eigen bedrijf begonnen	6.339	3.093	9.432
Ingeschreven cursisten	31.889	13.941	45.830
Totaal	105.086	95.748	200.834

Een leger vrijwilligers

Het functioneren van de arbeidsbemiddelingsbureaus hangt in grote mate af van de hulp van vrijwilligers.

De dag nadat het arbeidsbemiddelingsbureau in Rio de Janeiro (Brazilië) open was gegaan, kwamen er vijftien vrijwilligers (onder wie tien huisvrouwen) onaangekondigd opdraven. 'We willen gewoon helpen', zeiden ze. Ze wisten dat het bureau een zegen voor hun broeders en zusters, hun kinderen en hun naasten kon zijn, en daar wilden ze deel van uitmaken.

In de arbeidsbemiddelingsbureaus over de hele wereld werken vrijwilligers ruim een miljoen uur per jaar om de mensen te helpen die op een kruispunt in hun leven zijn gekomen. Sommige vrijwilligers besteden er enkele uren per week om een cursus te geven of een werkzoekende te helpen. Anderen zijn als vrijwilliger-zendeling of voltijdzendeling werkzaam.

'Iedere dag gaan ouders en kinderen op hun knieën om de Heer om hulp te vragen bij het zoeken naar werk', zegt broeder Brown. 'En als ze eenmaal werk vinden, als de ouders in staat zijn om hun kinderen te verzorgen en een dak boven het hoofd te hebben — als dat gebeurt, verandert bijna alles in hun leven ten goede.'

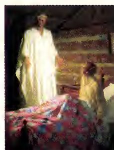
Naarmate gezinnen stabieler en zelfredzamer worden, zijn ze beter in staat om aan de opbouw van het koninkrijk van God bij te dragen. Door de helpende hand uit te steken naar de werklozen en de ongeschoolden, zegt broeder Sloan, 'kunnen we de kerk in de eerste en tweede generatie verankeren, en kan de geest van zelfredzaamheid zich bij de leden van de kerk thuis wortelen.' ■

Voor informatie over arbeidsbemiddelingsbureaus van de kerk in uw gebied kunt u contact opnemen met de specialist arbeidsbemiddeling, of uw wijk- of gemeenteleiders.

FOTO NEIL K. NEWELL

Wist je?

Het gebeurde in september

21–22 september 1823: De engel Moroni bezoekt Joseph Smith en vertelt hem over de gouden platen.

1 september 1901: President Heber J. Grant (1856–1945) wijdt Japan toe aan de prediking van het evangelie.

7 september 1958: President David O. McKay (1873–1970) wijdt de Londentempel (Engeland) in.

23 september 1995: Tijdens de algemene ZHV-bijeenkomst presenteert president Gordon B. Hinckley voor het eerst de proclamatie over het gezin.

Schrijf!

Als je iets hebt dat volgens jou goed op deze pagina past, stuur het dan in. We zijn altijd op zoek naar leuke ideeën. Stuur ook wat foto's mee, als je foto's hebt die bij het korte artikel passen. Je kunt een artikel, vragenspel of idee sturen naar:

Did You Know?
Liahona
Room 2420
50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA
Of per e-mail naar:
cur-liahona-imag@ldschurch.org

Tip voor leidinggevenden

Als je een goede leider wilt worden, moet je volgens de Heiland eerst een goede dienstknecht en volgeling zijn. In het Nieuwe Testament kunnen we lezen dat zelfs de apostelen van Jezus Christus dat beginsel soms niet begrepen. In Marcus lezen we: 'Zij hadden onderweg met elkander erover gesproken, wie de meeste was' (Marcus 9:34).

Toen riep de Heiland de twaalf apostelen bij elkaar en zei: 'Indien iemand de eerste wil zijn, die zal de allerlaatste zijn en aller dienaar' (Marcus 9:35).

Volg het voorbeeld van de Heiland, en wees een voorbeeld in je quorum, klas, gezin en gemeenschap door anderen te dienen.

VRIJWILLIGERSWEEK IN FIJI

Tieners uit de ringen Nausori, Suva en Suva-Noord in Fiji dragen speciale poncho's als ze vrijwilligerswerk in de gemeenschap verrichten. Het logo op deze poncho's vermeldt de naam van de kerk, zodat de mensen weten waardoor deze jongeren bijeenkomen om vrijwilligerswerk te doen.

Leerlingen van de middelbare school van de kerk in Fiji namen onlangs deel aan een week van georganiseerd vrijwilligerswerk. Naast het vrijwilligerswerk op een school, in een ziekenhuis, een medisch centrum, een opleidingsinstituut voor gehandicapte kinderen en de Suvatempel (Fiji), waren er programma's en activiteiten die op de Schriften gebaseerd waren en activiteiten aan de campus.

ACHTERGROND © PHOTODISC; BOVEN: *DE ENGEL MORONI VERSCHIJNT AAN JOSEPH SMITH IN ZIJN SLAAPKAMER*, TOM LOVELL; ONDER: FOTO ORLO K. SPENCER EN DELOY SQUIRE

Geestelijk hulpmiddel

We willen graag onze dank uitspreken voor de *Liahona*. Met behulp van *De Kindervriend* is het gemakkelijker om onze jonge kinderen in het evangelie te onderwijzen. Het is goed om te weten dat zij al op jonge leeftijd boodschappen van onze leiders krijgen. Ze zijn gek op dit gedeelte, en ze geven les met behulp van de tekeningen en foto's. Ze kijken iedere maand reikhalzend naar het tijdschrift uit. Voor ons is de *Liahona* een geweldig, geestelijk hulpmiddel, en nu we het gebruiken, zijn onze gezinsavonden beter geworden.

Familie Poncio Calderón,
Wijk El Frutal,
Ring Villa Nueva (Guatemala)

President Hinckley is een profeet

Ik ben dankbaar voor de *Liahona*. Ik was vooral onder de indruk van het artikel 'Bij de familie Hinckley thuis' in het exemplaar van oktober 2003. Er sprak zoveel liefde en genegenheid uit het gezicht van president Hinckley, en ik weet dat hij een profeet van God is. Ik wil u bedanken voor zulke inspirerende artikelen. Daarmee kunnen we in deze goddeloze wereld rechtschapen blijven leven.

Aracely B. Gómez Aguirre,
Wijk Vizcaya,
Ring San José–La Sabana (Costa Rica)

Blij om zendingswerk te doen

Ik wil u graag bedanken voor de prachtige artikelen in de *Liahona*. De boodschappen van onze leiders zijn erg opbeurend, en ik heb veel beginselen geleerd die ik in mijn dagelijks leven toepas.

Mijn vrouw en ik lenen het tijdschrift uit aan verschillende mensen die geen lid van de kerk zijn, en we geven abonnementen aan onze buren die lid van andere kerken zijn. We vinden het fijn om op die manier zendingswerk te doen. Ik weet dat Jezus Christus zijn kerk leidt, en ik vind het fijn om aan de groei ervan bij te dragen.

Andrés Ernesto Gioiosa,
Wijk Santa Rosa 3,
Ring Santa Rosa (Argentinië)

Mijn hart werd geraakt

Ik ben dankbaar voor de *Liahona* die ik iedere maand ontvang. Hij versterkt mijn getuigenis en draagt bij aan de geestelijke groei van ons gezin. Een artikel dat mijn hart in het bijzonder raakte, was de boodschap van het Eerste Presidium: 'Vader, moeder, huwelijk', van president James E. Faust, in de *Liahona* van augustus 2004. Ik weet dat onze hemelse Vader ons liefheeft en begaan is met ons gezin.

Valcilandia Muniz dos Santos,
Wijk Califórnia,
Ring Itabuna (Brazilië)

Een lievelingscadeau

Op de standaardwerken na lees ik het liefst in de *Liahona*. Het is een zegen om de boodschappen rustig te lezen en de wil van de Heer te begrijpen. Ik voel de Geest als ik lees, en mijn getuigenis van de openbaringen die onze profeet ontvangt, wordt versterkt. De leringen in het tijdschrift zijn een leidraad voor mijn leven, en ze zijn nuttig om mijn dagelijkse problemen te overwinnen. Het is het enige tijdschrift waarvan ik zeker weet dat er alleen goede dingen in staan, en het is een van de cadeaus die ik het liefst aan vrienden en onderzoekers geef.

Luis Eduardo Acosta H.,
Wijk El Vallado,
Ring Cali–Jardín (Colombia)

Antwoord op mijn vragen

In ieder exemplaar van de *Liahona* vind ik antwoord op mijn vragen. Als ik het tijdschrift lees, voel ik vrede, liefde en warmte, en ik ben dankbaar voor de enorme zegeningen die onze hemelse Vader eenieder van ons belooft.

Ik ben zo dankbaar dat er een tempel in Panama wordt gebouwd. Ik heb me voorgenomen om werk voor de doden te verrichten en me voor eeuwig aan mijn familieleden te laten verzegelen. Met behulp van de *Liahona* kan ik vooruitgang maken en trouw in het evangelie blijven, zodat ik mijn doel kan bereiken.

Diana Isabel Díaz Gómez,
Wijk Bella Vista,
Ring Panama-Stad (Panama)

***Een woord van wijsheid geopenbaard,* Ken Corbett**

De profeet Joseph Smith heeft Leer en Verbonden 89 ontvangen in een bijeenkomst van de school der profeten op 27 februari 1833 in Kirtland (Ohio, VS). Deze openbaring, beter bekend als het woord van wijsheid, kwam in antwoord op de vraag van de profeet of het geoorloofd was dat de ouderlingen rookten en pruimden, nadat Emma Smith zich beklaagd had over de smerige vloer die zij moest schoonmaken.

'[Predik mijn evangelie] *zal meer vergen van de kant van de zendelingen', heeft president Gordon. B. Hinckley gezegd. 'Ze zullen veel moeten bidden en studeren. (...) Als er tijdens het bekeringsproces beter les wordt gegeven, is het gemakkelijker om dopelingen te behouden.' Zie 'Predik mijn evangelie', p. 10.*

DUTCH
4 02259 89120 8